നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത്

നക്ഷത്ര് 11

THE WARRIORS BEHIND

Chief Editor : Mohammed Shafeeq. P.M.

Sub Editor : Nishidha. C.T

Design and Illustrations: Dhanesh Kumar. T.V, Greeshma Suresh, Dina. K. Satheesan, Namitha Elizabath, Jain. T.V.S

Magazine Committee Members :

Nishidha, Lekshmi Sekhar, Akhisha. P.A, Dina. K. Satheesan, Namitha Elizabath, Ann Varghese, Anjana Asokan, Ebimol, Mohammed Shafeeq. P.M, Dhanesh Kumar. T.V.

Special Thanks :

Lekshmi Sekhar, Akhisha. P.A, Anjana Asokan, Ebimol.

ക്യാംപസ്, കാലത്തിന്റെ കണ്ണാടി. പ്രതീക്ഷകൾ വല നെയ്തെടുക്കയും സ്വപ്നങ്ങൾക്ക് ചിറകു മുളക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കൗമാര-യുവത്വങ്ങളുടെ കർമ്മഭൂമി. വാക്കുകളിൽ കോപവും താപവും, മൗനം മരവിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഹൃദയത്തിലുൾക്കൊണ്ട്, തൂലികത്തുമ്പിലൂടെ ഊർന്നിറങ്ങുന്ന പ്രതികരണങ്ങൾ... മഹാമൗനം ഭജിക്കുന്ന ആഴിയല്ല, അലയടിക്കുന്ന സാഗരമാണിവിടെ അഭികാമ്യം. വിസ്മയങ്ങൾ വിടർത്താനായില്ലെങ്കിലും സ്പന്ദനങ്ങൾ കുറിക്കാൻ ശ്രമിച്ച്, മായുന്ന മൂല്യബോധം, മരിക്കുന്ന വായന, ഇടറുന്ന യൗവ്വനം, തെന്നുന്ന ജീവിതം എല്ലാം മുൻനിർത്തി നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത് ഇതാ താളുകളിലൂടെ... ചൂഷണ-ങ്ങൾക്കെതിരെ, മതവൈര്യത്തിനെതിരെ വാക്കുകളിൽ അഗ്നി പടർത്തുന്ന വരും തലമുറയെ സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ട്....

താളുകളിലൂടെ...

ചിറകി...

1.	Painting	Dhanesh Kumar. T.V	8
2.	Life Of a Leaf	Ann Varghese K.	9
3	അമ്മേ... മാപ്പ്	ധനലക്ഷ്മി. വി.എൻ	10
4.	मौसम ई कुछ नया	अल्का शरीफ	11
5.	ബഷീറും [illegible]	ജെബിൻ	13
6.	ബാടകൾക്ക് ഒരമ്മ	നമിത. കെ	14
7.	Agriculture in India	Lekshmi Sekhar	17
8.	വിജയലക്ഷ്മിയുടെ സ്വന്തം	ജീനാ മേരി	19
9.	കാവി	ദിവ്യ	22
10.	Y/U VOCE	ഫാത്തിമത്ത് സുഹൈല	23
11.	പുരുഷനെ പ്രണയിച്ച ദൈവം	ദാന്യൽ സേവ്യർ	25
12.	ദൈവത്തിന്റെ കുമ്പസാരം	മുഹമ്മദ് ഷരീഫ്. പി.എം	27
13.	അമ്മ	അഖില. സി. തമ്പി	32
14.	NO.5, LH, GROUNDFLOOR	ആയിഷമോൾ. പി.ബി	33
15.	ഓർമ്മയിൽ നിന്ന്	സേതുലക്ഷ്മി	34
16.	Painting - Water Colour.	Dhanesh Kumar. T.V.	38
17.	Your Smile.	Nadiya Kollakkodan	39
18.	മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ	വിഷ്ണു. ജി.	40

ഉദ്യാനം...

14.	An Angel	Amrutha. P	44
20	ലക്ഷദ്വീപുകളിലൂടെ	മർജ്ജാൻ. പി.എസ്	45
21.	സമയമില്ലാത്തവരുടെ സമയം	അരുണ്യ. വി.കെ	51
22.	എന്റെ വീഴ്ചകൾക്കപ്പുറം	മുഹമ്മദ് നിസാം. സി.പി	52
23.	Adolescence and Drug Abuse	Reshma Krishnan	56
24.	ചിന്താഭാരം	അദീബ. ടി	58
25.	A Girl's Faith.	Greeshma. A.	59

26.	പാഴ്ക്കിനാവ്	ഷിംല. കെ	60
27.	ജീവിതം	Greeshma .V	64
28.	ഒരു സങ്കീർത്തനം പോലെ ആസ്വാദനം — അപർണ്ണ. കെ		65
29.	City Of Joy.	Maneesha Elza Jacob.	67
30.	പ്രണയം - ഒരു പ്രോജക്ട്.	നിഷിദ. സിടി	69
31.	ഒരു തീവണ്ടിയാത്ര	അഞ്ജന അശോകൻ	71
32.	കാലമെന്ന കണ്ണാടി	അനില. പി. സാജു	74
33.	Life	Dina. K. Satheesan.	76
34.	Painting - Water Colour	Nusaiba Mukkil	77
35.	എന്നിലെ ഞാൻ	വിഷ്ണുപ്രിയ	78
36.	വേർപാട്	ദേവിക. എസ്	79
37.	നീ അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും	നിമിത. കെ	84
38.	Miserable Voice	Aswathy Mohan	85
39.	ജീവിതസാരം	മുഹമ്മദ് നിസാർ	86
40.	Pencil Drawing	Namitha Elizabath	87

പ്രത്യാശ...

41.	A Wish	Ambika Chandran	89
42.	നിനക്കു വേണ്ടി കുറിച്ചത്	അശ്വിഷ. പി. എസ്	90
43.	സാമ്പത്തിക പരിഷ്കാരങ്ങളും ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിയും — ഡെയ്സി ജോസ്		91
44.	പ്രതീക്ഷ	അഞ്ജന ദേവരാജ്	94
45.	Pencil Drawing	Greeshma Suresh	95
46.	നിറം.	നീതു. എം.എം.	96
47.	My Land, My Soil, Win me Bread and Life — Neethu Francis		97
48.	നിനക്കു വേണ്ടി	നിതിൻ. എസ്	99
49.	The Silent Splendour	Auxilio Dias Marcal	100
50.	നഷ്ടവസന്തം	രേഷ്മ. ജെ. കെ	101

51. അവശേഷിപ്പ് വിത്തുകൾ	എബിമോൾ. എൻ.എൽ	102
52. മനസ്സ് കൊതിച്ചത്	മുബാറക്. കെ.പി	108
53. In loving memory	Anudev. U.S.	109
54. ...ഒരു സ്വാതന്ത്ര്യം വല്ല്യ സംഭവാ	ശ്യാം കുമാർ കെ.പി.	110
55. Journey to new horizons.	Athira. H.	115
56. കാത്തിരിപ്പ്	ആതിര. കെ.എ	116
57. Painting. Water Colour	Jain. T.V.S.	118

പിറവി

ഒരു തൂവൽസ്പർശമായ്.

ഇറ്റുവീഴുന്ന മഞ്ഞുകണങ്ങൾ ഒന്നിച്ച്
ഒരരുവിയായ്, പിന്നെ സമുദ്രമായ്... ജീവന്റെ
തുടിപ്പുകളായ്... ഒന്ന് മറ്റൊന്നിന്റെ
ജന്മഹേതുവാകുന്നു....

താലിബാന്റെ തോക്കു-
മുനകൾക്കിടയിൽ നിന്നും
ജീവിതത്തിനായ് പോരാ-
ടുന്ന അഫ്ഗാനിസ്ഥാനി
ബാലിക മലാല-
യൂസഫ് സായ്ക്കായ്...
പ്രാർത്ഥനയോടെ...

Life of a Leaf

One fine morning, on the tree next to my window, a baby leaf was born. light green and waxy. The bright sun in the blue sky made her glow. The breezy moonlit nights were like a lullaby for her. The first showers of rain made her dance with ecstasy...
But, no living creature remains immortal...

She started turning yellow day by day and was no more glowy as earlier. She seemed very weak. She could not sway with the winds any more for fear of getting detached from friends.

One night, a stormy wind blew and took her away... to another world where there was no sun to make her glow... no moon to make her sleep ... and, no more rain to make her dance with happiness ...

– Ann Varghese K.

അമ്മേ... മാപ്പ്...

അക്ഷരങ്ങളെങ്കിലുമെന്നാലും, അമ്മതൻ ഉപമകൾ ഏറെ
ഈശ്വരൻ തൻ ദർശനപ്രതിരൂപമമ്മ
സ്ത്രീത്വഭാവത്തിൻ മുഖ്യരൂപമമ്മ
സ്നേഹത്തിൻ ഓളങ്ങൾ തുളുമ്പുമീ സാഗരം
സഹനത്തിൽ കൊടുമുടി തന്നല്ലോ.
അമ്മിഞ്ഞപ്പാലിൻ മണമുള്ള നാവിൽ നിന്നുയരും ആദ്യവാക്ക് 'അമ്മ'
തെറ്റുതിരുത്താനും നന്മചെയ്യാനും കൂടെനിൽക്കുമീ അമ്മ
അമ്മയിൽ നിന്നല്ലോ ജനനം, അമ്മതൻ ജീവൻ
എന്നിട്ടും....
ഇരുട്ടിൽ കുഞ്ഞിക്കരം ഗ്രഹിച്ച്, കൂട്ടത്തിൽ തന്നെ മുറുകെപ്പിടിച്ച്
കുഞ്ഞിക്കണ്ണുകൾ മെല്ലെതുടച്ച് മനോജ്ഞമാക്കുമെൻ അമ്മ
മടിയിലിരുത്തി പറഞ്ഞകഥകൾ അമ്മതൻ ജീവിതമെന്നറിഞ്ഞു
അമ്മയ്ക്കെന്തിനും ഏതിനും ഞാൻ മാത്രം, അമ്മതൻ ജീവൻ
എന്നിട്ടും എങ്ങനെ ഞാൻ മറന്നു അമ്മയെ...?
ഏകാന്തയായി മനംനീറി പുകഞ്ഞതറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ
തൻ ജീവനെക്കാണാൻ വെമ്പിയതറിഞ്ഞില്ല ഞാൻ
തിരയുന്നു ഞാനമ്മയെ ഈ ഭൂമിതൻ മാറിൽ
അമ്മയെവിടെ...? അമ്മയെവിടെ...?
കരംഗ്രഹിച്ച് കൂടെനിർത്താൻ അമ്മയെവിടെ...?
അമ്മയെന്ന നാമം കാതുകളിൽ മുഴങ്ങുമ്പോൾ
പശ്ചാത്തപിക്കുന്നു ഈ മനം... അമ്മേ
പ്രായശ്ചിത്തം ചെയ്യാൻ വെമ്പുന്നു. അമ്മേ
അമ്മേ... മാപ്പ്

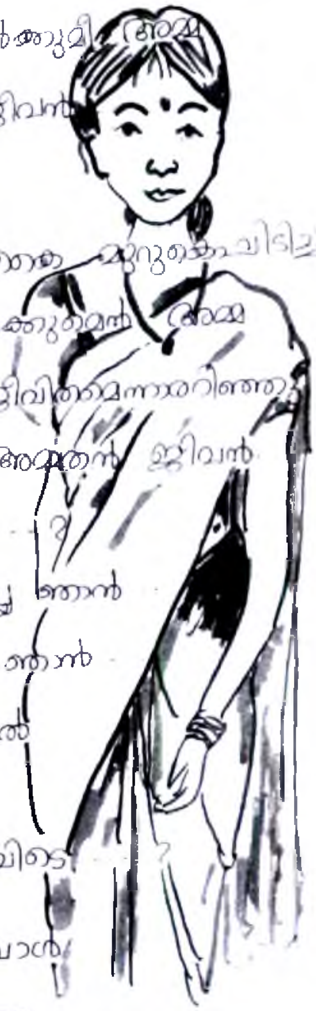

- ധനലക്ഷ്മി വി എസ്

मौसम है कुछ नया

बादलों से भरी काली घटा दूर जाने लगी।
सूरज की किरणें मुझे चूमने लगी।
फूल हसीन मुस्कान से देखने लगी।
ताजा रेशमी हवा मुझको छूने लगी
कानों में फिजायें गूँजने लगी
नीला आकाश चादर बनके मुझे ओढने लगा।
हर कोई प्यारा लगने लगा।

जहाँ कहीं देखूँ तो सिर्फ खुशियाँ दिखाई देने लगी।
ऐसा एहसास पहले कभी हुआ नहीं था।
ऐसा मौसम पहले कभी आया नहीं था
तुमसे मिलकर पता चला कि
यह मौसम है खुशी का
यह मौसम है प्यार का।

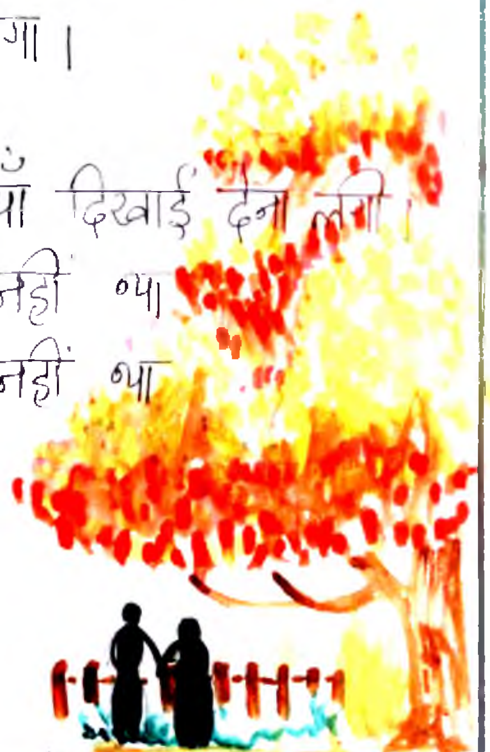

इस मौसम में जीना है मुझे तुम्हारे साथ
हाथों में हाथ मिलाकर, बाहों में बाहें डालकर
देखना है इस मौसम को
बहना है इस मौसम में
पाना है इस मौसम को हमेशा के लिए
प्यार करना है इस मौसम से और तुमसे

-अल्का शरीफ

ബഷീറും പ്രേമലേഖനവും

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ കാവ്യ സുന്ദരവും നർമ്മമധുരവുമായ ഭാഷാശൈലിയും കഥാഖ്യാന രീതിയും കൊണ്ട്, സമകാലീകരായ എഴുത്തുകാരിൽ നിന്ന് വേറിട്ട് നിന്ന പ്രതിഭയാണ് **വൈക്കം മുഹമ്മദ് ബഷീർ**. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളെല്ലാം ആത്മകഥാപരമായ ആവിഷ്കാരങ്ങളാണ് എന്നുപറയാം. ശ്രദ്ധേയമായ ചെറുകഥകളിലും, നോവലുകളിലും സാക്ഷാൽ ബഷീർ തന്നെയാണ് കടന്നുവരുന്നത്.

മലയാളത്തിലെ മുഴുവൻ അക്ഷരങ്ങളും വാക്കുകളും വ്യാകരണവും അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത എഴുത്തുകാരനാണ് താനെന്ന് ബഷീർ പറയുന്നു. അതൊരു നിഷ്കളങ്കമായ കൗശലമായിരുന്നിരിക്കാം. എങ്കിലും, തന്റേതായ പദങ്ങളും വാചകങ്ങളും പ്രയോഗങ്ങളും കഥകളിൽ ധാരാളമായി ഉപയോഗിച്ചു. അങ്ങനെയാണ് ഭാഷക്ക് അനശ്വരവും ഭാവനാസമ്പന്നവുമായ ഒട്ടേറെ സംഭാവനകൾ ബഷീറിൽനിന്ന് ലഭിക്കാൻ ഇടയായത്.

തീക്ഷ്ണമായ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ബഷീർ കഥാപാത്രങ്ങളെ കണ്ടെത്തിയത്. ബഷീറിന്റെ കഥകൾ ജീവിതത്തിൽ നിന്ന് ചീന്തിയെടുത്ത ഏടുകളാണെന്ന് പറയുന്നതിന്റെ കാരണവും അതുതന്നെ. "അനുഭവങ്ങളുടെ ഒരു പുതിയ വൻകരതന്നെ ബഷീർ സാഹിത്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. കാടായിത്തീർന്ന ഉദ്യാനത്തിന്റെ കഥയാണ് ബഷീറിന്റെ സാഹിത്യ"മെന്ന് എം. എൻ വിജയൻമാഷ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എത്രമാത്രം ശരിയും സത്യവുമാണ്.

ബഷീറിന്റെ ആദ്യകാലകൃതികളിൽ ഒന്നായ 'പ്രേമലേഖനം' എന്ന കൊച്ചു-

നോവലിൽ രണ്ടേരണ്ടു കഥാപാത്രങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഉള്ളത്. 'കേശവൻനായരും സാറാമ്മയും'. നോവലിന്റെ തന്നെ ശീർഷകമായ പ്രേമലേഖനത്തിലൂടെയാണ് കഥ ആരംഭിക്കുന്നത്. പ്രേമലേഖനത്തിലെ കേശവൻനായരുടെ വാക്കുകൾ കടമെടുത്താൽ 'സ്നേഹവും പ്രേമവും എന്നൊക്കെ പറയുന്നത്, ഒരുമാതിരി നിലാവെളിച്ചം പോലെയാണ് സുരഭിലമായ നിലാവെളിച്ചമാകുന്നു പ്രേമം.' എന്നാൽ പ്രേമസുരഭിലമായ നിലാവെളിച്ചമായി അനുഭവേദ്യമാകുന്ന കഥാപാത്രങ്ങൾ ബഷീർ സാഹിത്യത്തിൽ വളരെക്കുറച്ചു മാത്രം.

ജീവിതം യൗവനതീക്ഷ്ണവും പ്രേമസുരഭിലവുമായിരിക്കുന്ന, അനുഭവകാലഘട്ടത്തെ തന്റെ തൂലികയിൽ കോർത്തിണക്കിയ ബഷീറിന്റെ ഈ കൃതി കേരളത്തിലെ യുവഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രണയവർണ്ണങ്ങളും വൈകാരികചലനങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചു.

കൃതിയുടെ സമാപനത്തിൽ ആരെയും വിഷാദമൂകരാക്കുന്ന ശോകനിർഭരമായ ഒരു വേർപാടിന്റെ വാക്യങ്ങൾ..... കാലവും ജീവിതവും എത്രമാത്രം മാറിയിട്ടും ഇന്നും ആ വരികളുടെ പുതുമ പച്ചപിടിച്ചുതന്നെ നിൽക്കുന്നു, കാലത്തെ അതിജീവിച്ച പ്രണയത്തിന്റെ നേർസാക്ഷ്യങ്ങൾ ആയിക്കൊണ്ട്......

അരവിന്ദ് വി.

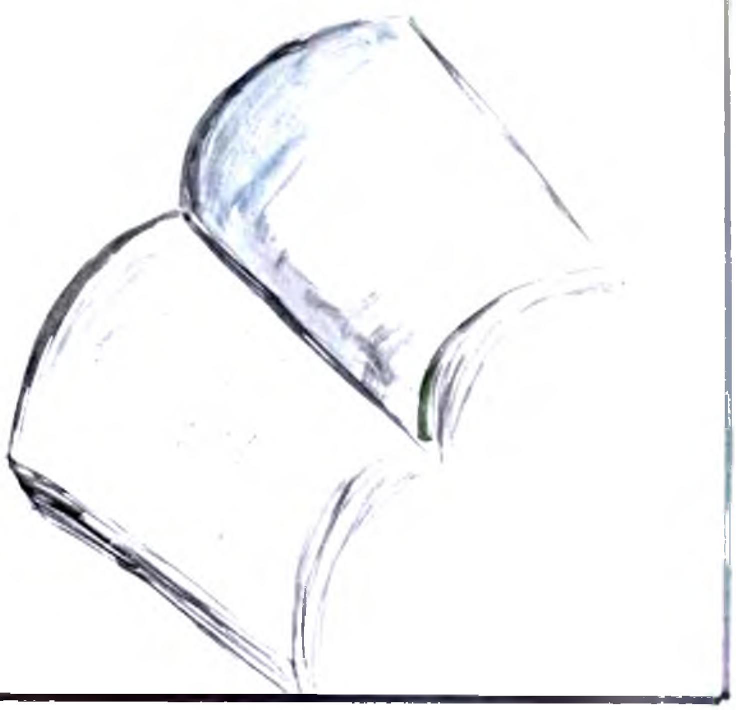

വാടകയ്ക്ക് ഒരമ്മ

ഞാൻ.. ഞാൻ രാധിക. ഞാനൊരു മകളാണ്, സഹോദരിയാണ്, അതിലുപരി ഞാനൊരു അമ്മയാണ്. പക്ഷേ, ഞാൻ... ഞാനൊരു ഭാര്യയാണോ എന്നുചോദിച്ചാൽ അതിനെനിക്കൊരു മറുപടിയില്ല. കാരണം എന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെന്നെ തെറ്റിദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാകും. ഇതുകേട്ടാൽ ആർക്കും അതേ തോന്നൂ. വിവാഹം കഴിയാത്ത ഒരു പെൺകുട്ടി അമ്മയാവുക പക്ഷേ എന്റെ അവസ്ഥ അതായിരുന്നു...

ദാരിദ്ര്യവും, പട്ടിണിയും നിറഞ്ഞ ആ കാലം വീടിന്റെ ബാധ്യത മൊത്തം എന്റെ ചുമലിൽ. രോഗിയായ അമ്മ, പഠനം പാതി വഴിയിൽ നിർത്തിയ അനുജത്തി...

എന്റെ കഷ്ടതകൾ കണ്ട് ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സലിഞ്ഞതാണോ എന്നെനിക്കറിയില്ല. (ഒരു ദിവസം മാതൃഭൂമി പത്രത്തിൽ വന്ന ഒരു വാർത്ത കണ്ടാണ് ഞാൻ ആദ്യമായി ആ കാര്യത്തെക്കുറിച്ചറിയുന്നത്. " വാടകയ്ക്ക് ഒരമ്മ" കുഞ്ഞുങ്ങളുണ്ടാകാൻ ഭാഗ്യമില്ലാത്ത ദമ്പതികൾക്ക്, മറ്റൊരമ്മയിലൂടെ ഒരു കുഞ്ഞിനെ നൽകുക)

ഭാവിയെക്കുറിച്ച് എനിക്കൊരു ആലോചനയുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്ങനെയെങ്കിലും ജീവിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം ജീവിക്കണം എന്റെ അമ്മയേയും അനുജത്തിയേയും നോക്കണം. ഇതുമാത്രമായിരുന്നു

ആണെന്റെ ലക്ഷ്യം. തെരുവിൽ ചിതറിക്കിടന്ന് ചത്ത് കിടക്കുന്നവരെ
അതോ നല്ലൊരു കുടുംബജീവിതമാണോ
എന്റെ വിധിയെന്ന് അറിഞ്ഞില്ല. എല്ലാം
ദൈവനിശ്ചയം !!

അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ മാധവൻ-രമണി ദമ്പതികളുടെ അടുത്തെത്തുന്നത്. സ്നേഹസമ്പന്നർ. സ്നേഹത്തിൽ മാത്രമല്ല, വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും, ജോലിയിലും ധനത്തിലും എല്ലാം മുന്നിൽ. പക്ഷേ, എന്തുകൊണ്ടോ ഒരു കുഞ്ഞിനെ അവർക്ക് ദൈവം നൽകിയില്ല.

അങ്ങനെ, നീണ്ട പത്തുമാസം.... അവരുടെ കുഞ്ഞിനെയും ഉദരത്തിൽപേറി, അവർക്കൊപ്പം അല്ലലില്ലാതെ ഞാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്റെ കുടുംബം പൊറുതിയായി മെച്ചപ്പെട്ടു. പഠനം മുടങ്ങിയ അനുജത്തി വീണ്ടും പഠിക്കാൻ തുടങ്ങി. അമ്മയ്ക്ക് നല്ലൊരു ആശുപത്രിയിൽ ചികിത്സയാരംഭിച്ചു. അങ്ങനെ എല്ലാം ഒരുവിധം നല്ല രീതിയിലായി.

2012 ജനുവരി 6-നാണ് ഞാനൊരു പെൺകുഞ്ഞിന് ജന്മം നൽകിയത്. ലേബർറൂമിൽ കയറുന്നതിന് തൊട്ടുമുൻപുവരെ പ്രാർത്ഥനയോടെ, തെല്ലാശങ്കയോടെ നിൽക്കുന്ന ആ ദമ്പതികളുടെ മുഖം ഇപ്പോഴും എന്റെ ഓർമ്മയിലുണ്ട്. പക്ഷേ...

പക്ഷേ.., പത്തുമാസം എന്റെ ഉദരത്തിൽ വളർന്ന, ഞാൻ നൊന്തുപ്രസവിച്ച, എന്റെ കുഞ്ഞിനെ ഒരു നോക്ക്

ഞാൻ കണ്ടത് ഒരു പെട്ടിയാണ്. എനിക്കുള്ള പാരിതോഷികം, ഒരു കുഞ്ഞിനെ നൽകിയതിനുള്ള പ്രതിഫലം....

ഇപ്പോഴും എന്റെ അരികിൽ ആ പെട്ടിയുണ്ട് എനിക്കവർ നൽകിയ പ്രതിഫലം., ഞാൻ അവർക്കായി വഹിച്ച സ്ഥാനത്തിനുള്ള ശമ്പളം. അതെ.... " വാടകക്കായ് മാത്രം ഒരമ്മ...."

നമിത. കെ

Agriculture in India

India is a land of agriculture. That's what we read in books when children, and this is what we say now, grown ups we are. We, the agriculture students say, 'Agriculture is an art, science and business'. From a nation that could not manufacture nuts and bolts', we have emerged out as a nation that can make and launch its own satellites. But primarily, we remain agriculturists. 75% of the population is connected with agriculture in one way or other. And in terms of production, we have some distinctions to be proud of.

Despite such triumphs, we are not yet able to feed the thousands of mouths. One reason that is beyond dispute is its multiplying mouths, though others seem not so obvious. Due to unscientific methods of preservation and bad storage conditions, millions of stuffs of food are washed out in floods if not spoiled by passage of time.

It is our usual practise to blame the poor farmers first for the primitive methods they follow in agriculture. In India lies one of the most fertile areas of the world. The Indo-Gangetic plain can easily become the food bowl of the world. But, most of its water drains off to sea and in times of flood, they inundate vast areas, destroying thousands of acres of standing crops.

More than 175 million acres are under cultivation now and there are nearly 60 million acres that can be brought under the plough. Even after the reclamation of these vast areas too, the country cannot achieve self sufficiency in terms of production. The rate of reclamation can't keep pace with the growth rate of

population which is apprehended to. When waste lands are reclaimed the landless poor must be made to settle down with offers of implements and other assistance.

In the name of self sufficiency, agriculture is exempted from income tax. Agriculture is the mother of all activities where millions and millions of people are engaged, whether actively or not whose task force is much bigger than the ones participating in the field of industry and unfortunately, it's the most disorganised sector too.

To change the whole system a change must come in the outlook and activities of the people, who are the fortunate professors of the vast gift of nature. If they realise that they are not really professors, but only custodians, the change will be smooth, silent and peaceful.

- Lekshmi Sekhar

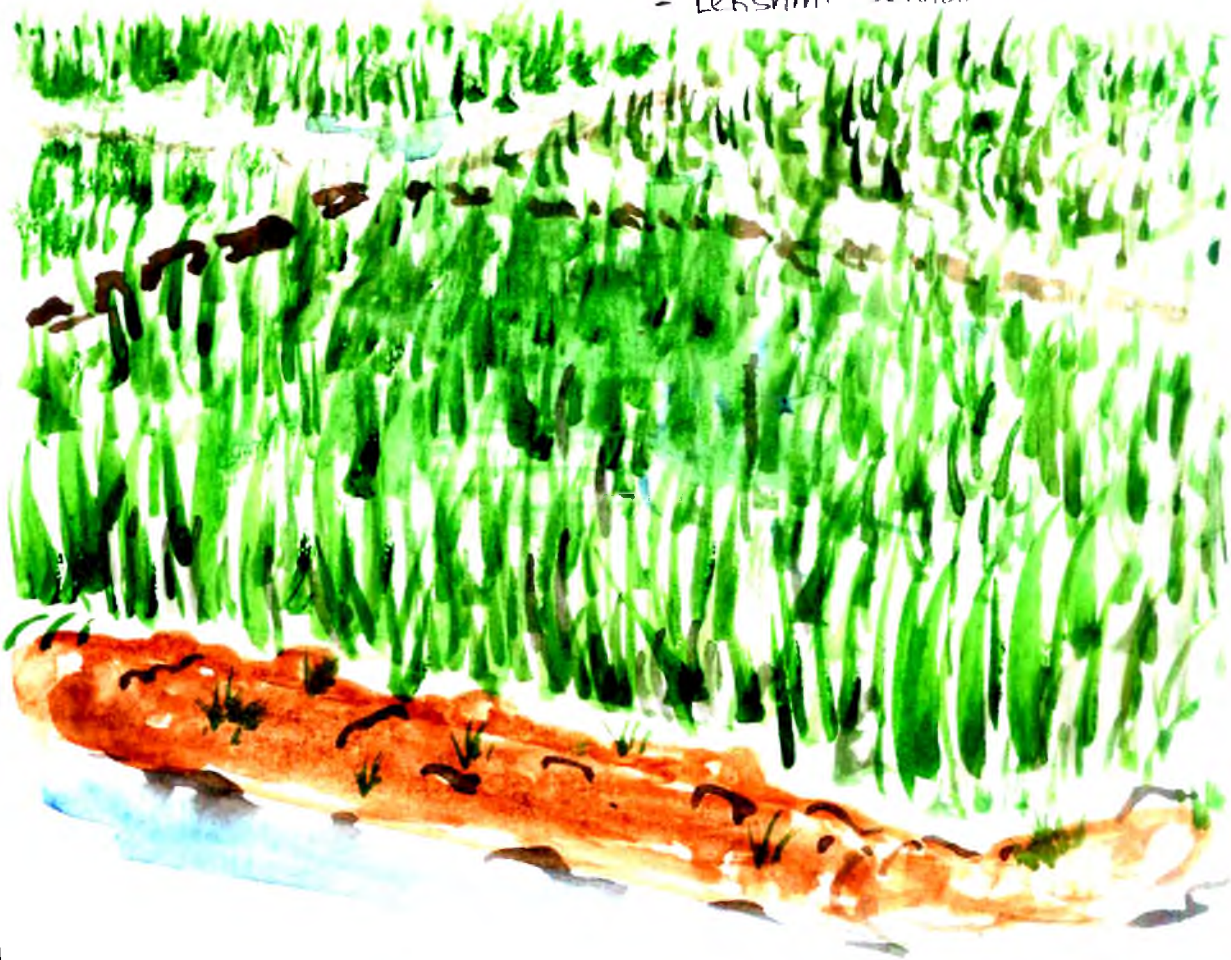

വിജയലക്ഷ്മിയുടെ സ്വന്തം....

രാവിലെ ഒൻപത് മണി മുതൽ ഉച്ചയ്ക്ക് ഒരു മണിവരെ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന തുടർച്ചയായ ക്ലാസുകളിൽ നിന്നും ഉറക്കം വാതിൽക്കൽ വന്നു നിൽക്കുന്ന കണ്ണുകളുമായി ഹോസ്റ്റലിൽ വന്നു കയറിയ ഒരു ദിനം. ഉച്ചയൂണിനായി മുന്നിലുള്ളത് അരമണിക്കൂർ മാത്രം. ഞാൻ കട്ടിലിൽ കിടന്ന് മച്ചിലെ മാറാലയും, പണ്ടെന്നോ ഒരു പ്രഭാതകാലം തനിക്കുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഓർമിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് കറങ്ങുന്ന പൊടി കയറിയ ഫാനും നോക്കുന്നതിനിടയിൽ, ഉറക്കം തൂങ്ങിയ കണ്ണുകളുമായി കോളേജിലെ ഡുണ്ടുമോളും ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം 'ജെറി' ഡെയുമായ മിസ്. LRP റൂമിലേക്ക് വന്നു. പെട്ടെന്ന് എന്റെ മനസ്സിൽ ജെറിയുടെ സ്വന്തം 'തൊമ്മിച്ചൻ' കയറി വന്നു.

“ഞാനൊന്നു കിടക്കട്ടെ. ഉറങ്ങിപ്പോയാൽ 1.30 കഴിയുമ്പോൾ വിളിക്കണേ!!” ഡുണ്ടുമോളുടെ അഭ്യർത്ഥന. ബോറടിച്ച് കിടന്ന എന്നെ പിന്നെയും ബോറടിപ്പിക്കണ്ടെന്ന് തീരുമാനിച്ച ഡുണ്ടുമോളുടെ ഉറക്കത്തിന് ഭംഗം വരുത്തിക്കൊണ്ട് ഞാൻ നീണ്ടവാലും ദേഹത്ത് മുഴുവൻ ചാരനിറമുള്ള പൂവുമുള്ള തൊമ്മിച്ചനെക്കുറിച്ച് പറയാനാരംഭിച്ചു.

2007 ജൂൺ 3-ലെ ഒരു നനുത്ത പ്രഭാതം. എവിടെനിന്നോ ഒരു കുഞ്ഞു ശബ്ദം ഞങ്ങളെ തേടിയെത്തി. അതിന്റെ ഉത്ഭവം തേടി നടന്നപ്പോൾ സ്കൂട്ടറിന്റെ അടിയിൽ നിന്ന് ഒരു കുഞ്ഞു ജീവി പുറത്തുചാടി. ഈ കുഞ്ഞു ശരീരത്തിൽ നിന്നാണോ ഇത്ര വലിയ ശബ്ദം.! ഞാനതിനെ അന്വേഷിച്ചു സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ മനസ്സിലായി. 'അമ്മ' പറഞ്ഞത് അനുസരിക്കാതെ വലിയ മെക്കാനിക്കാവാൻ സ്കൂട്ടറിന്റെ എൻജിനിലൂടെ കയറിക്കൂടിയ ഒരു പൂച്ചക്കുഞ്ഞ്. ഒറ്റയ്ക്ക് പുറത്തുചാടിയ അത് കുട്ടികളുടെ കൂക്കിവിളികളും ബഹളങ്ങളും കേട്ട് ഞങ്ങളുടെ വീട്ടിലേക്ക് തന്നെ മടങ്ങി വന്നു. ഇത്ര ചെറുപ്രായത്തിലേ വലിയ മെക്കാനിക്കായ ആ സുന്ദരിക്ക് ഞങ്ങൾ P C. ചിഞ്ചുമോൾ എന്ന് പേരിട്ടു. നമ്മൾ [illegible] പഠിക്കുമ്പോൾ അതിന്റെ ഉത്ഭവം പഠിക്കുന്നതുപോലെ, ചിഞ്ചുവിന്റെ ജനനവും അറിഞ്ഞിരിക്കുമല്ലോ. അവളെ ഞങ്ങൾ സ്വന്തമായി സ്വീകരിച്ചു. നാളുകൾ കഴിയുംതോറും ചിഞ്ചു ഞങ്ങളുടെ ഓമനയായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പെട്ടെന്നാണ്, ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ ഞങ്ങളാ ഞെട്ടിക്കുന്ന വാർത്ത മനസ്സിലാക്കിയത്. ഞങ്ങൾ നെഞ്ചേറ്റി ലാളിച്ചുനടന്ന ഞങ്ങളുടെ സുന്ദരി സുന്ദരനാണെന്ന്. പിന്നെ ആഘോഷമായി പുനർനാമകരണം നടത്തി. "P.C. ചിഞ്ചുമോൻ."

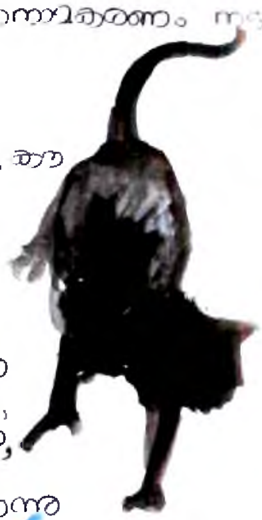

ചിഞ്ചു സ്വതവേ ആളൊരു വികൃതിയും, കൗശലക്കാരനുമായിരുന്നു. വീട്ടിൽ കയറിക്കൂടാൻ വേണ്ടി താനൊരു 'അദ്ധ്വാനി'യാണെന്ന പോലും അവൻ വരുത്തിത്തീർത്തു. വീട്ടിലെ ജനലഴികളിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന പല്ലികളെ പിടികൂടി വീടിനെ 'പല്ലി വിമുക്ത ഭവനമാക്കി', ചെടികളെ പുണയ്ക്കുന്ന പരിസ്ഥിതിപ്രവർത്തകനാണെന്ന കാണിക്കാൻ വഴിയിൽ കാണുന്ന ചെടികളിൽ ഉരുമ്മി, വീട്ടിലെ പെൺകുട്ടികൾ പുറത്തുപോകുമ്പോൾ അവർക്ക് സുരക്ഷ നൽകാൻ 'കാവലാളാ'വുക, തുടങ്ങി ചിഞ്ചുവെന്ന വികൃതൻ വീട്ടുകാരുടെ കണ്ണിൽ പൊടിയിടാൻ ചെയ്ത വിക്രിയകൾ പലതാണ്.

കുറച്ചുദിവസങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് വീടിന്റെ പിറകിൽ, തലയിൽ നിറയെ ഓറഞ്ചും കറുപ്പും, ശരീരത്തിൽ വെളുപ്പും ഓറഞ്ചും രോമവും കാണാൻ ഐശ്വര്യാറായിയുടെ സ്റ്റൈലുമുള്ള 'വിജയലക്ഷ്മി' വന്നത്. അതോടെ ചിഞ്ചു ഫ്ലാറ്റായി. ഹോ! പിന്നെ ചിഞ്ചുവിനെ കണ്ടുകിട്ടണമെങ്കിൽ ഉണക്കമീനിന്റെ പാത്രം എടുത്ത് പുറത്തുചെന്ന് കൊട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയോ അതോ കത്തി അരകല്ലിൽ ഉരസി ശബ്ദമുണ്ടാക്കുകയോ വേണം. പക്ഷേ, വിജയലക്ഷ്മിക്ക് ഒരു ഇരട്ട സഹോദരൻ ഉണ്ടെന്ന കാര്യം പാവം ചിഞ്ചു അറിഞ്ഞില്ല. 'അളിയൻ' പാര പണിയുമോ എന്ന ചിന്ത ചിഞ്ചുവിനെ വലച്ചു. പക്ഷേ, എന്നാലും വിജയലക്ഷ്മിയുമായുള്ള ബന്ധത്തിൽ അവന് സോഫിയും അച്ചുവും ഉണ്ടായി. 6 മാസത്തെ ദാമ്പത്യത്തിനുശേഷം വിജയലക്ഷ്മിയും ചിഞ്ചുവും നിഷ്കരുണം വിവാഹമോചനം നേടി.

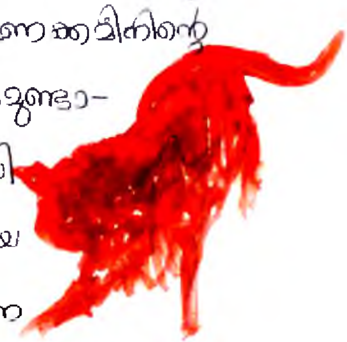

ആയിടയ്ക്കാണ് ബെർട്ട് വാസ്കു അവിടെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തത്. ദേഹം നിറയെ വെള്ള രോമങ്ങളും കണ്ടാൽ തന്നെ ആരും ഭയക്കുന്ന രൂപവുമുള്ള വാസ്കു പൂച്ചസമൂഹത്തിന്റെയും കുട്ടിസമൂഹത്തിന്റെയും പേടിസ്വപ്നമായി. ചിഞ്ചുവിനെ ഒതുക്കാൻ വിജയലക്ഷ്മിയുടെ അമ്മ 'ചട്ടമ്പിക്കല്യാണി' ഒരു ദിവസം രാത്രി ബെർട്ട് വാസ്കുവുമായി നാട്ടിലിറങ്ങി. പാവം ചിഞ്ചു !! അവനെ തിരഞ്ഞിറങ്ങിയ ഞങ്ങൾ അടുത്ത വീടിന്റെ ടെറസിൽ പേടിച്ചരണ്ടിരിക്കുന്ന ചിഞ്ചുവിനെ കണ്ടെത്തി. ഹാ! കഷ്ടമെന്നല്ലാതെന്തു പറയാൻ ? ആരുടെയോ തല്ലേറ്റിനിടയായി വാസ്കു കാലഹരണപ്പെട്ടു.

പിന്നെയങ്ങോട്ട് ചിഞ്ചുവിന്റെ നാളുകളായിരുന്നു. ചിഞ്ചുവിനെ എതിർക്കാനായി മത്തായി I, II, III, ഉണ്ണിമോൻ, കൊലവാലൻ, ഉണ്ടക്കണ്ണൻ എന്നിങ്ങനെ പലരും വന്നു. പക്ഷേ, ചിഞ്ചുതന്നെ ജേതാവ്. ചിഞ്ചുവിന്റെ മനം കവരാൻ പിന്നെ അവസരം കൈവന്നത് പൊക്കം കുറഞ്ഞ്, ഒന്നും ചിന്തിക്കാതെ എടുത്തുചാടുന്ന 'ദീപികാ പദുക്കോണി'നാണ്. ചിഞ്ചുവിന്റെ വാക്കും ഗുണ്ടാസ്വഭാവവും പേടിച്ച് അവൾ വന്ന വഴിയേ പോയി.

പല ജൂൺ മൂന്നുകളും അങ്ങനെ കൊഴിഞ്ഞുപോയി. വീടിനകത്ത് കയറിക്കൂടിയതുകൊണ്ട് പഴയപോലെ വീടിന്റെ 'പല്ലിശല്യം' അവൻ കാര്യമാക്കിയില്ല. പല്ലി 'ചേട്ടാ, എന്നെ പിടിച്ചോ' എന്ന് പറഞ്ഞ് മൂക്കിനടുത്ത് കൂടി പോയാലും അഹിംസാവാദിയായ ചിഞ്ചുമോൻ അത് കാര്യമാക്കില്ല. പക്ഷേ, വിധി ഞങ്ങളുടെ ചിഞ്ചുവിന് കരുതിവച്ചത് ആറാം പിറന്നാൾ ആഘോഷിക്കാൻ വരെയുള്ള സമയമാണ്. 2012 ആഗസ്റ്റ് 16-ന് P C ചിഞ്ചുമോൻ തന്റെ കടമകളും കർത്തവ്യങ്ങളും നിറവേറ്റി ഇഹലോക വാസം വെടിഞ്ഞു...!!

ഇതാണ് എന്റെ 'തൊമ്മിച്ചന്റെ കഥ.' ഡുണ്ടുമോൾക്ക് ഉറങ്ങാനായി അഞ്ചു മിനിട്ടെങ്കിലും കൊടുക്കണ്ടേ. അതിനാൽ ഞാനിവിടെ നിർത്തുന്നു. പാവമല്ലേ നമ്മുടെ ജെറിഡേ, ഉറങ്ങിക്കോട്ടെ !!

– ജീനാ മേരി.

കവി

അല്ല, ഞാനൊരു കവിയല്ല !
അസ്വസ്ഥമെൻ ഹൃദയം കവിയുടേതല്ല !!
സങ്കല്പത്തേരിൽ വാനംചുറ്റിയപ്പോളാ-
കാശപ്പറവകളോതി
നീയൊരു കവിയാണ്.
അല്ല, ഞാനൊരു കവിയല്ല !!
കഷ്ടതകൾ മനംമടുപ്പിച്ചതോ
കവിഹൃദയം ?

സൂര്യൻ വിരിയിച്ച പൊൻപ്രഭാതമെൻ
ഹൃദയതന്ത്രികൾ മീട്ടിയപ്പോൾ,
പൂന്തേൻ നുകരും വണ്ടുകൾ മൂളി
നീയൊരു കവിയാണ്.

അല്ല, ഞാനൊരു കവിയല്ല !
ജ്ഞാനത്തിൻ രശ്മികൾ ഹൃൽക്കാന്തമേകുന്ന
ഞാനോ കവി ? !
സങ്കല്പച്ചരടുകൾ പൊട്ടി വെൺമുത്തുകൾ
ചിതറിയപ്പോൾ ഞാനൊരു കവിയായി.
മണ്ണിലെ വിത്തുകൾ പോലെ,
ശ്രവ്യസംഗീതം പോലെ,
മരുഭൂമിയിൽ മഴയായ് പെയ്തെൻ
കവിത പിറന്നു......

- ദിവ്യ. വി. യു.

YOU VOICE

'നക്ഷത്രയുടെ VIVA VOCE'-കൾ എന്നൊരു കൃതി എഴുതുകയാണെങ്കിൽ താളുകൾ കുറവാണെങ്കിലും ഉള്ളുനിറഞ്ഞ് ചിരിക്കാൻ ഒരുപാടുണ്ടാകും. കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞാലും ഓർമ്മത്താളിൽ മായാതെക്കിടക്കുന്ന ഒരു ഏടായി എന്നും നിലനിൽക്കും. ഒന്നിനും കൃത്യമായി ഉത്തരമറിയില്ലെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഉത്തരങ്ങളൊപ്പിച്ച് ടീച്ചർസിനെ വീഴ്ത്തുന്നതിൽ കേമന്മാരാണ് ക്ലാസിലെ ഭൂരിഭാഗം പേരും. ചില ഉത്തരങ്ങൾ കേട്ട് ടീച്ചേർസ് അന്ധാളിച്ചു പോയ സന്ദർഭം വരെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

'Value added product of coconut' എന്ന് Plantation Crops-viva-യിൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ 'CNSL (Cashew Nut Shell Liquid)' എന്ന് പറഞ്ഞത് Head of the department-നെ പോലും ചിരിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. Rice-ൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജലസേചന രീതിയെക്കുറിച്ച് Agronomy-viva-യിൽ ചോദിച്ചപ്പോൾ, ഉറപ്പോടെ 'Drip irrigation' എന്നു പറഞ്ഞത് ഇപ്പോഴും മറന്നിട്ടില്ല. 'Variety of Arecanut' എന്ന ചോദ്യത്തിന് 'മംഗ്ലി ചാക്ക്' എന്ന ഉത്തരം വളരെ രസകരമായിരുന്നു. ഒരു Soil science text-ബുക്കിന്റെ പേര് ചോദിച്ചപ്പോൾ എൻജിനീയറിംഗ് കോഴ്സ് ടൈറ്റിൽ പറഞ്ഞ 'മിടുക്കി'യോട് ടീച്ചർ ചോദിച്ചത്, ഇതെന്തു വൈവയാണെന്നറിയാമോ എന്നായിരുന്നു. 'Types of Soil' ചോദിച്ചപ്പോൾ നിമിഷനേരം കൊണ്ട് Sedimentary rock, Metamorphic rock, igneous rocks എന്ന് പെട്ടെന്ന്

-പോലുള്ള ഉത്തരം കേട്ട്, ഉറങ്ങിയിരുന്ന ടീച്ചർമാർ പോലും എണീറ്റ് ചിരിതുടങ്ങി. സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സ് വൈവ-യിൽ, Harmonic mean' എവിടെ apply ചെയ്യുന്നു എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒരാൾ നൽകിയ ഉത്തരം 'സിമ്പിൾ പെൻഡുലത്തിലെന്ന്. Stati-യിൽ തന്നെ, Difference between Sample & Population' എന്നത് ചോദിച്ചപ്പോൾ ഒരു വിരുതന്റെ മറുപടി: Sample means ...... മൂന്ന വിദ്യാനന്ദരുടെ എന്നർത്ഥമാവന്നാണ്. പിന്നെ, സ്റ്റാറ്റിസ്റ്റിക്സിലെ 'Population' defenition, It is a group of individuals capable of interbreeding'. കോഴ്സ് ടീച്ചർ ചിരിയടക്കാൻ പാടുപെടുന്നു. $\sqrt{-4}$? എന്ന ചോദ്യത്തിന് ഒട്ടും നേരത്തെ ആലോചിക്കാതെ ശേഷം ±2 എന്ന ഉത്തരവും സാറിന്റെ ചിരികേട്ട്, അത് '2i' എന്ന് മാറ്റി-പ്പറഞ്ഞതും വൈവയെ വേറിട്ടു നിർത്തി.

ഞങ്ങളിൽ പലർക്കും Viva-യുടെ സമയത്ത് 1st year, CRP-യിൽ നിന്ന് കാലിൽ ചവിട്ടുകിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അതൊക്കെ യാദൃശ്ചികമായി കാൽ തട്ടിയതായി കരുതി. പിന്നെയാണ് മനസ്സിലായത്, അത് ഉത്തരത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണമായിരുന്നെന്ന്. അറിയുന്ന ഉത്തരങ്ങൾ പേപ്പറിലെഴുതി Viva-സമയത്ത് പാസ് ചെയ്യുന്ന പ്രത്യേക വൈവ സിസ്റ്റവും 'നമുക്ക് തന്നെ സ്വന്തം.

ഉത്തരങ്ങൾ ഇങ്ങനെയൊക്കെയായിരുന്നെങ്കിലും ഞങ്ങൾ 60 പേരും VIVA-ക്ക് 10-ൽ 5-ന് മുകളിൽ മാർക്കു വാങ്ങി നമ്മുടെ മാനം കാത്തിട്ടുണ്ട്.

- ഫാത്തിമത്ത് നുസൈബ,
- അഞ്ജു അബ്രഹാം

പുല്ലിനെ പ്രണയിച്ച ദൈവം

എൻ്റെ മനസ്സിൻ കൊച്ചുചിന്തകൾ
പുസ്തകത്താളിൽ വിടർന്നീടുമ്പോൾ
താജ്മഹൽ പോലെ സുന്ദരമല്ല... പക്ഷേ
ഒരു കൂടിൽ പോൽ ജീവനുള്ളതാകാം.

മുംതാസിനെ പ്രണയിച്ച ഷാജഹാൻ്റെ പ്രണയം
മഹത്തരം തന്നെ.
പക്ഷേ, പൂവിനെ പ്രണയിച്ച കൊച്ചുവണ്ടിൻ പ്രണയം
മഹത്തരമല്ലേ.

ഒരു ചെറുപുൽ നാമ്പുപോലും വെറുതെയീ
ഭൂവിൽ മുളയ്ക്കുകയില്ല.
ഒരു കുഞ്ഞു പൂമ്പാറ്റപോലും വെറുതെയീ
ഭൂവിൽ പറക്കുകയില്ല.
ഉറുമ്പുകളും നത്തക്കരിയും പുല്ലുപോലും
സർവ്വേശ്വരൻ തൻ സൃഷ്ടിയല്ലേ....
ഭൂമിയാണ് അനശ്വരമാം സ്വർഗത്തിൽ പ്രകാശമല്ലോ
ധരണിതൻ ദുഃഖം ക്ഷണികമല്ലോ
ഈ ലോകജീവിതം അല്പമല്ലോ
ഈച്ചയും പിറകും മനുഷ്യരായ് വഴിവിളക്കായ് തിരുക നി
ക്രൂരമായടിക്കും കൊടുങ്കാറ്റിൽ കെടാതെ കാക്കു നിൻ [illegible]
കാറ്റടിക്കും കൊടുങ്കാട്ടിനുള്ളിൽ കുനിഞ്ഞിരിക്കും
ഒരു പുല്ലുപോലെ

പിമ്പനെ മുമ്പനാക്കും ദൈവമല്ലോ നിൻ്റെ [illegible]

വൻമരങ്ങൾ വീണിടുമ്പോൾ കുഞ്ഞുപൂക്കളെ വിരിയിച്ചു നീ
നശ്വരമാം ഈ ഭൂവിൽ നിന്നെ ആരും കണ്ടില്ലല്ലോ
അനശ്വരമാം ലോകത്തിൽ നീയെന്നും വിടർന്നുനിൽക്കും
കരിയിലപോൽ അടിഞ്ഞുകൂടാതെ
ഭൂവിതൻ മാറിൽ...
വളമായ്ത്തീരാം, പുഞ്ചിരിക്കാം അനശ്വരതയിൽ

പ്രണയമുണ്ടാകട്ടെ മനസ്സിൽ...
സ്നേഹമുണ്ടാകട്ടെ ഹൃദയത്തിൽ
സർവ്വരെയും പ്രണയിച്ചവനല്ലോ ദൈവം
കൊന്നവനെപോലും ചുംബിച്ച ദൈവത്തിൻ
പുത്രനല്ലോ നീ...

വളർന്നു നീ വൻമരമാകുമ്പോൾ
പുഞ്ചിരിക്കുമീ കൊച്ചുപൂക്കളെ മറന്നിടല്ലേ
ഒരു കുഞ്ഞിൻ തേങ്ങൽ പോലും
മറന്നിടാത്തവൻ എൻ ദൈവം
ചളിക്കുഴിയിൽ വീഴുമ്പോഴും
താങ്ങാവുന്നവൻ എൻ ദൈവം

പൂക്കളുതൻ ദൈവം... പൂമ്പാറ്റതൻ ദൈവം
ഓമനയായി പുഞ്ചിരിക്കും കുഞ്ഞുതൻ ദൈവം

എന്നെ നീ ചന്ദ്രനാക്കേണ്ട..
നിന്നെ നോക്കും താരയാക്കണേ..
എന്നെ നീ താമരയാക്കേണ്ട
പുഞ്ചിരിക്കും പൂക്കളാക്കണേ
എന്നെ നീ കഴുകനാക്കേണ്ട
പാറിപ്പറക്കും പൂമ്പാറ്റയാക്കണേ...

– [illegible]

ദൈവത്തിന്റെ കുമ്പസാരം

ഫാദർ അബ്രഹാം നടത്തം വേഗത്തിലാക്കി. ഇരുൾ പരക്കുന്നതിനു മുൻപ് ആ വലിയ കുന്നു കയറണം. പണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഒരൊറ്റ ഓട്ടത്തിന് ആകാശത്തിന്റെ അങ്ങേ തലക്കൽ എത്തുമായിരുന്നു. ഇന്ന് ഉരുക്ക് പേശികളും മസ്തിഷ്കത്തിൽ യുവത്വത്തിന്റെ പ്രസരിപ്പുമുള്ള ആ പഴയ അബ്രഹാം അല്ല താൻ. കരിങ്കൽ കോട്ടയുടെ കറുത്ത ഏകാന്തതയിൽ പള്ളി മണിയുടെ മന്ത്ര ശബ്ദം കേട്ട് ശീലിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ഇടയനാണ്. ഓർമകളുടെ താളുകൾ ആ തണുത്ത സായാഹ്ന കാറ്റിൽ പിന്നിലേക്ക് മറഞ്ഞു.

റോജർ ഡാനിയന്റെ അടിയന്തിര സന്ദേശം ലഭിച്ചത് മുതൽ ഫാദർ അബ്രഹാം അസ്വസ്ഥനായിരുന്നു. "വേഗം വരിക. ഹെലന് അസുഖം കൂടുതലാണ്. എനിക്ക് വീഞ്ഞും കൊണ്ട് വരിക". എന്ന് മാത്രമേ അതിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പക്ഷേ എന്തോ ഒരു ഗൂഢമായ മൗനം അതിൽ നിറഞ്ഞു നിന്നു.

എന്നാണ് ഡാനിയനെ അവസാനമായി കണ്ടത്? ഹെലന്റെ വിളറിയ കൈകളിൽ പിടിച്ച് ഒരു കുഞ്ഞിനെ പോലെ പൊട്ടിക്കരയുമ്പോഴോ, അതോ അവസാനത്തെ തുള്ളി വിസ്കിയും കുടിച്ച് പൊട്ടി ചിരിക്കുമ്പോഴോ? അറിയില്ല. ഓർമകൾക്ക് നര വീണിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ തന്റെ കയ്യിലൊരു മാലാഖയുടെ കയ്യും ചേർത്ത് ഒരു മഞ്ഞു പെയ്യുന്ന ക്രിസ്മസ് രാത്രിയിൽ പള്ളി അൾത്താരയുടെ ഉള്ളിലേക്ക് ഓടിവന്ന ഡാനിയന്റെ മുഖം ഓർമയിൽ പായലെന്ന കണക്കെ പറ്റിപ്പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്തായിരുന്നു അത്? ഇന്നലെയോ

കഴിഞ്ഞ വിളവെടുപ്പ് കാലത്തോ, അതോ ദശാബ്ദങ്ങളുടെ പഴക്കമുണ്ടോ.... ??

കാലം എത്ര പെട്ടെന്നാണ് കൊഴിഞ്ഞു പോകുന്നത്? ഇതിനിടയിലെങ്ങും ഇത്രമാത്രം ഒരുവളെ പ്രണയി-ക്കുന്നവനെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പലതും അങ്ങനെ ആയിരുന്നു. അവളുടെ മുത്തശ്ശിക്കഥകളിലെ രാജകുമാരനു ഡാനിയന്റെ മുഖമായിരുന്നു. നഗര വീഥികളിലൂടെ വെള്ള കുതിരപ്പുറത്തു വരുന്ന യുവാവായ ഡാനിയൻ. പ്രണയം തീവ്രവും തീക്ഷ്ണവുമായ ഒരു വികാരമാണല്ലോ. അത് മാത്രമേ അവിടെയും സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അവർ തെരുവോരങ്ങളിൽ പാട്ട് പാടി നടന്നില്ല, പൈൻ മരക്കാടുകൾക്കിടയിൽ കൈ കോർത്ത് നടന്നില്ല... പകരം, ഉള്ളിൽ ചുവന്ന നെരിപ്പോടിനുള്ളിൽ കനലെരിയുന്നത് അവരറിഞ്ഞു.

പക്ഷെ ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളോട് മുഖം തിരിഞ്ഞു നിൽക്കാൻ ഡാനിയനും കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിയിൽ ചേർന്നു. നിർബന്ധിതനായി ചേരേണ്ടി വന്നു എന്നും പറയാം. പ്രണയം പതുക്കെ അയാളുടെ സിരകളിൽ ഭ്രാന്ത് തീർത്തു. അക്കാലത്ത് മിഷനറികൾ തികച്ചും ദുരിത പൂർണമായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. വായിച്ചതിനേക്കാൾ ഏറെ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇല്ല, ഞാനൊരു വൈദികനാണ്. നിബന്ധനകളും നിയോഗങ്ങളുമുള്ള ഒരു ദൈവപുത്രൻ. പറഞ്ഞുവല്ലോ ഡാനിയനെ കുറിച്ചാണ് പറഞ്ഞു വന്നത്... ചിന്തകളിൽ മുഴുവൻ ഡാനിയനായിരുന്നു. ഡാനിയനുമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം, നിയോഗങ്ങൾ, പാപ... പാപമാണോ? അതോ, അറിയില്ല. എന്തായാലും അത് സംഭവിച്ചു. ഡാനിയൻ പെണ്ണിനെ മോഷ്ടിച്ച് കടന്നു കളഞ്ഞു. മോഷണം എന്നോ

പറയാൻ കഴിയൂ. ഇരുളറകളിൽ വെളിച്ചം കാണാതെ കിടന്നിരുന്ന വിറപിടിച്ചുള്ള ഓർമ്മകളുടെ നിധിയായിരുന്നു ഫെലൻ ഒരു സന്ന്യാസിനിയുടെ യാതൊരു ഭാവങ്ങളും ധാനിയൻ കണ്ടിട്ടില്ല. പ്രണയം എല്ലാവരെ അത്യധികം അന്ധനാക്കി കളയും.

ഫാദർ അബ്രഹാം ഒരു നിമിഷം നിശ്ചലനായി, കിരാതമായ വാർദ്ധക്യം ഒരാളെ ഇത്രയേറെ അലോസരപ്പെടുത്തുമോ?? ഓർമ്മകളിൽ ഫാദർ തന്റെ പ്രണയം തിരഞ്ഞു നോക്കാൻ വൃഥാ ഒരു ശ്രമം നടത്തി നോക്കി. അകലെ കാതടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പള്ളിമണി മുഴങ്ങി. വേണ്ട.... വൈദികനു നിഷിദ്ധമായവ കുറെ ഉണ്ട്, നടക്കണം വേഗം നടക്കണം. ഈ സന്ധ്യ ഏതാണ്ടു- തീരാറായിരിക്കുന്നു. ചക്രവാള സീമകൾ ചുവപ്പ് കൊണ്ട് ചായം വരച്ചു. എന്തോ നിഗൂഢമായ ഒരുൾഭയത്താൽ ഫാദർ കൈകൾ വായുവിലേക്കുയർത്തി കുരിശു വരച്ചു നടന്നു.

പ്രണയം, ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് ഫാദർ അബ്രഹാമിന് നഷ്ടമായത് അവിടെ വച്ചാണ്. ഒരു കണക്കിന് അതൊരു സ്വയം സമർപ്പണമായിരുന്നില്ലേ ധാനിയനും ഫെലനും ഒക്കെ സംഭവിച്ചതും അതല്ലേ?? തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടവ ഒരുപാടുണ്ടായിട്ടുണ്ട് അവർക്ക്. അല്ലാതെ ഒരു വെളിപാടിന്റെ വെളിച്ചത്തിലൊന്നുമല്ല അവർ ഒരു സുപ്രഭാതത്തിൽ കിടക്കാൻ കൂടുന്നു അവിടെയാണ് തന്റെ അടുക്കൽ അഭയം പ്രാപിക്കാൻ ആരാണ് അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് താൻ രക്ഷകന്റെ പ്രതിപുരുഷനൊന്നും ആയിട്ടില്ല അന്ന്. മിഷനറി സ്കൂളിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയതേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പിന്നെ എന്തുകൊണ്ട്? അറിയില്ല. ഉത്തരമില്ലാത്ത ഒരുപാട് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരമന്വേഷിക്കുന്നത് ഈ വെള്ള കുപ്പായം അണിഞ്ഞാൽ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അവസാനമില്ല.

ആ ക്രിസ്മസ് രാത്രി മുതൽ ഈ നിമിഷം വരെ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇറയുള്ളവന്റെ കടന്നുകയറ്റം മാത്രമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. വൈദികൻ രക്ഷകനാണ്. ഇടയൻ വേഷത്തിൽ എന്ന് പറയാം. കുന്നിൻ മുകളിലുള്ള ഡാനിയേലിന്റെയും ഹെലന്റെയും ആ ആത്മബന്ധം ... പിന്നെ എത്ര വട്ടം വന്നിട്ടുണ്ട്? അവർക്കിടയിൽ ആരും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ഒരു കുഞ്ഞ്, എന്തിനേറെ താൻ പോലും ഇടക്കിടക്ക് വൈനും കൊണ്ട് മല കയറുന്ന, പൊട്ടിച്ചിരികൾക്കും നിശ്വാസങ്ങൾക്കും സാക്ഷി ആവുന്ന, യാത്രപറച്ചിലിന്റെ ഔപചാരികതകളില്ലാത്ത ഇറങ്ങിപ്പോവാറുള്ള ഒരു പഥികനായിരുന്നില്ലേ താൻ? സന്തോഷങ്ങൾ അവരോടൊപ്പമാണ് ചിലവഴിച്ചത്.....

ആ വാർത്ത അടുത്തിടെ ആണ് കേട്ടത്. ഹെലൻ മരണാസന്നയാണ്. അന്നാണ് ആദ്യമായി കയ്യിൽ വൈൻ കരുതാതെ മല കയറിയത്. ഓർമ്മക്ക് പിഴവ് സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ... അത് അന്ന് തന്നെ. അത് കൊണ്ട് തന്നെയാവും ഇത്തവണത്തെ സന്ദർശനത്തിൽ വൈൻ കൊണ്ട് വരണമെന്നുള്ള ഡാനിയേൽ പ്രത്യേക പരാമർശവും. പ്രൗഢത്വത്തിന്റെ അടയാളമെന്നാണ് ഡാനിയേൽ ആ മുന്തിരി ചാറിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചിരുന്നത്, അത് അയാൾ കണ്ടെടുത്ത കുടിച്ചു. പ്രണയവും മുന്തിരിചാറും ആയിരുന്നു അയാളുടെ സന്തോഷങ്ങൾ.

അവിടെ ഹെലൻ ഏകയായിരുന്നു. അവളുടെ പ്രസന്ന സുന്ദരമായ മുഖം കൂടുതൽ ഓജസ്സോടെ തിളങ്ങി. ഇത്രയധികം തിളക്കം അവളുടെ മുഖത്ത് കണ്ടിട്ടില്ല. അവളുടെ അടഞ്ഞ മിഴികളിൽ നിന്നും ഒരു കണ്ണീർത്തുള്ളി ചുളിവുകളുള്ള മുഖത്ത് പടർന്നൊഴുകി പ്രകാശിച്ചുമായ് തെളിഞ്ഞ നദിയെ പോലെ തോന്നിച്ചു. മരണത്തിന്റെ ഗന്ധം മാത്രം അവിടെ തളം കെട്ടി നിന്നു. വൈകിപ്പോയിരിക്കുന്നു.

പുറത്ത് കുരിശിതമായ് ഒരു കല്ലും നെഞ്ചിലേറ്റി ഡാനിയേൽ നിന്നിരുന്നു. പെട്ടന്ന് അയാളുടെ തലയ്ക്കു പിന്നിൽ നിന്നും പ്രകാശിതമാ

ങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു. അയാൾ ഒരു പുണ്യാത്മനെപ്പോലെ കാണപ്പെട്ടു. ഒരു മനുഷ്യായുസ്സു മുഴുവൻ ഭൂമിയെ പ്രണയിച്ച അതികായകനായ ആ മനുഷ്യൻ അപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ സംഗീതം കേൾക്കുകയായിരുന്നു.

— മുഹമ്മദ് ഷമീർ പി.എ

അമ്മ

അമ്മയെൻ ഉള്ളിലെ നിറവാകുന്നു
വടക്കിനിച്ചായിപ്പിൻ ഇരുണ്ടകോണിൽ
മനസ്സുണരുന്നു....

ഉറഞ്ഞു തുള്ളും വികാരസാഗരമതു
പതഞ്ഞു പൊങ്ങുമ്പോഴും,
വരണ്ട തൊണ്ടയിൽ ദു:ഖം
അലിഞ്ഞു ചേരുമ്പോഴും,
ഉറക്കെ വിളിച്ചതെൻ അമ്മയെ.

നരപ്രേതങ്ങൾ തൻ
വിളർത്ത ചിരിയിൽ
ഭയത്താൽ ഇടറിയെൻ ഉച്ച-
യപ്പോൾ എൻ കണ്ഠം മുറുകിയത്
അമ്മയെന്ന് ചൊല്ലാൻ മാത്രം

മുലപ്പാലിലൂറിയെൻ ജന്മശേഷം
എനിക്കായ് ഉഴിഞ്ഞിട്ടതെന്നെ,
കലകളെ പഠിപ്പിച്ചു നയിപ്പിച്ച,
സാന്ത്വന ഭാവമെൻ അമ്മ.

അഖില സി. തമ്പി.

NO:05
LH ,
ഗ്രൗണ്ട് ഫ്ലോർ

ഓർമ്മയുടെ പുസ്തകത്തിലെ അത്രയൊന്നും പഴക്കമില്ലാത്ത ഒരു താള്. പക്ഷേ, അതിൽ എല്ലാവർക്കും നിറമുള്ള വസ്ത്രങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. 2011-Sept. 26, 'കോളേജ് ഓഫ് ഫോറസ്ട്രിയിലെ സെമിനാർ ഹാൾ. എന്നെ പരിഭ്രമിച്ച കുറേ മുഖങ്ങൾ, ചുറ്റുമുള്ളവരെ ഉദ്വേഗത്തോടെ നോക്കുകയാണ് ഇതിനിടയിൽ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്താൻ ഓരോരുത്തർക്കും അവസരം...... ആദ്യവരിയിലെ ആദ്യത്തെ ആളെന്ന നിലയിൽ ആ 'മൊഞ്ചത്തി' മൈക്കെടുത്തു. എല്ലാ കണ്ണുകളും അവൾക്കു നേരെ നീണ്ടു. പക്ഷേ, നിർഭാഗ്യകരമെന്നു പറയട്ടെ, ശബ്ദം പുറത്തു വന്നില്ല. അതായിരുന്നു തുടക്കം. പിന്നീടു വന്ന എല്ലാവരും അവനവന്റെ കഴിവുകൾ എടുത്തുകാട്ടാൻ മത്സരിച്ചു. അതിൽ പാട്ടും നൃത്തവും എന്തിനേറെ പറയുന്നു ബോക്സിങ് വരെ ഉൾപ്പെട്ടു. ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനായി എല്ലാവരും 'LH'-ലെത്തിയപ്പോൾ, മുകളിലെ നിലയിൽ നിന്നും നീളുന്ന തീക്ഷ്ണമായ നോട്ടങ്ങളുടെ (... യന്ന് എല്ലാവരും റൂമുകളിലേക്ക് ചേക്കേറി. അങ്ങനെ, കേരളത്തിന്റെ മൂന്ന് കോണുകളിൽ നിന്നും ഓരോരുത്തരും, പിന്നെ മലയാളിയല്ലാത്ത ഒരു 'മലയാളി'യും ആ റൂമിലെത്തിപ്പെട്ടു. 'ഹെർമിസ് ലേഡീസ് ഹോസ്റ്റലിന്റെ 5-ാം റൂമിൽ....'

എൻട്രൻസ് കോച്ചിങ് സെന്ററിലെ കഠിനതടവിന്റെ അനുഭവസ്ഥരായിരുന്നതിനാൽ ജനലുകളും കിളിവാതിലുകളുമുള്ള ആ മുറിയുമായി ഞങ്ങൾ വളരെ വേഗം ഇണങ്ങിച്ചേർന്നു. ഞങ്ങളിലോരോരുത്തരും സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി, "എന്റെ വീട്ടിൽ, ഉമ്മയും

-ഉറപ്പായും രണ്ട് ഇക്കാമാരുമുണ്ട്." മറ്റൊരു ഉമ്മ 'ഇങ്ങും' 'കിങ്ങും' കേട്ട് ചൊടിയുമുള്ളവൾ ചിരിച്ചു നിന്നു.

ഹോസ്റ്റലിലെ ആദ്യദിനം അങ്ങനെ കഴിഞ്ഞു. പിറ്റേന്ന് അതിരാവിലെ തന്നെ എല്ലാവരും എണീറ്റു. അതിനു ശേഷം ഇന്നുവരെ ആ റൂമിൽ 8 മണിക്ക് മുൻപ് സൂര്യൻ ഉദിച്ചിട്ടില്ല. അദ്ധ്യാപകർ തീർത്ത സുരക്ഷാവലയത്തിൽ എല്ലാവരും ക്ലാസിലെത്തി. ആദ്യത്തെ ക്ലാസായിരുന്നതിനാൽ എല്ലാവരുടെയും കയ്യിൽ പേനയും ബുക്കുമുണ്ടായിരുന്നു. അന്നെടുത്ത തിയറി പോർഷൻ വൈകിട്ട് നാലു മണിക്കൂറു കൊണ്ടവർ ഹൃദിസ്ഥമാക്കി. പിന്നീട് അതേ നോട്ട്ബുക്ക് കണ്ടത് MIDTERM-ന്റെ തലേ ദിവസം താഴെയിലായിരുന്നു....

ദിനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുപോയി. FRESHER'S DAY കഴിഞ്ഞു വന്ന ആദ്യ അലോട്ട്മെന്റിൽ ആ റൂമിലൊരാൾ ഞങ്ങളോട് വിടപറഞ്ഞു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം ഉച്ചക്ക് FOOD കഴിക്കാൻ റൂമിലെത്തിയ ഞങ്ങൾ കണ്ടത്, കഴിഞ്ഞുകിടന്ന ആ 4-ാമത്തെ SHELF-ൽ നിറഞ്ഞിരുന്ന ലഗേജുകളാണ്. ആ കാഴ്ചയോടെ നിന്ന ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളിൽ ആ രൂപം തെളിഞ്ഞു. "അസാധാരണ പൊക്കവും മെലിയാരുവും ശ്രദ്ധയാകർഷിക്കുന്ന ചിരിയുമായി ഒരു വട്ടിയൂർക്കാവുകാരി അവിടെ സ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു. എന്തിനു പറയണം, MBBS കിട്ടാത്തതിന്റെ ദേഷ്യമെല്ലാം നന്നായി പഠിക്കണമെന്ന മോഹവുമായി വന്ന അവൾ എത്തിച്ചേർന്നത് ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ തന്നെ

കേരളക്കരയിൽ നിന്നാണെങ്കിലും, വളരെ പതുക്കെ
മാത്രം സംസാരിക്കുന്ന പ്രകൃതമായിരുന്നു അവർക്ക്.
പക്ഷേ പിന്നീട് പലതവണ ആ ശബ്ദം ഹോസ്റ്റ-
ലിനുള്ളിൽ മുഴങ്ങി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നും രാത്രി
ഒൻപതുമണിവരെ നീളുന്ന ഞങ്ങളുടെ 'കാന്തി' സ-
ഹിച്ച്, പത്തുമണിക്കു ശേഷം ആരും കാണാതെ
'NCERT' വായിച്ച് അവൾ സ്വന്തം കോപ്പി കിട്ടാത്ത-
തിന്റെ സങ്കടം തീർത്തു. പറഞ്ഞാലും പറഞ്ഞാലും
തീരാത്ത വിശേഷങ്ങളുമായി 5-ാം റൂമിനെ ശബ്ദമു-
ഖരിതമാക്കി. ആ ഹിന്ദിക്കാർ മല്ലുവാണെന്ന് ജന്മനാടെങ്കി-
ലും 'വണ്ടൂരി'ലേക്ക് കുടുംബം നട്ടിരിക്കുന്ന ആ
സുന്ദരിക്കുട്ടിയുടെയും ഞങ്ങളുടെ എല്ലാമെല്ലാമായ
1st YEAR, LRP യുടെയും സാന്നിധ്യം ആ ദിവസങ്ങൾ-
ക്ക് മാറ്റുകൂട്ടി.

ഹോർട്ടിയിലെ 'മലയാള ഭാഷയുടെ മാതാവ്'-
എന്നറിയപ്പെടുന്ന ദീപ്തികാരിയും അടുത്ത റൂമിലെ
മലയാളിയും തമ്മിൽ ദിവസവും നടക്കുന്ന സംവാദ-
ങ്ങളും അതിനുശേഷം ദിവസങ്ങൾ നീണ്ടുനിൽ-
ക്കുന്ന പരിഭവങ്ങളും റൂമിന്റെ നാലുചുമരു-
കൾക്കിടയിൽ അലയടിച്ചു.

ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭാഷക്ക് വിധേയമാകാത്ത-
വർ ഹോർട്ടിയിൽ വളരെ കുറവ്. കട, മുത്തമ്മ,
ആവറേജ്, സെന്റ്, പുരുഷവനം, പാമ്പ് തുടങ്ങിയ
കോഡുകളും ഉദ്ദേശങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു സ്വന്തം.

ഓർക്കുന്നുണ്ടാവില്ലേ, സീനിയേഴ്സിന്റെ MIDTERM-
EXAM-ന്റെ തലേ ദിവസം രാത്രി, 5-ാം റൂമിൽ നിന്നും
പതിവു പോലെ ശബ്ദമുയർന്നു. അതിരുകടന്ന-
പ്പോൾ സീനിയേഴ്സിൽ നിന്ന് 'വയറുനിറയെ' കേട്ടു.
സന്തോഷവും കളിയും ചിരിയും അധികനാൾ നീ-
ണ്ടുനിന്നില്ല. ഞങ്ങൾക്കും തുടങ്ങി, EXAM. അപ്പോ

–ഒരിക്കലും എന്താകണമെന്ന് ഞങ്ങൾ വിചാരിച്ചതാണ്. കൃഷിക്കാരാകണമെന്നുള്ള ഒരു മറുപടി പറയാൻ, ശീലിച്ച വാക്കുകൾ ഒന്നും തിരുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ആദ്യത്തെ വർഷത്തിലെ EXAM-ന്റെ തലേദിവസം, ഞങ്ങളുടെ റൂമിൽ നിന്നും ഉയർന്നിരുന്ന ചിരികൾ, പിറ്റേന്ന് … വന്ന റിസൽട്ടുകളായി മാറുന്നത്, കാലം … ഹോസ്റ്റലുകൾ മാറി, 5-ാം റൂമിനെ … ആക്കി മാറ്റുന്ന ഞങ്ങളെയാണ്. അവർ … തിരുത്തുന്ന വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കാതെ … ലും ലോകത്തിൽ തിരിച്ചെത്തിയായി.

പരീക്ഷകൾ തോറ്റവരായി ജയിക്കുന്നതിനായിരുന്നു. 1st SEMESTER-ൽ, KAU-വിൽ INTRODUCTORY AGRICULTURE-ന് കിട്ടേണ്ടതിൽ … ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം റൂമിന് തന്നെ. റിസൾട്ട് വന്ന ദിവസം ആ റൂമിന്റെ റീ-യൂണിയൻ നടക്കുന്നതി വരുമെന്ന് പരീക്ഷ ദിവസം പറഞ്ഞത് [illegible] ഇല്ല.

ഞങ്ങൾ ഇവിടെ ഏറെ ആസ്വദിച്ചത് NEST-ലെ ജീവിതമായിരുന്നു. അത് പിന്നെ … മുറ്റത്തിലേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ സ്ഥിര … നിലച്ചു. പാഠ്യേതര വിഷയങ്ങളിൽ … മനസ്സ് … പെരുമാറാത്ത … കാരി, മെസ്സിലെ EXTRA-bill-ന്റെ കാര്യത്തിൽ … മറന്നിരിക്കുന്നുണ്ടാകും… "… " … നോക്കാൻ … അവൾ തന്നെ…

ഇവരെ ഞങ്ങളെക്കൊണ്ട് തോറ്റു എന്ന് ഞങ്ങളെക്കുറിച്ച് എത്ര പേർ പറഞ്ഞോ ആവോ…?

അഭിലാഷ് … ബി.ജി.

ഓർമ്മയിൽ നിന്ന്

സ്നേഹാർദ്രമായൊരു തലോടൽ
ഓർമ്മയിലിന്നും
ഇളം കാറ്റേറ്റ് കുളിരുന്ന സന്ധ്യകളിൽ
ഇന്നും മനസ്സിൽ മിന്നിമറയുന്നു.
മഴവില്ലിന്റെ ചാരുതയാർന്ന മുഖം
അരികിലുണ്ടെങ്കിലെന്നാശിച്ചു പോകിലും
ചാരെയുണ്ടെന്നാശ്വസിച്ചിടുന്നു ഞാൻ...

കളിയും കാര്യവും കാതോട് ചേർന്ന്
നിന്ന് ഞാൻ കേട്ടിരുന്നു.
കണ്ണിലെ തിളക്കവും കവിളിലെ
നാണവും കണ്ടറിഞ്ഞു ഞാൻ

കിനാവള്ളികളിലെ മുല്ലമലരുകളായ്
നീയും നിന്റെ ഓർമ്മകളും,
എന്റെ ഓർമ്മകളെ അലങ്കരിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളായ്
ഇന്നൊരു നക്ഷത്രമായ് അങ്ങാകാശക്കോണിൽ
സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

- സേതു ലക്ഷ്മി

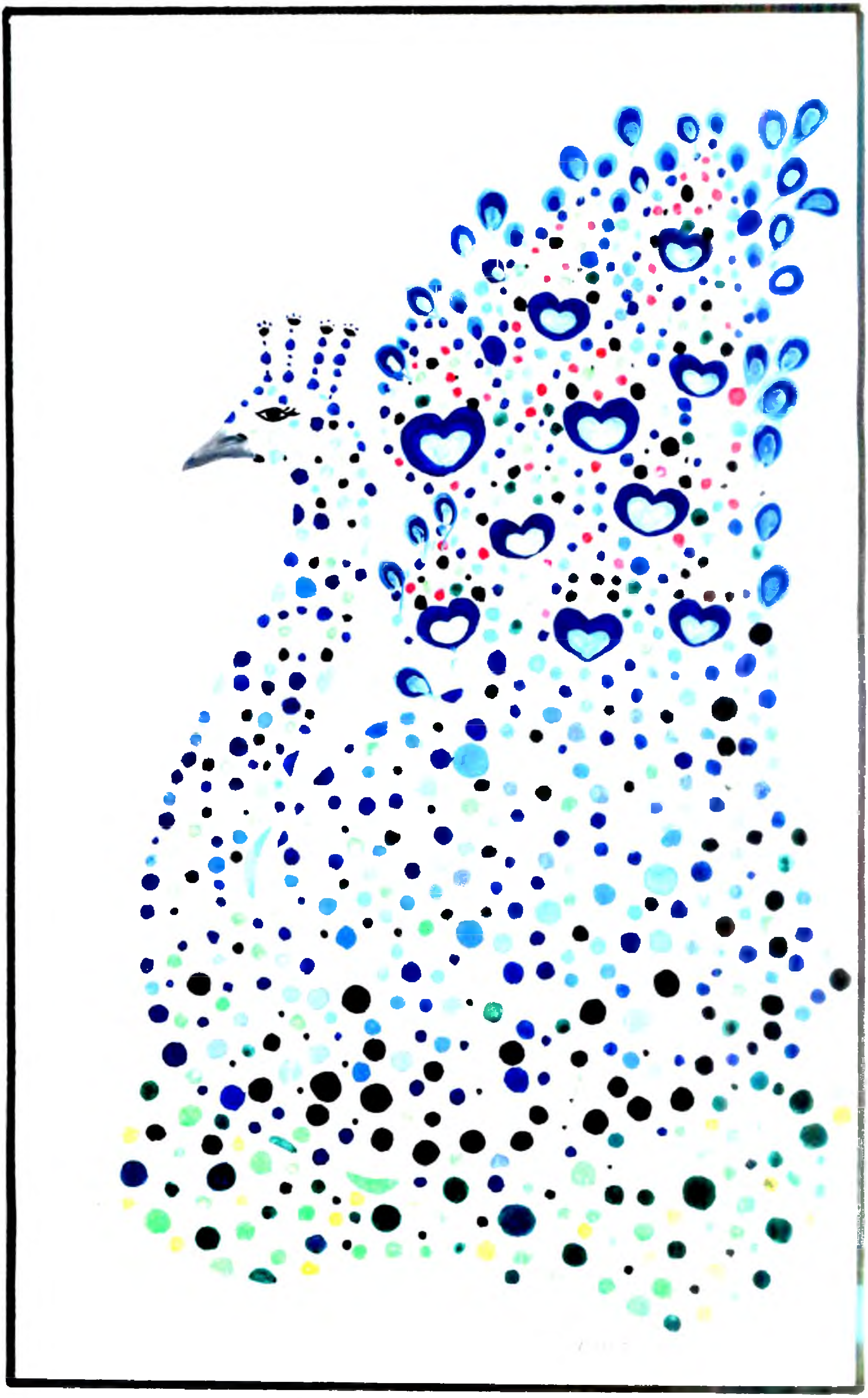

Your Smile

An unexplained thing of beauty
which has lot to convey

It makes my days beautifully bright
Though it lasts only for a while

It is like stars in summer night
And a lovely tender touch of the day

With no words being uttered
A lot your smile can say

It is like gentle drop of rain
which touches my soul

Your smile brings me a spring around
With blossoms and sweet fragrance

With enormous power and delight
It enlightens my face

But never your smile must fade
As it fill my world with joy...!!

—Nadiya kollakkodan.

മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ

'മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ' എന്നാൽ മനുഷ്യനിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങൾ. അവ ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിന് അനിവാര്യമായ ഘടകങ്ങളാണ്. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് മനുഷ്യ സമൂഹത്തിൽ ധാർമികമായൊരു പങ്കുണ്ട്. ഇന്നത്തെ സമൂഹം വേഗമേറിയ വഴികളിലൂടെയാണ് സഞ്ചരിക്കുന്നത്. സഞ്ചാരപാതയിലെ തടസ്സങ്ങളെക്കുറിച്ചവർ ചിന്തിക്കുന്നില്ല. താൻ യാത്ര ചെയ്യു വഴികൾ നിർമിച്ചവരെയും ഇനിയും നിർമിക്കാനുള്ളവരെയും കുറിച്ചവർ ബോധവാന്മാരല്ല. ആളുകൾക്കനുസൃതമായി ഒരുക്കി, ആ വഴിയിലൂടെ തനിക്കെത്തിച്ചേരാനുള്ള ലക്ഷ്യം മാത്രമാണവരുടെ മനസ്സിൽ. എങ്ങനെ ഒരു സമൂഹത്തിന് ഇങ്ങനെയായിത്തീരാൻ സാധിക്കുന്നു എന്ന ചോദ്യം മാത്രം ബാക്കി. അതിനുള്ള ഉത്തരം തേടേണ്ടത് നാം ഓരോരുത്തരുമാണ്. മാനുഷിക ഗുണങ്ങളായ ദയ, സ്നേഹം, സഹവർത്തിത്വം, സാഹോദര്യം, വിനയം, സമത്വം എന്നിവ ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിൽ തുലോം കുറവാണ്.

സാഹിത്യങ്ങൾ എന്നും മനുഷ്യനു വേണ്ടിയാണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സാഹിത്യകാരന്മാർ ദീർഘവീക്ഷണമുള്ളവരും മനുഷ്യ സമൂഹത്തോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുന്നവരുമാണ്. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങളെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു കൊണ്ടാണ് കൃതികളും രചനകളും നിന്നിരിക്കുന്നത്. മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായ രചനകളെ സമൂഹം തിരസ്കരിക്കുന്നു.

സ്നേഹഗായകനായ 'ആശാൻ' പാടിയതുപോലെ, "സ്നേഹമാണഖിലസാരമൂഴിയിൽ". സ്നേഹത്തിലൂടെ ശത്രുവിനെയും മിത്രമാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് ഗാന്ധി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ഒരു കരണത്തടിക്കുമ്പോൾ മറുകരണം കൂടി കാണിക്കാൻ ഗാന്ധിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ആ വികാരമാണ്. മനുഷ്യസമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപിന് മാനുഷിക മൂല്യങ്ങൾ കൂടിയേ തീരൂ.

ഇന്നും ഈ ഭൂമിയിൽ നല്ലവരായ ചില മനുഷ്യർ താമസിക്കുന്നതിനാലാണ് വലിയൊരു കൂട്ടത്തിന്റെ സ്വാർത്ഥമോഹങ്ങൾ ഇവിടെ നടപ്പാകാത്തത്.

സ്നേഹത്തിൽ നാം മാതൃകയാക്കേണ്ടത് പ്രകൃതിയെയാണ്. പ്രകൃതിയിൽ നിന്നും നമുക്ക് അളവറ്റ ജ്ഞാനം ലഭിക്കുന്നു. പ്രകൃതി എല്ലാറ്റിനെയും ഒരുപോലെ സ്നേഹിക്കുന്നു. വിഷസർപ്പത്തിനും പേടമാനും പ്രകൃതി നൽകുന്നത് ഒരേ സംരക്ഷണമാണ്. കൃത്യനിഷ്ഠയിൽ പ്രകൃതിയോളം പോന്ന മറ്റൊന്നില്ല. സൂര്യനുദിക്കുന്നതും, പൂക്കൾ വിടരുന്നതും ഋതുക്കൾ മാറിമറിയുന്നതും, കാലാവസ്ഥയുമെല്ലാം ഒരു താളത്തിലാണ്.

സഹജീവികളെ സ്നേഹിക്കുക. ലഘുവായ ഈ ജീവിതം അന്യന്റെ ജീവിതത്തിനുകൂടി ഉതകുന്നതാക്കി മാറ്റുക. ആദരവും ബഹുമാനവും നാം നൽകിയാൽ മാത്രമേ നമുക്കത് തിരിച്ചുകിട്ടൂ. അതിനാൽ ആദരിക്കേണ്ടവരെ ആദരിക്കുക. വ്യക്തിതാൽപര്യത്തിനപ്പുറം സമൂഹതാൽപര്യം കണക്കിലെടുത്ത് ജീവിക്കുക. കുഞ്ഞുണ്ണിമാഷ് പാടിയതുപോലെ "നന്നായാൽ അത് ഒന്നായി. ഒന്നായെങ്കിൽ നന്നായി."

അതെ ഒന്നായി നന്മയ ഒരുലോകം മുന്നി-
ൽക്കണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുക. ഈ ഭൂമിയിൽ നാം
വാടകക്കാർ മാത്രമാണ്. നാളെയുടെ തലമുറ-
യ്ക്ക് നാം ഈ ഭൂമിയെ തിരികെ ഏൽപ്പിക്ക-
ണം. ഒപ്പം നമ്മുടെ മൂല്യങ്ങളും....

- വിഷ്ണു. ജി

പ്രയാണം

ഋതുക്കൾ മാറിമാറിവരുന്നു...
ആകാശത്തിന്റെ അനന്തവിഹായസ്സുകളിൽ അലക്ഷ്യമായി വിഹരിക്കുന്ന പറവകളെ അന്വർത്ഥമാക്കി, ലക്ഷ്യബോധത്തോടെ ഇച്ഛാശക്തിയെ വികാരങ്ങൾകൊണ്ട് പൊതിയാതെ സുമനസ്സുകളുടെ കുതിപ്പുകൾ....

'തത്വമസി' എന്ന വിഖ്യാത രചന കൊണ്ട് മലയാളി മനസ്സുകളെ ഇളക്കിമറിച്ച്, ഒഴുക്കിനെതിരെ നീന്തി, കാലയവനികക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞ, കേരളക്കരയുടെ തീരാനഷ്ടമായ
അഴീക്കോട് മാഷിന്....

AN ANGEL

As I entered into the sun lit room,
I heard a mixture of cries and howls
A smell, my favourite chocolate's smell.
While I was dreaming a chocolate box,
that Didi had told,
a giant cry from a long distance.

As I was lucked into mom's hands,
I heard the breaking glass bangles.
I saw a bleeding whitish hand.
While I was staring on it,
I heard the foot steps of a lady
Standing infront of me like an angel
Smiling like a quiet pigeon.

Holding my hands gently,
I felt an excitement
She was whispering to me
my guess was correct !

And again,
Giant cries.
Time for good byes.
Losing my hands,
with tearful eyes,
with tearful eyes.

— Amrutha P.

ലക്ഷദ്വീപുകളിലൂടെ..

ഇന്ത്യയുടെ പടിഞ്ഞാറ് ഭാഗത്തായി, അറബിക്കടലിൽ ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ദ്വീപസമൂഹമാണ് 'ലക്ഷദ്വീപ്'. ലക്ഷദ്വീപ് എന്നാണറിയപ്പെടുന്നതെങ്കിലും, വെറും 36 ദ്വീപുകളേ ഇതിലുള്ളൂ. ഇതിൽ തന്നെ, കിൽത്താൻ, കൽപേനി, അമിനി, ബിത്ര, അഗത്തി, കവരത്തി, മിനിക്കോയ്, കടമത്ത്, ചെത്ത്‌ലാത്ത്, ആന്ത്രോത്ത്, ബംഗാരം തുടങ്ങിയ 11 എണ്ണത്തിലേ ജനവാസമുള്ളൂ. ലക്ഷദ്വീപിലെ മനോഹരമായ നീലക്കടൽ എന്നും ടൂറിസ്റ്റുകളെ ആകർഷിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. അഗത്തി, കടമം, മിനിക്കോയ്, ബംഗാരം എന്നിവിടങ്ങളാണ് പ്രധാന ടൂറിസ്റ്റ് കേന്ദ്രങ്ങൾ. ഒരു കേന്ദ്രഭരണപ്രദേശം കൂടിയാണ് ലക്ഷദ്വീപ്. അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്ററാണ് ഇവിടുത്തെ ഭരണാധികാരി. ലക്ഷദ്വീപിനെ പ്രതിനിധീകരിച്ച് ഒരു മെമ്പർ ലോകസഭയിലുമുണ്ട്. അദ്ദേഹമാണ് 'ലക്ഷദ്വീപ് എം. പി.' ഇപ്പോഴത്തെ എം.പി, ഹംദുല്ല സൈദും അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റർ ഫമേശ് പ്രസാദാണ്. ലക്ഷദ്വീപിന്റെ ആകെ വിസ്തീർണ്ണം 32 Km^2 ആണ്. ആന്ത്രോത്ത് കൂടാതെ മറ്റെല്ലാ ദ്വീപുകളും തെക്ക്-വടക്കായിട്ടാണ് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. ആന്ത്രോത്ത് കിഴക്ക്-പടിഞ്ഞാറും. ഏറ്റവും വലിയ ദ്വീപ് കൂടിയാണ് ആന്ത്രോത്ത്. ഏറ്റവും ചെറിയ ദ്വീപായ 'ബിത്ര'യുടെ വിസ്തീർണ്ണം 10.52 ഹെക്ടറേ ഉള്ളൂ. ലക്ഷദ്വീപുകളിലൊന്നായ 'മിനിക്കോയ്'ലെ സംസാരരീതിയും വസ്ത്രധാരണവുമെല്ലാം മറ്റു ദ്വീപുകളിൽ

-നിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തമാണ്. 'മാലിദ്വീപുകാരുമായിട്ടാണ് ഇവർക്ക് സാമ്യം. 'മഹൽ' എന്നാണ് ഇവിടുത്തെ ഭാഷ. ലക്ഷദ്വീപ് ഭാഷകളിൽ മഹലിന് മാത്രമേ ലിപിയുള്ളൂ. മറ്റു ദ്വീപുകളിലെ ഭാഷ 'ജസരി' യാണ്. ലിപിയില്ലാത്ത ഭാഷയാണ് 'ജസരി'. ഏറ്റവും നീളം കൂടിയ ദ്വീപെന്ന ബഹുമതി മിനിക്കോയ്ക്കാണ്.

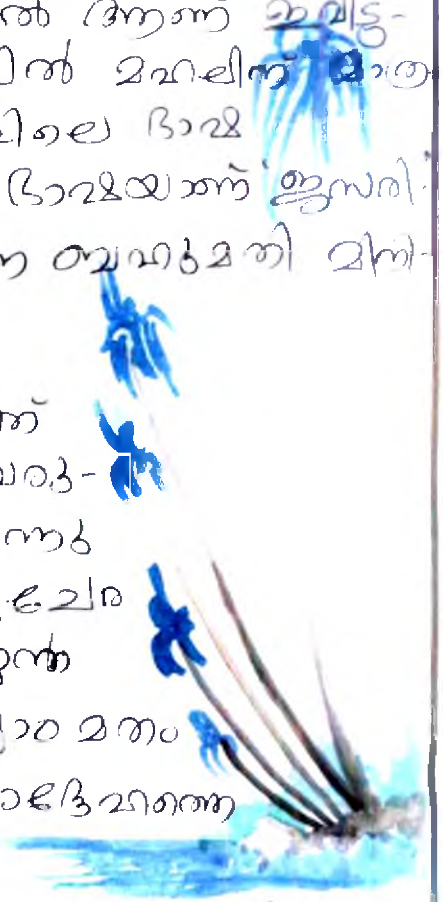

ലക്ഷദ്വീപിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ പൂർവ്വികർ കേരളീയരാണെന്നു വേണം അനുമാനിക്കാൻ. പണ്ട്, ചേരമാൻ പെരുമാൾ കേരളം ഭരിക്കുന്ന കാലം. അദ്ദേഹം മതം മാറി, ഇസ്ലാം മതം സ്വീകരിച്ച് ഹജ്ജിന് പോയി. അദ്ദേഹത്തെ തേടി മക്കയിലേക്ക് കപ്പലിൽ യാത്ര തിരിച്ച ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ, കാറ്റിന്റെ ഗതിയിൽ വഴിതെറ്റി വന്ന് ഒരു കരയ്ക്കടുത്തു. ആ തുരുത്താണ് 'ബംഗാരം'. അങ്ങനെ അവർ അതിന്റെ അടുത്ത ദ്വീപായ 'അഗത്തി'യും സന്ദർശിച്ചു. കാലാവസ്ഥ അനുകൂലമായപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും കേരളത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു. ചേരമാൻ പെരുമാളെ കണ്ടെത്തുന്ന ദൗത്യം വേറൊരു കൂട്ടർ ഏറ്റെടുത്തു. വീണ്ടും പഴയ സംഭവങ്ങൾ ആവർത്തിക്കുകയും കാറ്റിന്റെ ദിശക്കനുസരിച്ച് അവർ വേറൊരു ദ്വീപിൽ എത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്തു. ആ ദ്വീപാണ് 'അമിനി'. അങ്ങനെയാണ് ലക്ഷദ്വീപിൽ ജനവാസമുണ്ടായതെന്നാണ് പുരാണം. ആ കാലത്ത് ലക്കാദിവ്-മിനിക്കോയ്-അമിനി ദ്വീപുകളെന്നായിരുന്നു ലക്ഷദ്വീപ് അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. 1973 നവംബർ-1 നിനാണ് ലക്ഷദ്വീപ് എന്ന് നാമകരണം

-ചെയ്തത്. ഈ ദിവസമാണ് 'ലക്ഷദ്വീപ് ഡേ' ആയി ആചരിക്കുന്നത്.

ലക്ഷദ്വീപ് നിവാസികളെല്ലാം ഇസ്ലാംമതവിശ്വാസികളാണ്. എന്നാൽ ഇവരുടെ പൂർവ്വികർ ഹിന്ദുമതക്കാരും ബുദ്ധമതക്കാരുമായിരുന്നു. ഖലീഫയായ 'സിദ്ദീഖുൽ അക്ബറിന്റെ പൗത്രനായ 'ഹസ്റത്ത് ഉബൈദുല്ല'യാണ് ലക്ഷദ്വീപിൽ ഇസ്ലാം മതം പ്രചരിപ്പിച്ചത്. അറേബ്യയിൽ കഴിയുമ്പോൾ ഉബൈദുല്ലയുടെ സ്വപ്നത്തിൽ പ്രവാചകൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, അങ്ങ് ദൂരെ ഒരു സ്ഥലത്ത് ചെന്ന് ഇസ്ലാംമതം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്നരുൾ ചെയ്തു. മാസങ്ങൾ സഞ്ചരിച്ച്, അദ്ദേഹം AD-663, ഹിജ്റ-41-ന് ലക്ഷദ്വീപിലെത്തുകയും ഇസ്ലാം മതത്തിന് വിത്തു പാകുകയും ചെയ്തു. പല ക്ലേശങ്ങളും അനുഭവിച്ചെങ്കിലും ആ ദൗത്യം നടപ്പിലാക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ഹസ്റത്ത് ഉബൈദുല്ല ആദ്യം കാലുകുത്തിയത് അമിനി ദ്വീപിലാണ്. ആ ദ്വീപിലെ ഹമീദത്ത് ബീവി എന്ന സ്ത്രീയെ ആണ് വിവാഹം ചെയ്തത്. ഹസ്റത്ത് ഉബൈദുല്ല അന്ത്യവിശ്രമം കൊള്ളുന്നത് 'ആന്ത്രോത്ത്' ദ്വീപിലാണ്.

ദ്വീപ് ചരിത്രത്തിലേക്ക് വഴിതെളിയിക്കുന്ന സ്മാരകങ്ങൾ ഇന്നും ലക്ഷദ്വീപിലുണ്ട്. അഗത്തി ദ്വീപിലെ ജീക്കുത്തിമഖാറയും അമിനി ദ്വീപിലെ പാമ്പിൻ പള്ളിയും ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

പണ്ടു ബ്രിട്ടീഷുകാർ നാടുഭരിച്ചിരുന്ന കാലം, പറങ്കികൾ എന്നാണ് ഇവർ അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്. നീചമായ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്ത് ലക്ഷദ്വീപ് സമൂഹത്തെ ഇവർ വിറപ്പിച്ചിരുന്നു. പറങ്കിക്കപ്പൽ കാണുമ്പോൾ തന്നെ സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും

-ഓടി മറയുമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ, പറങ്കികളെ-
പേടിച്ച്, ബീക്കുഞ്ഞി എന്ന സ്ത്രീ ഒരു പറങ്കാ-
ടിയിൽ ഒളിച്ചു. പിന്നീടവർ തിരിച്ചെത്തിയിട്ടില്ല.
അവിടുന്ന് വേറേതോ ദ്വീപിൽ അഭയം തേടുകയും
വിവാഹം കഴിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നൊക്കെ-
യാണ് പറയപ്പെടുന്നത്. ആ പാറ ഇപ്പോഴും
ബീക്കുഞ്ഞിപ്പാറയെന്നാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്.
പാമ്പിൻ പള്ളിയുടെ ചരിത്രവും പറങ്കികളുടെ
കാലത്തു നിന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്. പറങ്കികളുടെ
ശല്യം സഹിക്കവയ്യാതെ അമ്മിനി ദ്വീപുകാർ അവ-
രെ എങ്ങനെയെങ്കിലും അവിടെ നിന്ന് തുരത്താൻ
തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി കേരളത്തിൽ നിന്ന്
പാമ്പിൻ വിഷം കൊണ്ടുവരികയും, അതു ഭക്ഷണ-
ത്തിൽ കലർത്തി പറങ്കികൾക്ക് നൽകുകയും ചെയ്തു.
ഈ സംഭവം നടന്ന സ്ഥലത്താണ് പിന്നീട് പാമ്പി-
ൻ പള്ളി ഉയർന്നു വന്നത്.

അത്രശക്തമല്ലാത്ത ജാതിസമ്പ്രദായവും ലക്ഷദ്വീ-
പിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. മിനിക്കോയ് ദ്വീപൊഴി-
ച്ച് മറ്റെല്ലാ ദ്വീപുകളിലും കോയാമാർ, മാൽമികൾ,
മേലാച്ചേരിക്കാർ എന്നിങ്ങനെയാണ് വിഭാഗങ്ങളാ-
ക്കിയിരിക്കുന്നത്. മിനിക്കോയ് ദ്വീപിൽ മണിക്ഫാൻ,
താക്കുറാൻ, അക്കുരുസ്, റാവേരി എന്നിങ്ങനെയും
തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂഉടമകളാണ് 'കോയാമാർ'.
അവരുടെ 'ഓടം' (ദ്വീപിലെ ഒരു കടൽവാഹനം) ഓടി-
ച്ചിരുന്നവരാണ് 'മാൽമികൾ'. കോയാമാരുടെ തെ-
ങ്ങുകയറ്റക്കാരാണ് 'മേലാച്ചേരിക്കാർ'. ലക്ഷദ്വീപി-
ലെ പ്രധാന തൊഴിൽ മേഖലകളാണ് മീൻപിടുത്തവും
കയർ വ്യവസായവും. മീൻ പിടിച്ച് ഉണക്കി 'മാസ്'

-ത്തണി കയറ് അയക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ കയർവ്യവസായവും ഇവിടുത്തെ പ്രധാന തൊഴിലായിരുന്നു. ഈ കയർ 'അമീൻ കച്ചേരിയിൽ' (ലക്ഷദ്വീപിലെ ഒരു കച്ചവട സ്ഥാപനം) അരിയുമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യുകയായിരുന്നു പതിവ്. ചകിരി ഉണങ്ങിയില്ലെങ്കിൽ, അരി കൊടുക്കാതെ തിരിച്ചയക്കുന്നതിൽ ഒരു ദയാദാക്ഷിണ്യവും അവിടുത്തെ 'അമീൻ' (മേലുദ്യോഗസ്ഥൻ) കാണിച്ചിരുന്നില്ല.

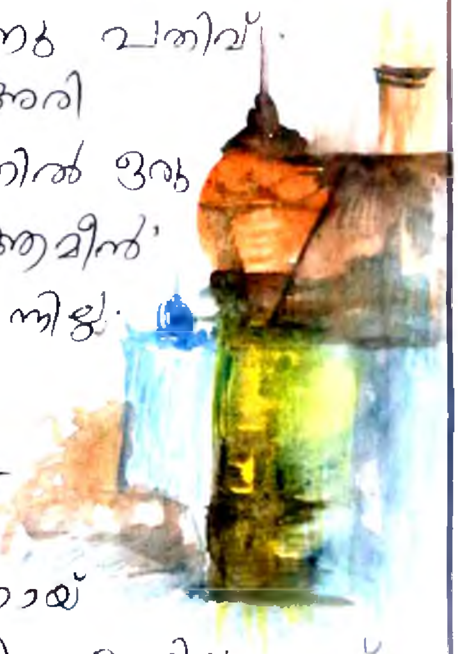

കോൽക്കളി, പരിചക്കളി, ആട്ടം, ലാവാ ഡാൻസ് എന്നിവയാണ് ലക്ഷദ്വീപിലെ പ്രധാന കലാരൂപങ്ങൾ. മീൻ അച്ചാർ, കടലക്കായ് അപ്പം, ദ്വീപ് ഹൽവ (ദ്വീപുണ്ട) എന്നിവയാണ് എന്നിവയാണ് മുഖ്യ വിഭവങ്ങൾ.

കപ്പലും ബോട്ടുമാണ് പ്രധാന യാത്രാമാർഗങ്ങൾ. കവരത്തി, അഗത്തി എന്നീ ദ്വീപുകളിൽ മാത്രമേ വിമാനസൗകര്യം ഉള്ളൂ. ഹെലികോപ്റ്റർ സൗകര്യം എല്ലാ ദ്വീപുകളിലുമുണ്ടെങ്കിലും, വളരെ അത്യാവശ്യ ഘട്ടങ്ങളിൽ മാത്രമേ അത് പ്രയോജനപ്പെടുത്താറുള്ളൂ. പണ്ട് കാലങ്ങളിൽ പായ കപ്പലുകളാണ് യാത്രയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്. കാറ്റിന്റെ ഗതിക്കനുസരിച്ച് നീങ്ങിയിരുന്ന ഉത്തര കപ്പലുകൾ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്തി തിരിച്ച്‌വരാൻ മാസങ്ങളെടുക്കുമായിരുന്നു. തിരിച്ചെത്തേണ്ട സമയമായിട്ടും ഭർത്താക്കന്മാർ വരാതിരിക്കുമ്പോൾ ഭാര്യമാർ നേർച്ച നേർന്നിട്ട് കടപ്പുറത്ത് ചെന്ന് 'കാറ്റുവിളി' എന്ന പാട്ടു പാടുമായിരുന്നു. കാറ്റിന്റെ ദിശയെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഇതിനു കഴിയുമെന്ന് അവർ

-വിശ്വസിച്ചു. പായക്കപ്പലുകൾക്കു പകരം, എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള കപ്പലുകളാണ് ഇന്ന് ദ്വീപുകാർ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നത്. 25 പേർക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻ പറ്റുന്ന ചെറിയ വെസലുകൾ മുതൽ 700 പേരെ ഉൾക്കൊള്ളാവുന്ന MV കവരത്തി കപ്പലുകൾ വരെ ഇന്ന് ലക്ഷദ്വീപ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അധീനതയിലുണ്ട്. മിനി തിയറ്റർ, സ്വിമ്മിംഗ് പൂൾ, ഹെലികോപ്റ്റർ പാർക്കിംഗ് സൗകര്യങ്ങളുള്ള കപ്പലുകളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

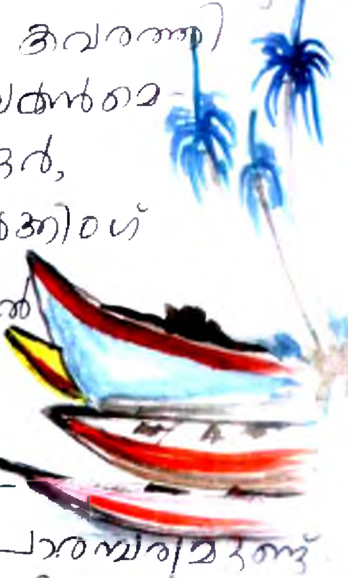

ആചാരങ്ങളിലും ആഘോഷങ്ങളിലും ലക്ഷദ്വീപുകാർക്ക് തനതായ പാരമ്പര്യമുണ്ട്. പെരുന്നാൾ ദിനത്തിൽ വീടുവീടാന്തരം നടന്നുള്ള ദഫ്മുട്ടലാണ് പെരുന്നാളിന്റെ ദൈർഘ്യം നിശ്ചയിക്കുന്നത്. ലക്ഷദ്വീപിലെ കല്യാണരീതിയും ഏറെ വ്യത്യസ്തത പുലർത്തുന്നു. കല്യാണശേഷം ചെറുക്കൻ വധുവിന്റെ വീട്ടിൽ താമസമാക്കും. വിവാഹ വസ്ത്രങ്ങളും ആഭരണങ്ങളും വരന്റെ ബന്ധുക്കൾ തന്നെയാണ് സമ്മാനിക്കുന്നത്. ഇതിന് പകരമായി ചെറുക്കന് മുറിയൊരുക്കേണ്ട ചുമതല മാത്രമേ പെൺവീട്ടുകാർക്കുള്ളൂ. മാത്രമല്ല, ഇവിടെ സ്ത്രീധന സമ്പ്രദായവുമില്ല.

ഇനിയും പറഞ്ഞു തീരാത്ത ഒരുപാട് വിശേഷങ്ങളും ചരിത്രവും ദ്വീപിന്റെ മണ്ണിൽ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്നു.

- മർജാൻ പി. എസ്

സമയമില്ലാത്തവരുടെ 'സമയം'

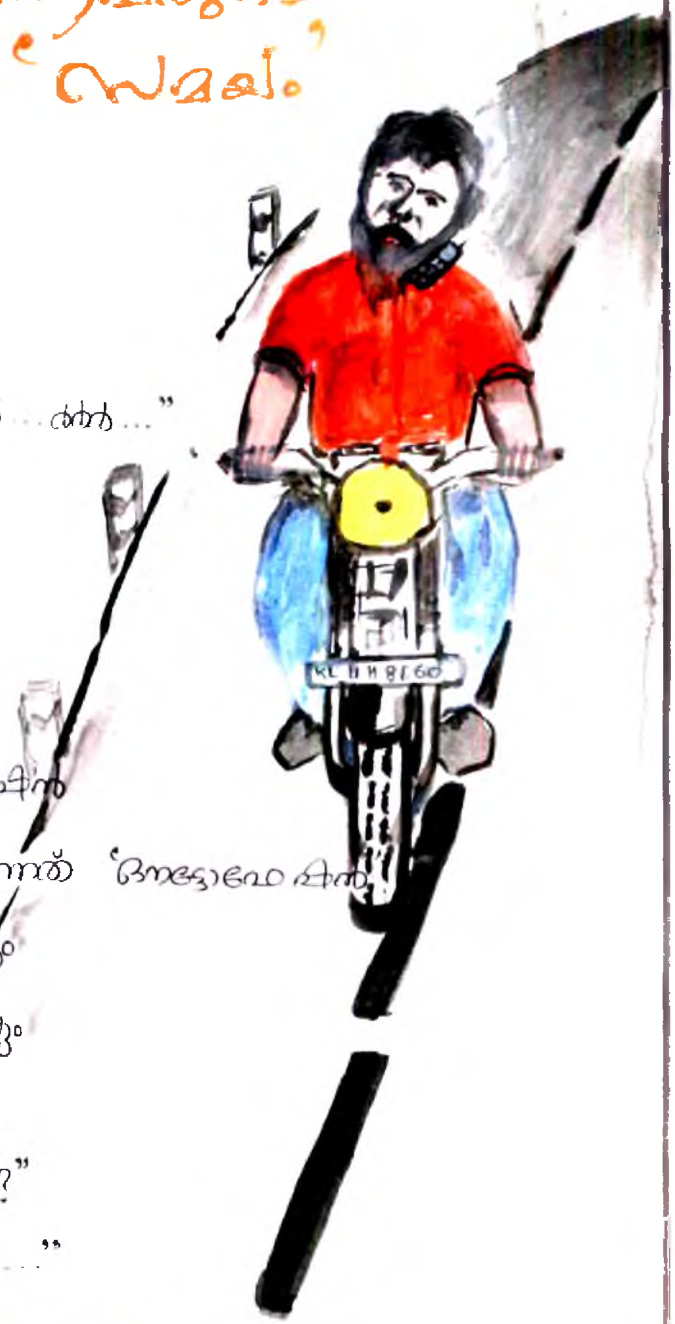

'ഹാൻസ്ഫുൾ' ബോർഡ്
മനസ്സിൽ തെളിഞ്ഞു
ആക്സിലറേറ്ററിൽ
വിരലുകളമർന്നു, "ശ്... ർർ..."
ഒരു ഇൻകമിങ്ങിന്റെ
വരവറിയിച്ചുകൊണ്ട്
ഇടതു പോക്കറ്റിന്റെ
വലത്തെ മൂലയിൽ
പെട്ടെന്നൊരു വൈബ്രേഷൻ
ഓ... നിറുത്തിയെടുക്കുന്നത് 'ഓട്ടോമേഷൻ'
ചരിച്ചുവെച്ച തലയുടെയും
ഉയർത്തിയ തോളിന്റെയും
ഇടയിലേക്ക് തള്ളാം.
"ഹലോ, ആരാ....?"
'ഹ ഹ ഹ' "ഞാനാ..."
വാക്കുകൾ മുഴുമിപ്പിക്കുന്നതിന് മുമ്പ്
ഒരു വെട്ടൽ...!
പിന്നൊരു തെന്നൽ...! ശേഷമൊരു വീഴൽ !
ചുവന്നുതുടുത്ത്, ഒഴുകിപ്പടരുന്ന ചോരപ്പുഴയിൽ
ഫോൺ റിസീവ്ഡായി.
പക്ഷേ, ഇൻബോക്സിൽ ഒരു മെസേജ് തെളിഞ്ഞു
താങ്ക്യൂ.... ഫോർ യുവർ കോ-ഓപ്പറേഷൻ

-അരുൺ വി.കെ.

എന്റെ വീഴ്ചകൾക്കപ്പുറം

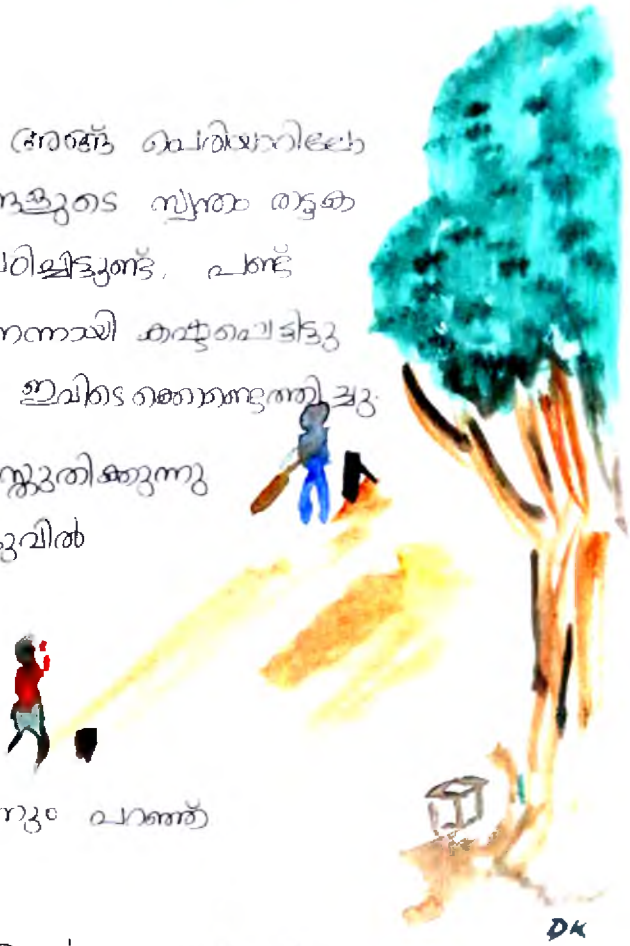

ഈ കഥ തുടങ്ങുന്നത് അങ്ങ് പെരിയാറിലോ ഗംഗയിലോ അല്ല, പിന്നെ ഞങ്ങളുടെ സ്വന്തം നാട്ടകത്തിൽ. അങ്ങ് '**പാലായിൽ**'..... പഠിച്ചിട്ടുണ്ട്, പണ്ട് എൻട്രൻസ് എക്സാമിനു വേണ്ടി.. നന്നായി കഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു തന്നെ... എന്നിട്ടും ദൈവം എന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടെത്തിച്ചു. അതിന് ഞാൻ ഇന്നും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു എന്തോ ഒരു നിയോഗം പോലെ ഒടുവിൽ ഞാൻ ഇവിടെ എത്തി......

ഇന്നത്തെ 'റാഗ്' ആയിരുന്നില്ല അന്നത്തെ റാഗ്. ഉണ്ടായിരുന്നു അന്ന് ... 'PROTECTION' എന്നും പറഞ്ഞ് ഒരാൾ... !!!

കോളേജിൽ 'FRESHERS DAY' ന്നും പറഞ്ഞ് ഒരു ദിവസമുണ്ടായിരുന്നു..... അതൊരു ദിവസം തന്നെയായിരുന്നു. അതിനുശേഷം Hostel-ൽ ഞങ്ങളെ തേടിയെത്തിയത്....... ഇല്ല, ഞാൻ വിവരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ 'മസിലുപിടിത്തക്കാരൻ' എന്ന് പേരുള്ള പേരിൽ ഒരുപാട് കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്.. ബാക്കിയുള്ളവർക്കും ഒട്ടും മോശമല്ല

കിട്ടിയ ഓരോ അടിയും ഞാൻ +ve ആയിട്ട് എടുത്തിട്ടുള്ളൂ (എടുത്തൊള്ളൂ). വീണ ഓരോ വീഴ്ചയും എനിക്ക് ഉയർച്ച പകർന്നിട്ടുള്ളൂ. ഇന്നും ഞാൻ എല്ലാം ഒരു ചിരിയോടെ ഓർക്കുന്നു...

സമ്പാദിച്ചു ഒരുപാട്..., ഞാൻ അറിയാതെ എന്നിലൂടെ ഉയർന്ന എന്റെ മനസ്സും പിന്നെ ഒരുപാട് 'പേരുകളും'... ഇന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു, "പമ്പ" യിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ പേരുകൾ എനിക്കാണെന്ന്, [അതൊന്നും വെളിപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.... :-P]

ഇനി എന്റെ കഥ വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് മറ്റെവിടേക്കുമല്ല, നമ്മുടെ സ്വന്തം തറവാടായ 'HORTI'യിലേക്ക് തന്നെ. "പൊളിഞ്ഞുവീഴാറായ ഒരു കെട്ടിടം" അതായിരുന്നു ഞാൻ ആദ്യം കരുതിയത്. എന്നാൽ എന്റെ 'CONCEPT' ആകെ മാറിപ്പോയില്ലേ..... പിന്നെ, 'NAKSHATHRA'... അതൊരു സംഭവം തന്നെയാണ്.... ഒരു മൂലയിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടിയ ഞങ്ങൾക്ക് ചുറ്റും ഒരു പേമാരിപോലെ കുറേപേർ... !!

ഒരു സൗന്ദര്യമത്സരത്തിന് എന്നപോലെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി... ! പണ്ട് 7-ാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന കാലത്ത് ഒരു ചെറിയ പ്രശ്നത്തിൽ പെട്ടതാ, പിന്നെ ഇന്നുവരെ പെണ്ണിനെ ഞാൻ വെറുപ്പോടെ കൂടിയേ കണ്ടിട്ടുള്ളൂ. പക്ഷേ,.. എന്തൊക്കെയായാലും ഞാനും ഒരാണല്ലേ..... കാലം മനസ്സിന്റെ താളം ഒന്നു തെറ്റിച്ചു. അതൊക്കെ ഒരു കദനകഥയായി ഞാൻ ഇന്നും ഓർക്കുന്നു. അതൊക്കെപ്പോട്ടെ എല്ലാം തോന്നുന്ന ഓരോന്നുകളല്ലേ... !!! :-P

അങ്ങനെ ഓരോ ദിനങ്ങളും ആഘോഷങ്ങളായി കഴിഞ്ഞു പോയി... ഇതിനിടയിൽ പഠിപ്പും ഞങ്ങളും ഒരുപാട് മാറി.... പിന്നീടുണ്ടായ മാറ്റങ്ങൾ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്തതായിരുന്നു. അങ്ങനെ കാലം എന്നെയും മാറ്റിമറിച്ചു... !

പണ്ടേ കളികളിൽ തൽപരനായ എനിക്ക് ഞാനിതുവരെ കളിക്കാത്ത കളികളെല്ലാം പഠിക്കാൻ പറ്റി. പിന്നെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ജിംനേഷ്യത്തിലും... പിന്നെ എന്റെ ഇഷ്ടവിനോദമായ 'CRICKET' ഞങ്ങൾ സാധാരണ CRICKET കളിക്കാറില്ല - കളിക്കുകയാണെങ്കിൽ തന്നെ ഞായറാഴ്ചകളിൽ മാത്രമായി ഒതുങ്ങി. പണ്ട് 'INTERCLASS'-ന് പങ്കെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത ദുഃഖം ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ എറിഞ്ഞുതീർക്കാറാണ് പതിവ്. അന്ന്, നേരം വെളുത്ത് വൈകുന്നേരമാകുന്നത് വരെ കളി തന്നെ.

അങ്ങനെയിരിക്കെ, സംഭവബഹുലമായ ആ 'ഞായറാഴ്ച' എന്നെ തേടിയെത്തി. പതിവുപോലെ കളിതുടങ്ങി. ഞായറാഴ്ചയായതുകൊണ്ട് വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നിട്ടും എന്താണെന്നറിയില്ല, ഉച്ചവരെ വളരെ നന്നായി കളിക്കാൻ പറ്റി. പിന്നെ, വലിയ 'Set up' ഒന്നും ഇല്ലെങ്കിലും 'HOSTEL' മുറ്റത്ത് ചെറിയൊരു പ്രശ്നം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതെങ്കിലും 'BALL' ഞങ്ങളുടെ പഴയമെസ്സിന്റെ ഉള്ളിലേക്കടിച്ചാൽ ആ പന്തിനെ പിന്നെ കളിക്കാൻ കിട്ടില്ല. ഉച്ചയ്ക്ക് 'FUD'

കഴിച്ച് Room-ൽ ഇരുന്ന എനിക്ക് വീണ്ടും കളിക്കാനുള്ള വിളി വന്നു. ഇന്ന് വരെ തൃശ്ശൂർപൂരം കാണാത്ത ഞാൻ അന്ന് EXHIBITION-ന് പോകാനും SAMPLE വെടിക്കെട്ട് കാണാനുമുള്ള ആവേശത്തിലായിരുന്നു. അങ്ങനെ ആവേശം അടക്കാതെ ഞാൻ വീണ്ടും കളി തുടങ്ങി. നിർഭാഗ്യകരമെന്നുപറയട്ടെ, ആരോ അടിച്ച 'BALL' വീണ്ടും പഴയകെട്ടിടത്തിനു മുകളിൽ.....

ഇനി ഇപ്പോൾ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ എല്ലാവരും 'അന്തം' വിട്ടു നിന്നു. കളിക്കാൻ ഇനി വേറെ 'BALL' ഇല്ല. കുറേനേരം അവിടേം ഇവിടേം ഒക്കെ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞ് കളിക്കാരൊക്കെ പോയി. അപ്പോഴും കെട്ടിടത്തിനു മുകളിൽ വീണ BALL എങ്ങനെ എടുക്കുമെന്ന് ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ.

അങ്ങനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് കെട്ടിടത്തിനു മുകളിലേക്ക് പടർന്നു പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്ന മരത്തിലേക്ക് എന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിഞ്ഞത്. പണ്ട് ആരൊക്കെയോ കേറി BALL എടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നും കൂടി കേട്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഒന്നും പിന്നെ ആലോചിച്ചില്ല. കയറണമെന്നുറപ്പിച്ചു.... അങ്ങനെ ഒരുവിധം കഷ്ടപ്പെട്ടുതന്നെ കയറി മുകളിൽ എത്തി. പിന്നെ ഷീറ്റിന്റെ മുകളിലേക്കും.....

മുകളിലെത്തിയ ഞാൻ വളരെ അഭിമാനത്തോടെ അതിനുമുകളിലൂടെ നടന്നു. അവിടെ ഒന്നും രണ്ടും 'BALL' മാത്രമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നത്. അതിനു മുകളിലുള്ള ഒരു 'BALL' ഞാൻ ആവേശത്തോടെ എടുത്തു..... അപ്പോഴാണ് ഞാൻ ആ കാഴ്ച കണ്ടത്. രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് ഞങ്ങൾ കളിച്ചിരുന്ന 'ടെന്നീസ് ബോൾ'......! അതെടുക്കാൻ വേണ്ടി അങ്ങോട്ടു ചെന്നതായിരുന്നു. പിന്നീട് എനിക്കിറങ്ങാൻ മരത്തിന്റെയോ മറ്റുള്ളവരുടെയോ 'HELP' വേണ്ടി വന്നില്ല... എല്ലാം വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു. ഞാൻ ചവിട്ടിയത് പൊട്ടിച്ചാടാറായ 'FIBRE SHEET'-ൽ ആയിരുന്നുവെന്ന് താഴെ എത്തിയപ്പോഴാണ് ഞാൻ അറിഞ്ഞത്. താഴെ വീണ എന്റെ കാൽ താഴെക്കിടന്നിരുന്ന കമ്പിയിലിടിച്ചെന്ന് ഞാനിപ്പോഴും സംശയിക്കുന്നു. ഒരുപക്ഷേ അതുകൊണ്ടാവാം എന്റെ ജീവൻ രക്ഷപ്പെട്ടത്.... വീഴ്ചയോടെ എന്റെ ഇടതുകാലിന്റെ എല്ല് രണ്ടു കഷ്ണമായിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കുറപ്പായിരുന്നു.

കുറച്ചുനേരം ഞാൻ അവിടെ കിടന്നെങ്കിലും, ഞാൻ വീണത് ആരും അറിഞ്ഞില്ല. ഒടുവിൽ മെസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നവരും പുറത്തുള്ളവരും ഓടിക്കൂടാൻ എനിക്കു വിളിച്ചറിയിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ ഓടിക്കൂടിയവരെല്ലാം ചേർന്ന് എന്നെ ഒരുവിധം ഒക്കയിൽ [redacted]. ഇതിനിടയിലും എന്റെ നെറ്റിയിലൂടെ ചോര ഒലിച്ചിറങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. !

ഇപ്പോഴും ഇത്രയൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ടും ഞാൻ അഭിമാനത്തോടെ പറയുന്നു "ഈ വീഴ്ചയിലും ഞാൻ കരഞ്ഞില്ല" !

അധികം മറ്റുള്ളവരോട് സംസാരിക്കാറില്ല, ചിരിക്കാറില്ല എന്നതായിരുന്നു എന്റെ വീഴ്ചകളെന്ന് കരുതിയിരുന്ന എനിക്ക് ഇനി ഇതിന്റെ അപ്പുറം എൻ്റെ വീഴ്ചയുണ്ടാകാനാണ്. എല്ലാം ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ എനിക്ക് നേരിടാൻ കഴിഞ്ഞത് 'പടച്ചവൻ' തന്ന മനക്കരുത്തും പിന്നെ എന്റെ വീഴ്ച ഒരു വീഴ്ചയല്ല എന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയതുകൊണ്ടാണ്. പിന്നെ, വേദന അത് അനുഭവിക്കുന്നവരുണ്ട് അവരെവച്ച് നോക്കുമ്പോൾ എന്റെ വേദനയൊന്നും ഒരു വേദനയേ അല്ല. ഓരോ വീഴ്ചയിൽ അങ്ങനെ എനിക്ക് പലതും മനസ്സിലാക്കാൻ പറ്റി പഠിക്കും ഒരു "HOSPITAL" എന്താണെന്നും... OPERATION അതെന്താണെന്നും .. പിന്നെ AMBULANCE-ൽ കയറാനുള്ള ഭാഗ്യവും എല്ലാറ്റിനും പുറമേ 'ഭാഗ്യമുള്ളവൻ' എന്ന പുതിയ പേരും !!

വീഴുമെന്ന് തോന്നിയിട്ടും ഞാൻ എങ്ങനെയാണ് അതിൽ പെട്ടുപോയി കയറിയതെന്ന് എനിക്ക് ഇപ്പോഴും ഒരു idea-യും ഇല്ല !! എല്ലാം ഒരു യോഗം......

മുഹമ്മദ് നിസാർ വി.പി

ADOLESCENCE and DRUG abuse

Surveys and statistics shows that use of drugs has been in the rise especially among the youth this is really a cause of concern as it could result in many harmful effects.

We know that drug abuse is a burning issue in our society. Recent survey report shows that people in adolescent age group are more vulnerable to drug addiction than any other age group. So we can say that drug addiction, a problem mainly related with youngsters.

There are different factors such as temptation, anxiety, exitment constitute the major causes which motivates the youngsters towards drug abuse. Usually drug addictors says that, by taking those drugs they can see the music and hear the colours. These kind of experiences of abusers motivate youngsters towards drug abuse. But if they get addicted to it, it is very difficult to eschew these from their life. thus, he/she will become a burden to the family and the society. So they have been subjected to cruelty, neglect, ridicule and stigma.

The drugs which are commonly abused are opioids, cannabiodes and coca alkaloides. Majority of these are obtained from flowering plants. when they are taken for a purpose other than medicinal use. [illegible] like morphine, LSD, barbiturates are used as medicinal plants for mental illness, depression [illegible] in amounts that affect an individual's physical physiological and psychological behaviour and functioning it is termed as drug abuse. The drug [illegible] is generally used as effective painkiller. likewise many drugs are very useful in medicinal purposes. But misuse of these may leads to addiction.

Proper education about their harmful effects, counselling and seeking immediate proffessional and medicinal help would totally relieve the individual from these evils. For that, first of all eschew all the temptations. That is the main cause of creating anxiety which finally leads to experimentation. So 'prevention is always better than cure' the age old usage, holds true here also.

- Reshma krishnan

ചിന്താഭാരം

മരവിച്ച മനസ്സോടുകൂടി എന്തൊക്കെയോ ഓർത്തു നടന്ന ഇരുളടഞ്ഞ വഴിയിലൂടെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും അയാൾ ചിന്തിക്കുകയായിരുന്നു 'എല്ലാം പെട്ടെന്നായിപ്പോയില്ലേ? ഇല്ല. എല്ലാം മറന്നു ജീവനുതുല്യം അവളെ സ്നേഹിച്ചതുതന്നെയാണ് തന്റെ തെറ്റ്.' അയാൾ സ്വയം ആശ്വസിക്കുകയായിരുന്നു. "സർ, പത്തുകിലോ അധികഭാരത്തിന് നികുതി കെട്ടണം". എയർപോർട്ട് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ അത് പറഞ്ഞപ്പോൾ "എന്റെ, മനസ്സിൽ കൊണ്ടുനടക്കുന്ന അധികഭാരത്തിന് താൻ നികുതിയൊന്നും ചോദിക്കില്ലല്ലോ" എന്ന് മനസ്സിൽ ചോദിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ മുന്നോട്ടു നടന്നു നീങ്ങി........

അഭിഷ. എ

A Girl's Faith

She was a girl with a lot of dreams
Dreams that were having colourful wings
It was her joy to get pampered
by the sweetest lullaby she ever had heard

She was the pet of all her teachers
A girl with the sweetest smile on her face
She was grown up and her cheer
had faded for ever

Now she is a toy in the hands of god
A lovely toy with tears always
And will her joyful days come back ?
Will god give her loving mother back ??

- Greeshma A

പാഴ്കിനാവ്

മണിക്കൂറുകൾ നീണ്ടയാത്ര, അയാളെ തളർത്തി [illegible] ബസ്സിൽ തിരക്ക് കുറവാണ്. തൊട്ടടുത്തിരിക്കുന്ന ആളുകളോട് [illegible] സംസാരിക്കുന്ന പ്രകൃതക്കാരനല്ല. ബസ്സിൽ കയറിയപ്പോൾ [illegible] "ഇനി എത്ര ദൂരമുണ്ട് കുതിരക്കുളത്തേക്ക്?" "ഒരു മണിക്കൂർ [illegible] യാത്ര ചെയ്താൽ മതി". അയാൾ പറഞ്ഞു. "നിങ്ങൾ കുതിരക്കുളത്തേക്കാണോ?" അല്ല, ഞാൻ അടുത്ത സ്റ്റോപ്പിലിറങ്ങും.

വീട്ടുകാരോട് വലിയ കള്ളം പറഞ്ഞാണ് അയാൾ [illegible] ദൂരം പുറപ്പെട്ടത്. അവർക്കെന്തറിയാം...? ഒരു [illegible] അവരോട് പറഞ്ഞത് വലിയ വലിയ നുണകളാണ്. പിന്നിലേക്ക് [illegible] ബസ് മുന്നോട്ട് കുതിച്ചു. മൊബൈലിലെ [illegible] ഒരു മെസ്സേജിനുവേണ്ടി അയാൾ മൊബൈലിലേക്ക് [illegible] മൊബൈലിലെ ബാറ്ററിയുടെ ചാർജും തീരാറായിരിക്കുന്നു. ഇനിയൊരു [illegible] മെസ്സേജ് [illegible] അയാൾ [illegible] പിന്നെ [illegible] പിറുപിറുത്തു.

രാധ, പത്തൊമ്പത് വയസ്സ്, ഡിഗ്രിക്ക് പഠിക്കുന്നു. ഇതുവരെ നേരിട്ട് കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഒരുപാട് നാളായി സംസാരിക്കുന്നു. രാവും പകലുമില്ലാതെ അവളോട് മാത്രം സംസാരിക്കാൻ അയാൾ സമയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. തന്റെ ജീവിതസഖിയായി കൂടെ കൂട്ടാൻ അയാൾ അവളോട് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. അവളത് സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ രണ്ട് കുട്ടികളുടെ അച്ഛനും [illegible] (അയാൾക്ക്) [illegible] ആയിരുന്നു.

അവളിലൂടെ അയാൾ ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടു. ഓർമ്മകൾ [illegible]
കൂടിയ അവളുടെ മരണത്തിന്റെ കാരണമുള്ള [illegible]
വർഷിച്ചു. അന്നു ഈ വരവ് അയാൾ അവളോടു പറഞ്ഞ [illegible]

നേരം ഇരുട്ടിത്തുടങ്ങി. ബസ്സിൽ [illegible]
ഉറങ്ങി. അയാൾ മെല്ലെ ഡ്രൈവറുടെ അടുത്തേക്ക് [illegible]
"നിങ്ങൾ ഇവിടെ പുതിയ ആളാണല്ലേ?" ഡ്രൈവറുടെ [illegible]
ഇതിനാണോ ചോദ്യം. "അതെ," "അതോ അങ്ങോട്ടേക്കു [illegible]
"ഒരു ജോലി കിട്ടുമോ എന്നറിയാൻ വന്നതാ." ഡ്രൈവർ [illegible]
സംസാരിക്കുന്ന ആളാണ് എന്ന് തോന്നി. [illegible]
നല്ല പെരുമാറ്റം. "എന്റെ നിസ്സഹായാവസ്ഥ കണ്ടിട്ടാണോ [illegible]
ന്നു അയാൾ എന്നെ സഹായിക്കാൻ തയ്യാറായി.

"ഞാൻ നിങ്ങൾക്കൊരു ജോലി തരാം..., [illegible]
"ഉം". അയാൾ ഉള്ളിൽ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഡ്രൈവർ [illegible]
അയാളുടെ സ്വപ്നം.

"ഈ ബസ് കുരിശുമുട്ടിലാണ് അവസാനിക്കുക. [illegible]
അടുത്താണ് എന്റെ വീട്. ഇന്ന് രാത്രി, താമസം എന്റെ വീട്ടിൽ
തങ്ങാം." അയാൾ ആശ്വാസമായി തലയാട്ടി. [illegible]
വഴിയും അയാൾക്കു മുമ്പിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. ഈ നാട് [illegible]
കൂടാൻ ഒരു വാടകവീടു പോലും ആ നാട്ടിൽ ഇല്ലായിരുന്നു. [illegible]
ഈ വരവ് അവൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ല. നാളെ [illegible]
വീട്ടിലേക്ക് പോകുമ്പോൾ ഇവിടെ പുതിയ ജോലിയും [illegible]
അയാളുടെ പ്രതീക്ഷകൾ മനസ്സിലൂടെ പാഞ്ഞു [illegible]
മനസ്സിലാകില്ലേ...? പോയി..., പോയ [illegible]
ആരോ? അയാൾ അന്നു [illegible]
ലോകത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ അയാൾ [illegible]

ഒരു പരിചയവുമില്ലാത്ത ഒരാളെ വീട്ടിലേക്ക്
ക്ഷണിച്ച ആ യുവാവിനോട് അയാൾക്ക് ആദ്യ-
ത്തിൽ ഇഷ്ടം തോന്നി.

ചാർജ്ജ് കഴിഞ്ഞ് ഓഫായിപ്പോ-
യിട്ടും അയാൾ ഇടയ്ക്കിടെ മൊബൈലി-
ലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. "രമേഷിന്റെ
വീട്ടിൽ നിന്നും ചാർജ്ജ് ചെയ്യാം"...
അയാൾ മനസ്സിൽ കണക്കുകൂട്ടി.

വീടെത്തി. മരപ്പലകകൾ അടുക്കി
വെച്ചു. ഷീറ്റുമേഞ്ഞ ഒരു പഴഞ്ചൻ വീട്...
"രാധേ"... രമേഷ് തന്റെ ഭാര്യയെ വിളിച്ചു.
പാതിയുറക്കത്തിൽ എണീറ്റുവന്ന രാധയെ അയാൾ
കണ്ടു. മെലിഞ്ഞൊട്ടി കവിളുകൾ ഒട്ടിയ ഒരു കോലം.
കാഴ്ചയിൽത്തന്നെ ഒരു പാവം സ്ത്രീ... "കുട്ടികൾ ഉറങ്ങി-
യോ...?" "ഉം" അയാളെ കണ്ട മാത്രയിൽ പതുക്കെ മറു-
പടി പറഞ്ഞു.

രമേഷ് ഭാര്യയെക്കൂട്ടി അകത്തേക്ക് പോയി. [illegible]
അവളോട് എന്തൊക്കെയോ പറയുകയാണെങ്കിലും [illegible]
അതിലൊന്നും ഉറച്ചുനിന്നില്ല. ഒരു നിമിഷത്തേക്കെന്നോണം അയാൾ [illegible]
[illegible]ണ്ടിരുന്നു.

"ഞാൻ ഇവിടെ കിടന്നോ.." പുറത്ത് വരാന്തയിൽ [illegible]
ചെറിയ കട്ടിൽ. ഒരാൾക്ക് ഒപ്പിച്ചു കിടക്കാം. "[illegible]
[illegible]" എന്നു പറഞ്ഞ് രമേഷ് ഭാര്യയുടെ കൂടെ അകത്തേക്ക്
പോയി. അയാൾ കയ്യിൽ കരുതിയിരുന്ന ചാർജ്ജറെടുത്ത് [illegible]
തന്നെ പ്ലഗിൽ നിന്നും മൊബൈൽ ചാർജ്ജ് ചെയ്തു.

എല്ലാവരും ഉറക്കത്തിലേക്ക് ഊളിയിട്ട സമയം...... [illegible]
കരി മൂടിയിരിക്കുന്നു. "ഹോ! ആശ്വാസമായി." അയാൾ [illegible]

സമാധാനിച്ചു. രാത്രി പതിവായി
അവളെ വിളിക്കുന്ന സമയം.
അയാൾ പതുക്കെ മൊബൈൽ
എടുത്ത് വീടിനു പുറത്തിറങ്ങി
അവളുടെ ഫോണിലേക്ക് വിളിച്ചു.

പെട്ടന്ന് ഓർത്ത നാദം
പോലെ രമേഷിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നും ഫോൺ
റിംഗ് ചെയ്തു.!! ഒരു ഞെട്ടലോടെ അയാൾ
തിരിഞ്ഞുനിന്നു.!! "അപ്പോൾ.... രാധ!!" "ഛെ"
അയാൾക്ക് ദേഷ്യവും സങ്കടവും ഇരച്ചുകയറി... പിന്നെ,
പതുക്കെ ഇരുളിൽ റോഡിലേക്ക് ഇറങ്ങി, എവിടേക്കെന്നില്ലാതെ
നടന്നു. അപ്പോഴും അവളുടെ ഫോൺ റിംഗ് ചെയ്തുകൊണ്ടേയി
രുന്നു......

- ഷീല കെ

ജീവിതം

പുതിയൊരു നൗകയും പങ്കായവുമേന്തി
പുതിയൊരു ജീവിതമാശിച്ചു ഞാൻ
തിരമാലകൾ കോട്ടകെട്ടുമീ സമുദ്രത്തിൽ
മദ്ധ്യത്തിലായ് ഞാൻ പകച്ചുനിന്നു
എങ്ങോട്ടു തിരിയണം എന്തു ചെയ്യണം
അറിഞ്ഞുകൂടാ എനിക്കൊന്നും തന്നെ
തെറ്റേത് ശരിയേതെന്നറിയില്ലെനിക്കിന്ന്
വഴികാട്ടിയാരെന്നറിഞ്ഞു കൂടാ
കാണുന്നു ഞാനേറെ തോണികളെങ്കിലും
ആരെ തുടരണം അറിഞ്ഞുകൂടാ
പുതിയൊരു പാത പരീക്ഷിക്കണോ
വേണ്ടയോ, നിശ്ചയമില്ല ഒന്നുംതന്നെ
ഏകാകിയാമീ സമുദ്ര സഞ്ചാരിയെ
ഏകമാം ചിന്തകളലട്ടിടുന്നു !

— ശ്രീഷ്മിൻ വി.

'ഒരു സങ്കീർത്തനം പോലെ'

— ആസ്വാദനം

മലയാള സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു ഏകാന്ത വിസ്മയമാണ് പെരുമ്പടവം ശ്രീധരന്റെ 'ഒരു സങ്കീർത്തനം പോലെ'. വിശുദ്ധിയുടെയും ആത്മീയസൗന്ദര്യത്തിന്റെയും ഒരു മുഗ്ദ്ധമായ ഭാവമാണ് ഈ കൃതി ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്.

നോവലിസ്റ്റ്, കഥാകൃത്ത്, തിരക്കഥാകൃത്ത് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശസ്തനായ പെരുമ്പടവത്തിന് വയലാർ അവാർഡ് നേടിയ അതിപ്രശസ്തമായ ഒരു നോവലാണ് 1994-ൽ എഴുതിയ 'ഒരു സങ്കീർത്തനം പോലെ'

നഷ്ടപ്പെടുന്ന വായനയെ വർത്തമാനകാലത്തിലെ സാംസ്കാരിക ദുരന്തമായാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് കരുതപ്പെടുന്ന ഈ കാലത്ത് ഈ കൃതി സൃഷ്ടിച്ച വിസ്മയം അവിശ്വസനീയമാണ്. പന്ത്രണ്ട് വർഷം കൊണ്ട് ഒരു ലക്ഷത്തിലേറെ കോപ്പികൾ വിറ്റഴിഞ്ഞ നോവലാണ് 'ഒരു സങ്കീർത്തനം പോലെ'.

റഷ്യൻ സാഹിത്യത്തിലെ അതികായനായ എഴുത്തുകാരനാണ് ദസ്തയേവ്സ്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു ഹ്രസ്വമായ കാലഘട്ടം വരച്ചിടുകയാണ് ഈ നോവലിലൂടെ കഥാകൃത്ത് ചെയ്യുന്നത്.

ഹൃദയത്തിനുമേൽ ദൈവത്തിന്റെ കൈയൊപ്പുള്ള ആളെന്നാണ് ദസ്തയേവ്സ്കിയെ പെരുമ്പടവം സങ്കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. പെരുമ്പടവം തന്റെ നോവലിനെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടുള്ളത് ഇങ്ങനെയാണ്

"ജീവചരിത്രകാരന്മാർ കാണിച്ചുതന്ന അപസ്മാരരോഗിയും മദ്യപാനിയും ചൂതുകളിക്കാരനും അസന്മാർഗിയുമായ ദസ്തയേവ്സ്കിയെ അപനിർമ്മി-ക്കുകയാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്"

ദസ്തയേവ്സ്കിയുടെ ഭാര്യ അന്ന ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ഫയോദറിനെ കണ്ടുമുട്ടുന്ന നിമിഷം മുതൽ അവർ ഒരുമിച്ച് ജീവിതം പങ്കുവയ്ക്കാൻ തീരുമാനിക്കുന്ന നിമിഷം വരെയുള്ള കഥയാണ് ഈ നോവലിൽ നമുക്ക് കാണാൻ കഴിയുക. ദസ്തയേവ്സ്കി 'ദി ഗാംബ്ലർ' എന്ന നോവൽ എഴുതിയ സാഹചര്യത്തെ പെരുമ്പടവം ഈ കൃതിയിൽ ശക്തമായി അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ദൈവവും ചെകുത്താനും മാറിമാറി ഭരിക്കുന്ന ഒരു ഭ്രാന്തമായ ലോകത്ത് ദസ്തയേവ്സ്കിയുടെ ഹൃദയത്തെ കണ്ടു, ചിത്രീകരിച്ചു

പെരുമ്പടവത്തിന്റെ തൂലികയിൽ നിന്ന് പിറന്ന ഈ നോവൽ മലയാള സാഹിത്യ ചരിത്രത്തിൽ ശക്തമായ ഒരേടായി മാറിയിരിക്കുന്നു

"ദസ്തയേവ്സ്കിയെ ഈ ഭൂമിയിൽ അങ്ങനെ ആദ്യം കണ്ടെത്ത് ഞാനാണ്. ആ കണ്ടെത്തലാണ് എന്റെ സൃഷ്ടി, എന്റെ നോവൽ" – പെരുമ്പടവം ശ്രീധരൻ

- അപർണ്ണ · കെ

CITY OF JOY

The most prominent memories of here are of the yellow taxis seen everywhere on the road, the innumerable pandals that came up during the time of Durga Pooja, the huge banyan tree at Botanical Gardens etc.

During rainy season, the roads would usually be flooded above knee level and I remember, we used to remove our shoes, hold them, fold up our own dress and wade through the water to get to school. Attendence was scarce then. Classes got over fast, and we ran out to play in the water.

Summer here was the most intolerable season, when we would be soaked up in the sweat, the whole day and feel like being cooked.

The days at Kendriya Vidyalaya, Command Hospital, the last 3 years of schooling, I wont forget that ever. The time spent there made me what I am. School was just a 2 minute walk from home and always it was after the assembly bell rang, that I ran to school.

The National library, with an amazing collection and the Alipore zoo were nearby, but were left unvisited by us. It was to sit and talk around the trees or steps, that we went to the library and to zoo for having cone icecreams.

The Botanical Garden, Science City, Victoria Memorial, Vidyasagar Sethu, Howrah Bridge etc are other places, I loved to go, each of them holding a lot of memories behind and still very clear.

The crowd at Howrah station, the trains, the metro trains, the markets which were always overcrowded and sold at cheap rates, roadside stalls and shops, hotels and dhabas at every nook and corner, things that I want to see again.

The thought of rasgullas and spicy foods served hot make my mouth water.

I miss this place...

Also the overpopulated buildings, waste dumped everywhere, endless of crows and pigeons from early morning till late night, noise and sound of pollution at high level, also is part of this city and contributes in making up its soul.

- Manisha Elsa Jacob

പ്രണയം; ഒരു പ്രോജക്ട്

ആമുഖം

കമ്പനികൾ പ്രണയിക്കാനനുവദിച്ച സമയം,
രാത്രി പതിനൊന്ന് തൊട്ട്,
രാവിലെ ആറു വരെ
ഓഫറുകളുടെ ഗണിതവാക്യത്തിലൊതുങ്ങാത്ത,
പ്രണയങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടും തന്നെ!
പുതപ്പിനുള്ളിൽ ഒളിച്ചിരുന്ന്
കറങ്ങിമടുത്ത ഫാനിന്റെ മുഖത്ത് തിരിച്ച്
പരമാവധിയുടെ കൊടുങ്കാറ്റാകി
പ്രിയപ്പെട്ടവരുടെ നമ്പറിലേക്ക്
ആ പ്രണയത്തിന്റെ ഒരു ടിക്കറ്റ്.

പഠനലക്ഷ്യം

നമ്മെക്കുറിച്ച് സ്വപ്നം കാണുന്നവരെ,
സ്നേഹം നൽകിയുറക്കി,
മണിക്കൂറുകളെണ്ണിയുള്ള
ഫോൺ ഇൻ- പ്രോഗ്രാം

പഠനരീതി

വാലിഡിറ്റി നഷ്ടപ്പെട്ട വാക്കുകൾകൊണ്ട്
കുടകുംബചിത്രം വരച്ച്,
പല്ലവികൾ കൊണ്ടുതന്നെ
അനുപല്ലവികൾ തീർക്കും
നഷ്ടപ്പെട്ട വാക്കുകളുടെ
വൻകരതേടി,
സ്വപ്നാടനം നടത്തും.

എല്ലാത്തിനും.
ആ പ്രണയത്തിന്റെ ഉൾച്ചൂട് മണിക്കൂർ

അപഗ്രഥനം

താലികെട്ടിനു മുമ്പുള്ള ഉടലറിവുകൾ
വെറും ശരീരങ്ങളുടെ ആത്മഭാഷണങ്ങൾ
സ്നേഹത്തിന്റെ ചന്തയിൽ നഗ്ന ചിത്രങ്ങൾ,
ജിജ്ഞാസകൊണ്ടുള്ള വാത്സ്യായനങ്ങൾ.

നിഗമനം

രാത്രിയുടെ ഹൃദയത്തിലെഴുതിയ
തേഞ്ഞ ചിത്രംകൊണ്ട്
നിഴലുകൾ പരസ്പരം
നാണം മറച്ചു.

റിപ്പോർട്ട്

എട്ടുമണിയുടെ സുപ്രഭാതം
ഇന്നലെത്തുടങ്ങിയ പ്രണയകാലത്തിന്
അവസാനത്തെ വരുത്തി.
ഒടുവിൽ,
ഏറെ നേരമായ് കൊട്ടിയടച്ച
വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ
വിളിച്ചാൽ കേൾക്കാത്തിടത്തേക്ക്
അമ്മ പോയിരുന്നു.
പാവം....
എന്നെ എത്ര വിളിച്ചുകാണും
മോനേ.... എന്ന്.

-നിഷിദ സി.ടി.

ഒരു തീവണ്ടിയാത്ര

അവധിക്കാലം സെന്റിമെൻസിനൊന്നും നിൽക്കാതെ അവൾ വീട്ടിൽനിന്നും കോളേജ്ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. ലഗേജുമായി റെയിൽവേ സ്റ്റേഷനിലെത്തിയ അവൾ ടിക്കറ്റെടുത്ത് ജനറൽ കംപാർട്ട്മെന്റിലെ നീണ്ടസീറ്റിൽ ജനലിനോട് ചാരിയിരുന്നു. പ്ലാറ്റ്ഫോമിലൂടെ ധൃതിപെട്ട് പോകുന്ന യാത്രികരെ നോക്കിക്കൊണ്ട്... നാല് മണിക്കൂർ ദൈർഘ്യമുള്ള യാത്രയിൽ അവൾക്കിനികൂട്ടായുള്ളത് ചില നോവലുകൾ മാത്രം... തീവണ്ടിയാത്ര ഒരു പ്രത്യേക രസമാണ്. വായിച്ചും, ചെവിയിൽ തിരുകിയ ഇയർഫോണിൽ പാട്ടുകേട്ട് താളം പിടിച്ചും, [illegible] ഗെയിം കളിച്ചും ഓരോരുത്തരും അവരവരുടെ അഭിരുചിക്കനുസരിച്ച് ലോകം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. യാത്ര തീരും വരെ നിലനിൽക്കുന്നതാണീ ലോകമെങ്കിലും പലപ്പോഴും യാത്രക്കാർ തമ്മിൽ അപ്രതീക്ഷിതമായൊരു സംഭാഷണം നിലനിൽക്കാറുണ്ട്.

സൈറൺ മുഴക്കി, തീവണ്ടി പതുക്കെ നീങ്ങിത്തുടങ്ങി. അവൾ വാച്ചിലേക്കു നോക്കി. സമയം ഉച്ചകഴിഞ്ഞ് 2.30. അപ്പോഴാണ് അടുത്തിരുന്നയാളെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചത്. പാന്റും ഫുൾസ്ലീവ് ഷർട്ടുമിട്ട്, ഇരു നിറമുള്ള, മുടി ഭംഗിയായി ചീകിയൊതുക്കിയ, മടിയിൽ കോളേജ് ബാഗും കയ്യിൽ മലയാള മനോരമ ന്യൂസ് പേപ്പറുമായി ഇരിക്കുന്ന ഒരാൾ. ഇടതുവശം തിരിഞ്ഞ് മുഖത്ത് നോക്കുന്നതിന് അവൾ മടിച്ചു.

ഞായറാഴ്ചയായതുകൊണ്ടാവാം, അധികം തിരക്കൊന്നുമില്ല. തീവണ്ടി യതിന്റെ നൈസർഗിക ഭാവങ്ങളോടെ ഗ്രാമ-പട്ടണങ്ങളെ ഭേദിച്ച് പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു... തുരുമ്പിച്ച ഇരുമ്പഴികൾക്കിടയിലൂടെ വെളിയിൽ മിന്നിമറയുന്ന പ്രകൃതിയുടെ നിതാന്തസൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുമ്പോൾ സഹയാത്രികൻ കുശലാന്വേഷണങ്ങൾ നടത്തി. അവളുടെ സംസാരം അയാളെ ഏറെ ആകർഷിക്കുന്നുവെന്ന സത്യം അയാളുടെ മുഖത്ത് നിറഞ്ഞ ആകാംക്ഷയിൽ നിന്ന് അവൾ വായിച്ചെടുത്തു.

പൊട്ടിച്ച് പുറത്തുവച്ച ബിസ്കറ്റ് പാക്കിൽ നിന്നും ഓരോന്നായി അവൾ കഴിക്കാൻ തുടങ്ങി. പെരുമ്പടവത്തിന്റെ 'ഒരു സങ്കീർത്തനം പോലെ' എന്ന നോവലിൽ കണ്ണോടിക്കുന്നതിനിടയിൽ, താൻ പറയാതെ തന്നെ ബിസ്കറ്റ് പാക്കിൽ നിന്നും ഒരു മത്സരമെന്നോണം ഓരോന്നായി തന്നേക്കാൾ വേഗത്തിൽ എടുത്ത് കഴിക്കുന്ന ആ 'മനുഷ്യൻ' അയാളെ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവൾക്കതൊട്ടും പിടിച്ചില്ല. ദേഷ്യം മനസ്സിൽ ആളിക്കത്തി. എങ്കിലും അയാൾക്കൊന്ന് അനുവാദം ചോദിക്കാമായിരുന്നു, അവൾ പുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് കണ്ണെടുക്കാതെ വിചാരിച്ചു. പറയണമെന്നുണ്ട്.... എങ്കിലും അവൾ സംയമനം പാലിച്ചു. ഒരു പാക്കറ്റ് ബിസ്കറ്റ് അല്ലേ... പോകട്ടെ, അവൾ ആത്മഗതം കൊണ്ടു. എങ്കിലും, ഇങ്ങനെയുമുണ്ടോ മനുഷ്യർ...?!

വെള്ളമെടുക്കാനായി അവൾ ബാഗ് തുറന്നു. പെട്ടെന്ന് കണ്ണിൽ ഇരുട്ട് നിറഞ്ഞ പോലെ... തന്റെ ബിസ്കറ്റ് പാക്കറ്റ് ബാഗിനുള്ളിൽ പൊട്ടിക്കാതെ...

അപ്പോൾ ഞാൻ നേരത്തെ കഴിച്ചത്..... അയ്യോ! അത് അയാളുടേതാ-യിരുന്നോ? ദൈവമേ.... അവൾ അയാളുടെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി. ഭാവമാറ്റമില്ല... ഞാനെത്രയെണ്ണം കഴിച്ചിരിക്കും....?! ഞാനായിരിക്കുമോ കൂടുതൽ കഴിച്ചത്? അയ്യോ; ഞാനയാളോട് അനുവാദം കൂടി ചോദിച്ചില്ലല്ലോ ?! എന്റെ മുഖഭാവം അയാൾ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ ആവോ...? എന്റെ ബിസ്കറ്റാണെന്നു കരുതി ഞാനെന്തെങ്കിലും പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലോ...? മറ്റുസഹയാത്രികർ എന്റെ കടന്നുകയറ്റം വീക്ഷിച്ചുവോ...? അയ്യോ എന്നെക്കുറിച്ചയാൾ എന്തു വിചാരിച്ചിരിക്കും? ഇയാളൊരു മാന്യനായതുകൊണ്ടല്ലേ ഒന്നും പറയാതിരുന്നത്. അതോ, തന്നെപ്പോലെ മനസിൽ നിറഞ്ഞ ദേഷ്യം ബിസ്കറ്റിൽ കടിച്ചമർത്തുകയായിരുന്നോ? ആശങ്കകൾക്കപ്പുറം ആശങ്കകൾ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്ന അവളുടെ മനസ്സ്, തീവണ്ടിയേക്കാൾ വേഗത്തിൽ പാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു... ഞാനൊരു ക്ഷമാപണം നടത്തണോ എന്ന ചിന്തയോടുകൂടി....

അയാൾക്കിറങ്ങാനുള്ള സ്റ്റോപ്പെത്തി. ഇറങ്ങും നേരം അവളോടയാൾ യാത്ര ചോദിക്കുമ്പോഴും അവളെ കുറ്റബോധം അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 'എങ്കിലും ഞാൻ... !!! അപ്പോഴേക്കും അയാൾ ആൾക്കൂട്ടത്തിനിടയിലൂടെ നടന്നു നീങ്ങിയിരുന്നു....

— അഞ്ജന അശോകൻ

കാലമെന്ന കണ്ണാടി

കാലചക്രത്തിന്റെ താളാൽ പൊഴിയുമിട്ടാരോ
പിന്നിട്ടിറിയ ഓരോ ദിനരാത്രത്തെ
മനിൽക്കൂടി നടന്നപ്പോൾ
അറിയാതെയവൻ ഓർത്തുപോയ്
കാലയവനികയ്ക്കുള്ളിൽ മറഞ്ഞുപോയ
ശൈശവ - ബാല്യ - കൗമാര - കാലങ്ങളെ
ഓടിനടന്നുപോയവയിൽ, അമ്മ
താരാട്ടുപാടിയ ആ ദിനങ്ങളെ,
ആ തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത നിഷ്കളങ്കതയെയും

കളിപ്പാട്ടങ്ങൾക്കു നടുവിലായിരുന്നു അന്ന് -
നടന്നവൻ കുട്ടിക്കവിതകളിലൂടെ ;
ബാല്യമെന്ന അങ്കണത്തിലേക്ക്
കാലെടുത്തു വെച്ചതും
ഓർക്കുന്നില്ലവൻ കൃത്യമായ് ഇന്ന് ..., എങ്കിലും
കണ്ടെടുത്തവൻ കവിതകളുടെ ഇന്നത്തെ നോട്ടുബുക്കുകളിൽ
വെട്ടുകടലാസിൽ കോറിയിട്ട ആ വരികളിൽ
കടലാസുതോണിയും പമ്പരവും
ആറ്റുവക്കത്തെ ചിരിയുമായിരുന്നു
ആ സ്ഫടികസമാനമാം ... പക്ഷേ,
തിരകളുയരുന്ന ജീവിതസാഗരത്തിൽ,
നിലകിട്ടാതുലഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ
ഓർമ്മകളും മായാത്ത ആ ചിത്രങ്ങളെ ,
ഓർമ്മകൾ താളുകൾ കൈമാറിടുമെങ്കിൽ..

ഇന്നലെകളിലെന്നപോൽ കോരിത്തരിപ്പുകൾ
അന്യന്റെ വേലിചാടാനും
[illegible] മാങ്ങയ്ക്കെറിയാനും
കിണഞ്ഞുശ്രമിച്ച ആ കാലം
വിണ്ടുകീറിയ ആ ജീവിതപാത
ശ്മശാനത്തിൻ പുൽമേടുകളിൽ
അടയാളം തേടിയപ്പോൾ
അവൻ ദീർഘമായൊന്ന് നിശ്വസിച്ചു
തട്ടിത്തെറിക്കുന്ന ഋതുവസന്തമെന്ന മധുക്കുളിരിലവൻ
തിരിച്ചറിഞ്ഞു, താൻ
തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം പ്രാപിച്ചുവെന്ന്

— അനില വി

Life

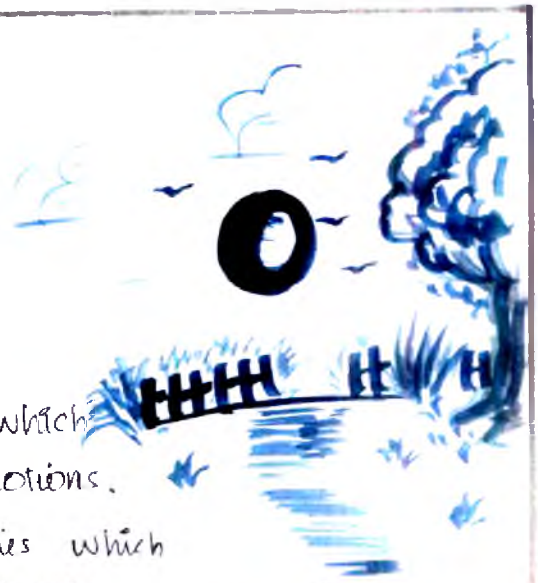

Life is a bond of love which
ties everyone's heart with emotions.
Life is a swamp of difficulties which
encourages everyone to face threats with courage
Life is a flower of sacrifice which
makes everyone unselfish and patriotic
Life is a shining star which
highlights the good qualities of human.
Life is a heaven of happiness which
makes man joyful by living in cooperation
Life is a game of success and failure which
makes man realize the value of life and time
Life is a rythm of music which
flows in every heart like a precious gift.

- Dina K. Sadheesan

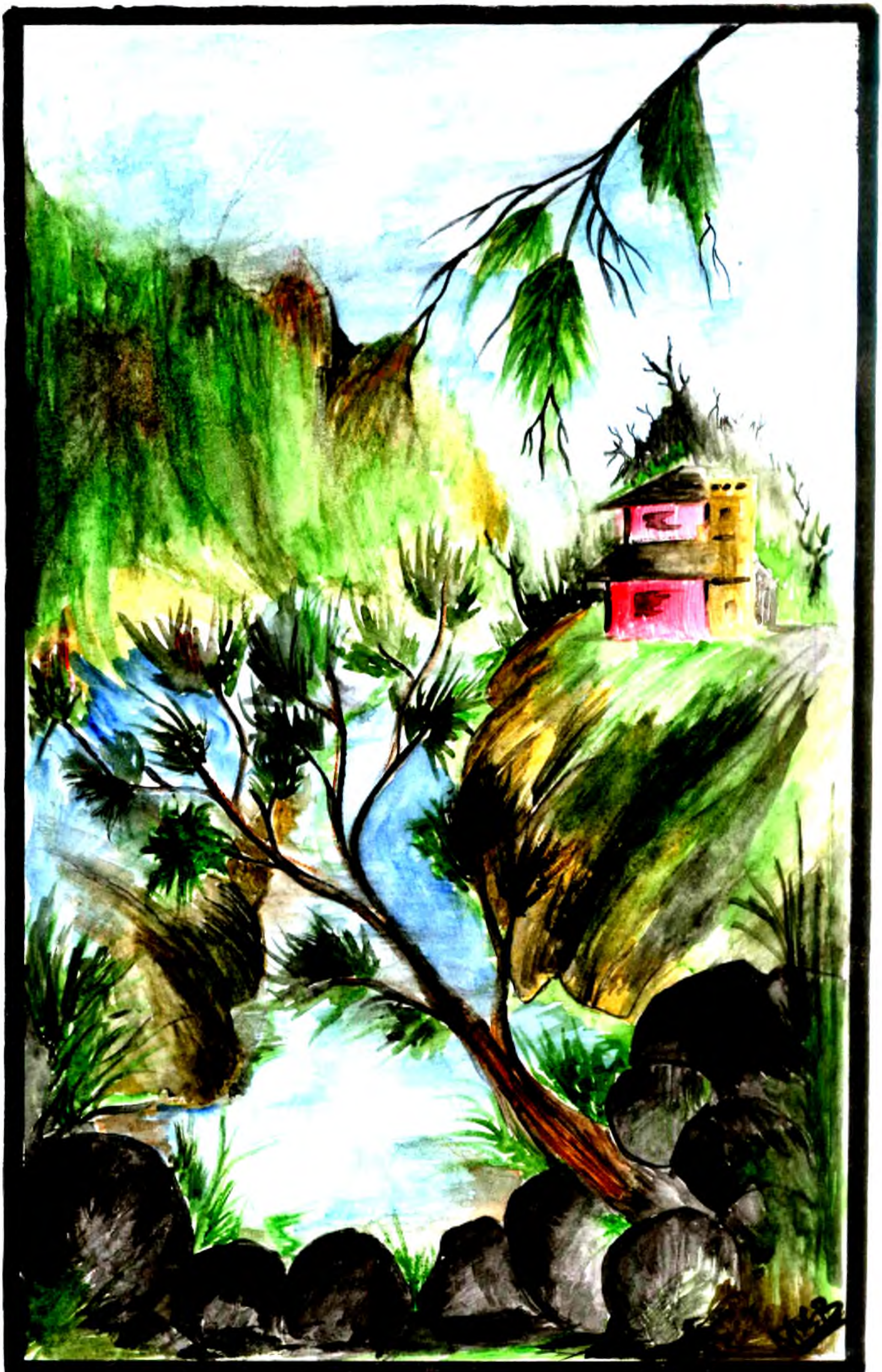

Nusaiba Mukkil

എന്നിലെ ഞാൻ

ഭാവിൻ താഴ്‌വരയിൽ
നറുപുഞ്ചിരിയായ് നിൻ ഓർമ്മകൾ
നിറമിഴികൾക്കായിരം തലോടലായ്
നാളെകൾക്കായ് കാത്തിരിക്കാൻ
ഇന്നിൻ പ്രതീക്ഷയായ് നീ.....

മൂകമാം എന്നിലെ മാനസത്തിൻ
വെൺചിരാതിൽ തിരിതെളിച്ചു നീ,
ചിറകുകളായിരം വിരിച്ചു പറക്കുവാൻ,

തോളോട് തോൾ നിന്നു ജയിക്കുവാൻ
എന്നിലെ എന്നെ തട്ടിയുണർത്താൻ....
ദേവിതൻ കരങ്ങൾ എന്നിലേക്ക് നീളുമ്പോൾ,
നന്ദിയോടെ സ്മരിക്കുന്നു ഞാൻ

ഇന്നലകളെ,
ആയിരം പ്രതീക്ഷയോടെ...

വിഷ്ണുപ്രിയ 4. എ

വേർപാട്

കടൽ, ചിലപ്പോൾ അത് ശാന്തം ശാന്തമായിരിക്കും ചിലപ്പോൾ കലിതുള്ളിനിൽക്കുന്ന സംഹാരനൃത്തമാടുന്ന തിരകളുടെ ഉയരങ്ങൾ താണ്ടും അപ്രവചനീയം. എന്നാലും അവയെല്ലാം ... എന്നത് മാത്രമാണ് ... മനുഷ്യമനസ്സുകളുടെയും അവസ്ഥയും.

കടലിന് കൂടെയോൾ അവൾ ഉന്മാദം കൊണ്ടു. എന്നത്തെയും പോലെ അവൾ മനസ്സിന്റെ വാക്കുകൾ ഒരുവിധത്തിൽ തീർത്തു.

ഇരുപത് വയസ്സോളമുള്ള അതിസുന്ദരിയായ യുവതി. ചെറുപ്പം നഷ്ടമായി ആ മുഖത്ത് വിഷാദത്തിന്റെ ഒരു കണം ... പോലെ. അവളുടെ ... ചെയ്യാൻ മറ്റാരെയും അനുവദിച്ചിരുന്നുമില്ല. ആ ... ഒഴിച്ച്. ... വിപരീതമായി ഇന്ന് ... ഒരു ഭാഗത്ത് നിൽക്കുകയായിരുന്നു. ആ ... അവളുടെ ... ചെറിയ ... വന്ന് ... അവൾ ഒന്നു ... ... , അവളുടെ ... ... ആ കുട്ടിക്കാലവും ... ... വിലസിക്കുന്ന ... ഓർമ്മയും അവൾ ഒരു നിമിഷം ഓർത്തുനിന്നു. "എങ്കിലും ... ... സുന്ദരം" എന്ന് ... . തന്റെ വാനിറ്റി ബാഗിൽ നിന്ന് ... ഫോണിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടാണ് അവൾ ... നിന്നും ...

ഉദ്യാനത്തിലേക്ക് തിരികെയെത്തിയപ്പോൾ മാളവികയുടെ ഫോൺ [illegible]
കരഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലേ ഇന്ദുവിന്റെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കി [illegible]
ചിലച്ചു. "One message received - Meet me at 11 30 am [illegible]"
Dr. Mary-യുടെ ഒരു വിളംബരത്തിന്റെ സന്ദേശം പോലെ [illegible]
അത് സ്പർശിച്ചുപോയി. ഒരു നിർവികാരത... [illegible]
നിന്നുപോയി. കൂട്ടത്തിൽ തന്റെ മുഖത്തെ പ്രതീക്ഷയുടെ അന്ത്യം [illegible]
ഇന്ദുവിന്റെ കണ്ണിൽപ്പെട്ടു. തെളിഞ്ഞ് നിന്നില്ല അന്തരംഗം. [illegible]
നിന്ന് പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞിട്ടും ഒന്നുകൂടി അവ സൂക്ഷ്മമായി [illegible]
ശ്രമിക്കുവാൻ അവളുടെ മനസ്സും വിരലുകളും [illegible]
വീണ്ടും സത്യത്തിന്റെ സന്ദേശം അന്വേഷിക്കാനാവാതെ [illegible]
ലേക്ക് കണ്ണോടിച്ചു. പക്ഷേ, ശിരസ്സും ശരീരവും തളർന്ന [illegible]
താങ്ങാനാവാതെ! ഇന്ന് മരണം മാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ച് [illegible]
വീണ്ടും ജീവിതം മുഴുവൻ ചിതറിയിരിക്കുന്നു. [illegible]
തന്റെ എന്നു കരുതി അവൾ ആ കടലാസ് തിരികെ [illegible]
തുടങ്ങി. ഒരു നിമിഷം അവ ഒന്നുകൂടിവായിക്കാൻ ശ്രമിക്കാതെ [illegible]
പോലെ Biopsy result - +Ve.... അത് ഉറപ്പിക്കുന്നു [illegible]
അവൾക്ക്. വേണ്ട. ആരുമറിയേണ്ട. ഇതാണ് തന്റെ ജീവിതം [illegible]
ഒന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയെങ്കിൽ സമാധാനിച്ച് തിരിഞ്ഞു നടക്കാൻ
തുടങ്ങവേ ഒരു ശബ്ദം പിന്നിൽനിന്നും പൊന്തിവന്നു. "[illegible]
എന്ത്, വിഷമമായോ" [illegible] ഇന്ദു ഒന്നു [illegible]
നോക്കി. കണ്ണിൽ നിറഞ്ഞ് കൂടാതെ. [illegible]
സ്വപ്നസമാനമായ മനം നോക്കി നിൽക്കുന്ന ഒരു [illegible]
അതിലേറെ ആ കുട്ടിയുടെ നിഷ്കളങ്കതയിലായിരുന്നു "[illegible]
പേര്?"..... "എന്തിനാ കുട്ടി കരയുന്നെ?" "പേര് [illegible]
വിട് ദാ [illegible]" പിന്തുടർന്ന് കാട്ടിക്കൊടുത്തു. [illegible]

മിഴി വാത്സല്യത്തോടെ നോക്കി. അവളും ഇന്ദുവിനെ [illegible]
[illegible]ത്തോടെ കണ്ടുനിന്നു. കളിവന്ന് [illegible]
ഇന്ദുവും താത്പര്യം കാട്ടിയപ്പോൾ മാതൃ [illegible]
[illegible]ട്ടു. അങ്ങനെ, പഠനത്തിലും ഒന്നാം സ്ഥാനത്തിൽ [illegible]
വീട് "ഹായ്, നന്നായിരിക്കുന്നുവല്ലോ." മാതൃകയുടെ സ്വന്തം [illegible]
മക്കളുടെ കുസൃതിത്തരങ്ങളും [illegible]
അമ്മ ആശ്വസിച്ചു. അവളെ അഭിനന്ദിച്ചു. "തിരികെ [illegible]
സമയമായി മോളേ". അമ്മ വാത്സല്യത്തോടെ വിളിച്ചു. [illegible]
കൃതജ്ഞതയോടെ ഇന്ദുവിനെ നോക്കി നിന്നു ഒരു [illegible]
[illegible]ന്നു നിന്നു, പിന്നീട് പറഞ്ഞു "നാളെയും വരണം." [illegible]
വളരെ ആനന്ദം കൊണ്ടു. തന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു മധുര[illegible]
തോന്നുന്ന ഓർമ്മകളും നിറയ്ക്കാൻ ആ കൊച്ചുപെൺകുട്ടിക്ക് [illegible]
ദിനംപ്രതി ആ അടുപ്പം വർധിച്ചുവന്നു. [illegible]
തന്റെ ജീവനെ കാർന്നു തിന്ന്, സർവവിജ്ഞാനിയായി, "[illegible]
[illegible]ടികമായ ഒരു സത്യവും. കുട്ടികൾ നമ്മെ, പലതും പഠിപ്പിക്കു[illegible]
[illegible]ന്ന് ഇന്ദുവിന് തോന്നി. ഇന്ദു തന്റെ അനുഭവങ്ങ[illegible]
[illegible] മനസ്സിൽ ഉരുവിട്ടു. ആ കുരുന്ന് [illegible]
അമ്മ, വാത്സല്യത്തിന്റെ നിറകുടമായ ജനനി. "എന്റെ [illegible] അമ്മ
ഇന്ന് ജീവിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇതിലും സ്നേഹം ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല!
നെഞ്ചിൽ ഓർമ്മകൾ കത്തി എങ്കിലും ആ കുട്ടി അവളുടെ
[illegible] ഞങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നില്ല. ' [illegible]
മുൻജന്മബന്ധം പോലെ' - മനസ്സ് മന്ത്രിച്ചു.

'ഒരു ദിവസമായി കുട്ടിയെ കാണാൻ
വരുന്നില്ലല്ലോ' മനസ്സ് അസ്വസ്ഥമായി [illegible]
[illegible]മായി. തന്റെ പ്രാണൻ പിടയുന്ന പോലെ.

ഭക്ഷണവും മരുന്നും ഒന്നുംതന്നെ അവളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചില്ല. [illegible]
സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ ആ തീരത്ത് മക്കൾക്കായി കാത്തുനിന്ന് [illegible]
ഇരുന്നു. 'ഇന്നും'! അവർ ഞെട്ടലോടെ ഓർന്നു. [illegible]
എല്ലാവരെയും പോയി കാണുക എന്നുദ്ദേശിച്ചു. [illegible]
കൂടിൽ; വെളുത്ത നിറമുള്ള തുണിപ്പാവാടകൾ അണിഞ്ഞ് [illegible]
പോവുകയും ചെയ്യുന്നു. സൂര്യൻ തന്റെ ദിനചര്യ തെളിക്കാതെ [illegible]
തിരക്കിലായിരിക്കുന്നു. ആ കുടിലിനകത്തേക്ക് കയറിച്ചെല്ലാൻ
അവളുടെ മനസ്സ് വിസമ്മതിച്ചു. എങ്ങോ ഒരു കോണിൽ
നിന്ന് അമ്മേ എന്ന് വീണ്ടും വീണ്ടും വിളിക്കുന്ന
തുപോലെ അവിടെ തേങ്ങലുകൾ ഉയർന്നുവന്നു.
ആ കാഴ്ചയിൽ അവളുടെ ഹൃദയം തകർന്നുപോയി.
ഒരു വാക്കുപോലും ഉരിയാടാൻ സാധിച്ചില്ല. "അമ്മേ,
എന്റെ കുഞ്ഞേ" ആ അമ്മ അലമുറയിട്ട് കരയുക
യാണ്. 'മാക്കുട്ടി' മനസ്സ് ഉറക്കെ വിളിച്ചുപോയി.
അവൾ തിരികെ നടക്കവെ ആൾക്കൂട്ടത്തിൽ പലരും
എന്തൊക്കെയോ പിറുപിറുക്കുന്ന ഒച്ചപ്പാടുകൾ
അതിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞൊരു കാര്യം ഇന്ദു ദുഃഖ
ത്തോടെ ശ്രവിച്ചു. "പാവം കുട്ടി, ചുഴലിയിൽ
ഞാനന്ന് വളരെ വൈകിയാണ് അറിഞ്ഞത്."
കടലിന്റെ ആഴം ഉൾക്കൊള്ളാനാവും കഴിയും? ആ
വാക്കുകൾ ഇന്ദുവിന് താങ്ങാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. വിങ്ങിപ്പൊട്ടിക്കൊണ്ട് [illegible]
അവൾ നടന്നുനീങ്ങി. ഒരൊറ്റ ദിവസംകൊണ്ട് [illegible]
തന്റെ ജീവിതം ആകെ മാറിയിരിക്കുന്നു. [illegible]
ഓളങ്ങളുടെ ഒഴുക്കിനനുസരിച്ച് അവൾ നടന്നുനീങ്ങി. [illegible]
ഒന്നും പറയാതെ. ആ കാറ്റിന് പോലുമുണ്ട് മനം [illegible]

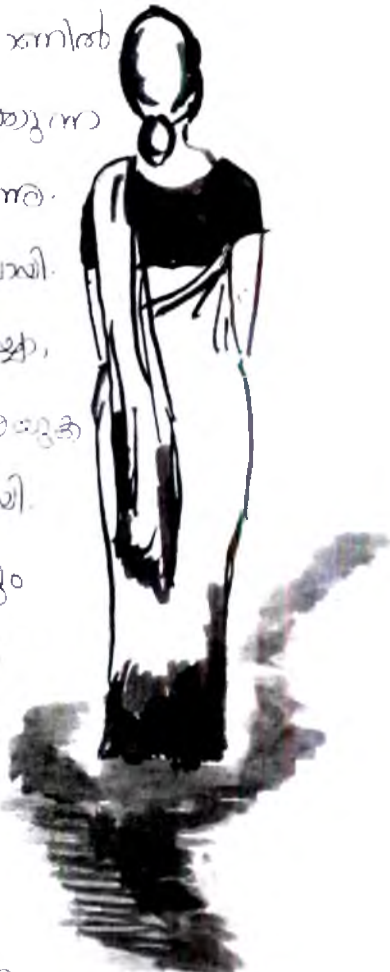

പ്രകൃതി വീണ്ടും ശോകം പേറുന്നതായി തോന്നി ഇന്ദുവിന്. ഹൃദയം ഒരു ഇടിവെട്ടേറ്റ് പിടയുകയാണ് അവൾ. വലിയൊരു ചിലമ്പുന്നതുപോലെ അതിനെ തിരമാല ഉള്ളിൽ പെരുകി അടങ്ങുന്നു. ദൂരേക്ക്...

വീണ്ടും അവൾ വാനിറ്റി ബാഗിൽ ഫോൺ റിംഗ് ചെയ്തു. "Indu, This is a sickle- അത് അസുഖത്തിന്റെ തീവ്രത കൂടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു. Blood Count കുറയ്ക്കാൻ ഇരട്ടിയായിരിക്കുന്നു. I want to meet you tomorrow". Dr. Mary ആന്റി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ആ കളിയങ്കണത്തിൽ ഞാൻ മാളൂട്ടിയെ കണ്ടു. അവൾ എന്നെ നോക്കി ചിരിക്കുന്നതുപോലെ. അവളുടെ കണ്ണിലെ ഓർമ്മകളുടെ ആ കുളിരിൽ ഉറ്റുനോക്കി ഇരമ്പുന്ന കടലും അവളുടെ മനസ്സിൽ ഒന്നുചേർന്നു....

- ദേവിക ...

നീ അറിഞ്ഞില്ലെങ്കിലും

ഒരു വരിയിൽ കോർത്തെടുക്കാനാവില്ല,
ഊഷ്മളമായ ഓർമ്മകളെ
ഒരു ഫ്രെയിമിൽ ഒതുക്കാനാവില്ല,
ഉന്മാദകരമായൊരു ജീവിതത്തെ
ഒരു വീർപ്പിൽ പറഞ്ഞു തീർക്കാനാവില്ല
വിലമതിക്കാനാവാത്ത സൗഹൃദത്തെ
ശിഷ്ടജീവിതം കൊണ്ട് പകരം വെയ്ക്കാനാവില്ല
പെയ്തൊഴിയാത്ത പ്രണയത്തെ
രാവിന്റെ നിശാവസ്ത്രത്തിൽ ഒളിപ്പിക്കാനാവില്ല
കുടമുല്ലപ്പൂവിൻ സുഗന്ധത്തെ
കണ്ണാണ്,
കണ്ണാടിയാണ്,
കവിതയാണ് സാക്ഷി.
കൈക്കുമ്പിളിൽ തന്നത്
ഹൃദയം തന്നെയാണ്.

നിമിത കെ

Miserable Voice

Yes, we hear the weeping sound
Oh ! it goes echoing
To the depth of our hearts....
The sound is on a long journey,
Seeking someone to tell its stories,
To cruel hands they do belong,
Yes, to the very hand of evil.
The sound is not just single.
But a great bundle in hold
When the sorrow of poor,
with the pain of wounded,
cry of childhood, tears of motherhood
And terrible voices mingle
No doubt, something is wrong somewhere !

- Aswathi Mohan

ജീവിതഭാരം

പൊള്ളും വെയിലത്ത് നഗ്നപാദയായ് നടക്കുന്നു.
കീറിപ്പറിഞ്ഞ് കുപ്പായം ഉടുത്തിട്ട്, മെല്ലെ മെല്ലെ
തോളിൽ തൂക്കിയ തുണിസഞ്ചി മാറോട് ചേർക്കുന്ന
കഴുത്തിനൊപ്പം കത്രിച്ച മുടിയവൾ ഇടക്കിടെ
തടവുന്നു

ആ വഴിയിലതാ അവൾ ഓടുന്നു.
ഭീതിയാർന്ന മുഖം ഇടക്ക് തിരിച്ച് വീണ്ടും
ഓടുന്നു.

ബാല്യമാം സ്ഫടികപാത്രം ഉടയ്ക്കാൻ വന്നവ-
രിൽ നിന്നും
അവൾ ഓടിയകലുന്നു...
ഉറ്റവരുണ്ടോ? ഉടയവരുണ്ടോ?
കൂട്ടുകാരി നിനക്ക്,
നിന്നെ തേടും ബന്ധങ്ങളുണ്ടോ...?
ഈ ഭുവനത്തിൽ ഊരും പേരുമറിയാത്ത
പൈതലോ നീ

വിധിയെ ഭയന്നോടിയൊരമ്മതൻ ബാക്കിയോ നീ...
വിദ്യയാം താക്കോലിട്ട് തുറക്കേണ്ട ബാല്യത്തെ
ക്ലേശത്തിൻ പൂട്ടിട്ട് പൂട്ടിയത്
വിധിയോ? അതോ മുൻജന്മപാപമോ?
വയറൊട്ടി എല്ലുന്തിയ പട്ടിണിക്കോലമേ
നിൻ കാന്തി ദുരിതം മറയ്ക്കുന്നു
നിൻ മോഹങ്ങൾക്ക് ദു:ഖം അറുതിയായ്
നിൻ ചടുലമാം ജീവിതഭാരം പേറി എങ്ങോ മാഞ്ഞു
നിനക്ക് ശുഭരാത്രി നേരാനല്ലാതെ
ഒന്നിനുമാവുന്നില്ലെനിക്കെൻ തോഴി....!

— മുഹമ്മദ് നിസാം.പി.എം.

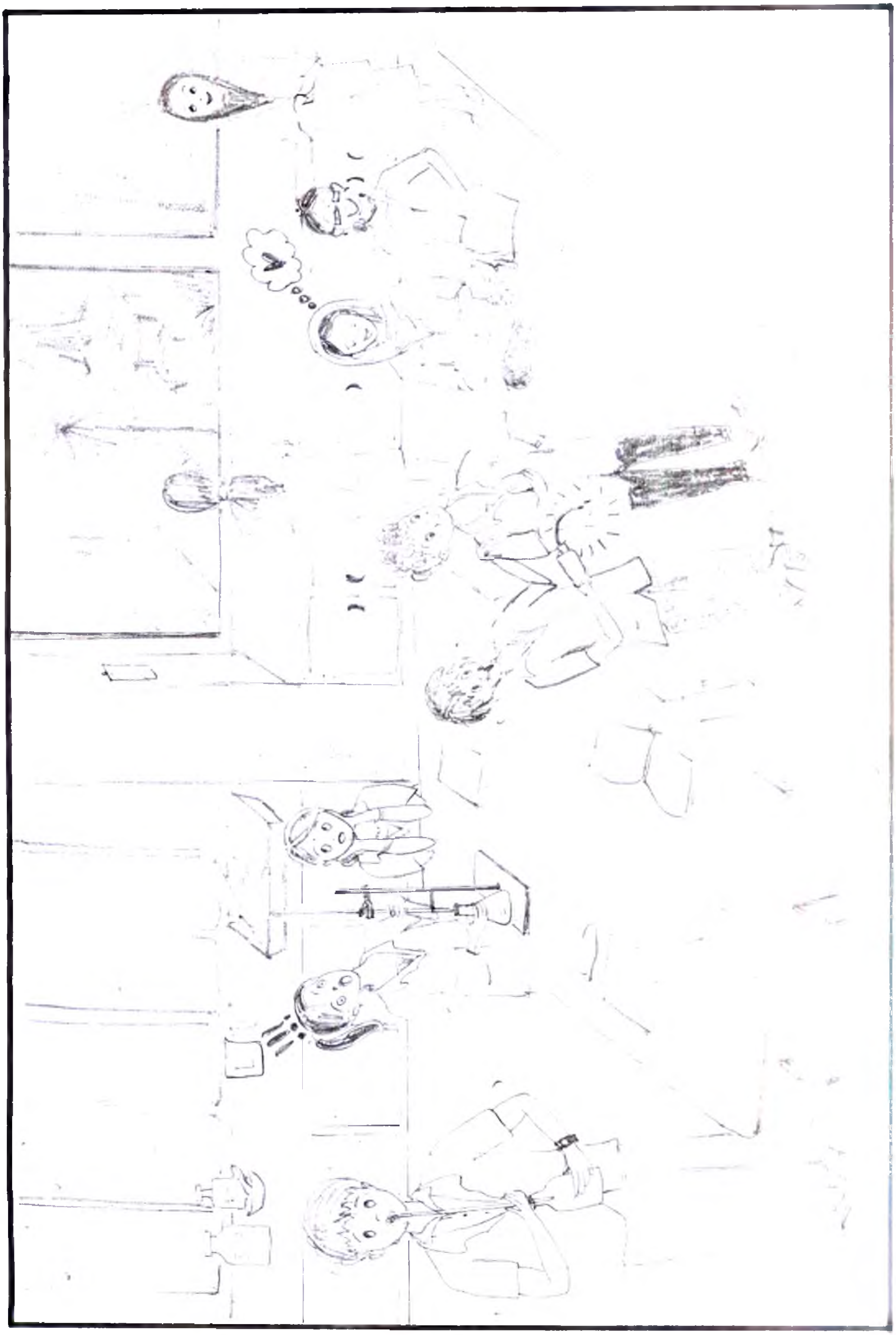

പ്രയാണ

പ്രഭാതവും പ്രദോഷവും ഋതുക്കളും
ഒന്നുചേരുന്നില്ല. സൂര്യനും ചന്ദ്രനും തങ്ങളു
ടേതായ ദിശയും ചലനവുമുണ്ട്. അന്ധകാരത്തിന്
മൂടുപടം മറിച്ച് നൈമിഷികതകളിൽ നിന്നും തെളി-
ച്ചാത്ത കിളിർക്കുന്ന ഭാവി
സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ട്...

ഇന്ത്യയിലുടനീളം
ക്ഷീരസമൃദ്ധി വിതച്ച്, ഭാരത-
മണ്ണിന് പാൽപുഞ്ചിരി
സമ്മാനിച്ച, ഇന്ത്യൻ ധവള-
വിപ്ലവത്തിന്റെ പിതാവ്
വർഗീസ് കുര്യന് സ്മരണയോടെ...

A WISH

Like a butterfly I
Where heart and wings
took me to
Many a garden I passed
through,
Many a fragrance the
wind blew,
Flowers blossomed,
swayed and danced
Enticing me by their very looks
But never had I ever glanced,
As I left behind fields
and books
A wish it remained deep
inside
To meet a flower that my
dreams cherish
A wish it remained in my stride
That a flower would bloom to fulfil my wish
I hoped against odds, but in vain
That wish inside bubbled no more
That wish in me.....

- Ambika Chandran

നിനക്കു വേണ്ടി കുറിച്ചത്....

ഈ പാതിരാവിൽ കുത്തിക്കുറിക്കാനിനി
നിന്നെക്കുറിച്ചു മാത്രം.......
നാം പങ്കിട്ട സ്വപ്നങ്ങൾ, നിമിഷങ്ങൾ
ഇന്നുമുണ്ടെന്നോടൊപ്പമീ കവിതയിൽ
കൗമാരത്തിന്റെ കരസ്പർശം
എന്നെ നീയാക്കി മാറ്റി
യുവത്വത്തിന്റെ ആവേശത്തിൽ
ഞാൻ നിന്നോടൊരുപാടടുത്തു.

പുലരാൻ തുടിക്കുന്നൊരീ രാത്രിതൻ
വിദൂരതയിൽ ഞാനറിയുന്നു,
പ്രണയം നിന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!!
കാത്തിരിപ്പിന്റെ മിഴിനീർ തുടയ്ക്കവേ
അന്നെന്നോ ഉടഞ്ഞ പളുങ്കുജാലകത്തിന്റെ-
അടയാത്തവാതിലിലൂടെ ഞാൻ
നിന്നെ മാത്രം പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു.

പാഴ്മുളം തണ്ടിലൂടിന്നും മൂളുവാൻ,
വീണ്ടുമെൻ മിഴിപൊത്തി മറയുവാൻ,
നിന്നെ ഞാൻ കാത്തിരിക്കാം
ഈ ജന്മമൊക്കെയും.....!!
നീ വരുമെങ്കിൽ........!!

- പ്രവീൺ. പി. ജി

സാമ്പത്തിക പരിഷ്കരണവും ഇന്ത്യയുടെ ഭാവിയും

നിരവധി വർഷങ്ങളുടെ ജൈവ പരിണാമങ്ങൾ കൊണ്ട് ഉരുത്തിരിഞ്ഞൊരു ഭൂപ്രദേശം. ശേഷം നിരവധി നദീതടങ്ങളിലൂടെ ഉയിർക്കൊണ്ട ഒരു സംസ്കാരം. പിന്നീട് നാട്ടുകുടുംബങ്ങളുടെ കിടമത്സരങ്ങൾക്ക് സാക്ഷിയാവുകയും വൈദേശികാധിപത്യം ഇന്ത്യയിൽ വേരൂന്നുകയും ചെയ്തു. യുഗങ്ങൾ സമ്പൽസമൃദ്ധമായ രാജ്യത്തെ ഭിന്നിപ്പിച്ച് ഭരിച്ച് തകർത്തെറിയാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ ഉയർന്നുവന്ന ദേശീയസമരനേതാക്കൾ നമുക്ക് തിരിച്ചുതന്ന ഭാരതം, സോഷ്യലിസ്റ്റ് ചിന്തകളിലൂടെയും ഗാന്ധിയൻ ഗ്രാമസ്വരാജുകളിലൂടെയും പഞ്ചവത്സര പദ്ധതികളിലൂടെയും മുന്നേറി......

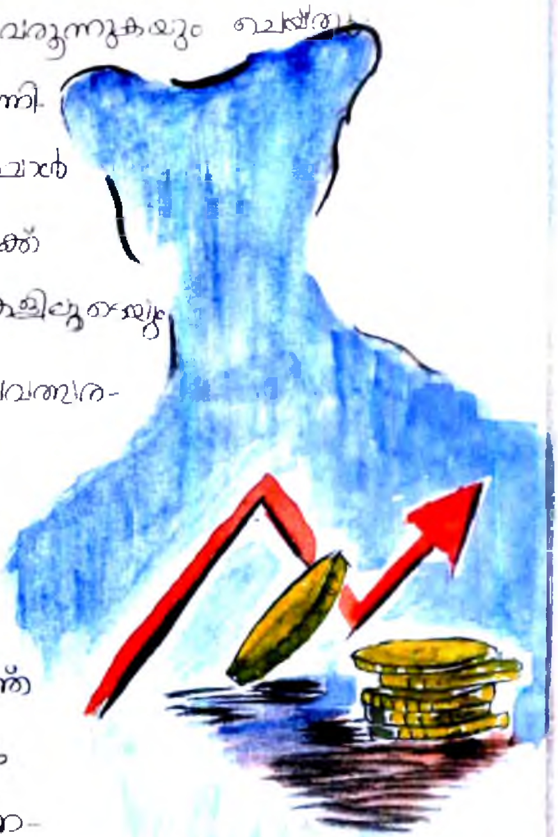

1990 കളിൽ ഏറ്റവും കടുത്ത സാമ്പത്തികപ്രതിസന്ധി അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾ കരുതൽ ധനമായ സ്വർണ്ണം എടുത്ത് പണയം വെക്കേണ്ട ഗതികേടിലേക്ക് രാജ്യം കൂപ്പുകുത്തി. 19-20 നൂറ്റാണ്ടിന്റെ സായാഹ്നത്തിൽ അധികാരത്തിലെത്തിയ 'നരസിംഹറാവു' മന്ത്രിസഭയിലെ ധനകാര്യവകുപ്പ് മന്ത്രി ഡോ. മൻമോഹൻ സിംഗ് തന്റെ പുത്തൻ സാമ്പത്തികനയവുമായി അരങ്ങത്തെത്തി. ഇതോടെ മൂന്ന് % ഉണ്ടായിരുന്ന സാമ്പത്തികപുരോഗതി 6-ന്റെ മുകളിലേക്ക് കുതിച്ചു. പിന്നീട് വന്ന വാജ്പേയ് സർക്കാരും പുത്തൻസാമ്പത്തിക നയത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിക്കാനും തുടങ്ങി. അതുവരെ കടുത്ത ദേശസാൽക്കരണത്തിലൂന്നിയ സർക്കാർ വിദേശവൽക്കരണത്തിലേക്ക് മാറി. അതോടെ കൂടുതൽ വിദേശകമ്പനികളും അതുവഴി കൂടുതൽ വിദേശ പണവും പുതുപുത്തൻ ടെക്നോളജികളും ഇന്ത്യയിലേക്ക് കൊണ്ടു വരാൻ സാധിച്ചു. ഇത് വിദ്യാഭ്യാസസ്ഥാപനങ്ങളുടെ വികാസത്തിലേക്ക്

നയിച്ചു.

'പുത്തൻ സാമ്പത്തിക പരിഷ്കരണം' നടപ്പാക്കി 20 വർഷം പിന്നിടുമ്പോൾ, അടിസ്ഥാനമേഖലയിൽ വേണ്ടവിധത്തിലുള്ള വികസനം നടപ്പാക്കാനാവാത്തത് പലവിധത്തിലുള്ള തിരിച്ചടികൾക്കും കാരണമായി. കർഷക ആത്മഹത്യകൾ പെരുകി. ഗതാഗതമേഖലയിലെ പ്രശ്നങ്ങൾ വികസനത്തിനും വ്യവസായികമേഖലക്കും വിലങ്ങുതടിയായി മാറി. വൃദ്ധസദനങ്ങൾ മുളച്ചുപൊന്തിയത് മാനുഷികമൂല്യങ്ങൾ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതിന് തെളിവായിരുന്നു.

ഇന്ത്യൻ സാമ്പത്തിക വിദഗ്ദ്ധർ മുൻകൂട്ടി എടുത്ത ചില നടപടികളുടെ ഫലമായാണ് ഈ അടുത്ത് ഇന്ത്യ അഭിമുഖീകരിച്ച സാമ്പത്തികപ്രതിസന്ധി, നമ്മുടെ സാമ്പത്തികമേഖലയെ തകർക്കാതെ പോവുകയും ചില ഇന്ത്യൻ കമ്പനികൾക്ക് ആഗോളഭീമന്മാർ ആകാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്തത്. ഇൻഫോസിസ്, വിപ്രോ എന്നിവ ഇതിന് ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്.

രണ്ടായിരത്തി അമ്പത് ആകുമ്പോഴേക്കും, ഇന്ത്യൻ ജനസംഖ്യ നൂറ്റിഅമ്പത് കോടിയിലെത്തുമെന്ന് സംശയരഹിതമായ കാര്യമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ യുവതീയുവാക്കളാണ് എന്നതുകൊണ്ടു തന്നെ ഏതൊരു സാമ്പത്തികപരിഷ്കാരവും ശീഘ്രഗതിയിൽ പുരോഗമിക്കും. ഇനി വരും തലമുറയ്ക്കുവേണ്ടി രണ്ടാം സാമ്പത്തികപരിഷ്കാരം ഇന്ത്യയിലുടനീളം നടപ്പിലാക്കണം. കാർഷികമേഖലയിൽ കൂടുതൽ സാങ്കേതികവിദ്യകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി കൃഷിരീതികളെ ലോകർക്ക് മുന്നിൽ പുനർജ്ജനിപ്പിക്കുക. ചവിട്ടിമെതിക്കപ്പെടുന്ന കാർഷികമേഖലയ്ക്കും പ്രകൃതിക്കും ഇനിയും കോട്ടം തട്ടാത്തവിധത്തിൽ വ്യവസായങ്ങൾ കെട്ടിപ്പടുക്കുക. പെട്രോളിയം ഉൽപന്നങ്ങളുടെ പര്യവേക്ഷണം കൂടുതൽ മേഖലകളിലേക്ക്

വ്യാപിപ്പിക്കുക.

ഇന്ത്യൻ സമ്പത്തികമേഖല രണ്ടാം ദശാബ്ദത്തിലെ ഏറ്റവും ശുഷ്കിച്ച സാമ്പത്തിക വളർച്ചയിലേക്ക് കൂപ്പുകുത്താൻ പോകുന്നത് തടയുന്നതിനായി ഇന്ന് പുതിയ സാമ്പത്തിക കമ്മീഷൻ വിജയ്. എൽ. കേൽക്കറുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ നടപ്പാക്കിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുകയും സബ്സിഡികൾ ഒരു പരിധിവരെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് തികച്ചും മാതൃകാപരമാണ്. അതോടൊപ്പം തന്നെ സാധാരണക്കാരുടെ സാമ്പത്തിക ഭദ്രതയ്ക്ക് കടുത്ത വെല്ലുവിളിയായി മാറുന്ന വിലക്കയറ്റവും പാവപ്പെ-ട്ടവന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നതിനും വികസനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള കേന്ദ്രഫണ്ടിനുള്ളിലെ അഴിമതിയും നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ മഹാത്മാവ് സ്വപ്നംകണ്ടപോലെയുള്ള ഒരു സുന്ദരമായ, സ്വയംപര്യാ-പ്തമായ ഒരു ഭാരതത്തെ സൃഷ്ടിക്കാൻ സാധിക്കും.

അതിനാൽ കാര്യക്ഷമമായി, ഉത്തരവാദിത്ത ബോധത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഭരണാധികളും അവർക്കുപിന്നിൽ പൂർണപിന്തുണയുമായി കൊടിപിടിക്കുന്ന ജനസമൂഹവും ഭാരതമണ്ണിൽ ഉയർന്നു വരട്ടെ....

– രശ്മി ജോസ്

പ്രതീക്ഷ

ഒരു കടലോളം സ്നേഹം കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു ഞാൻ
എന്നിട്ടും നീയെൻ അരികിൽ വന്നില്ല....!
കുന്നോളം സ്നേഹിക്കുന്നു ഞാൻ നിന്നെ
നീയാണെൻ മായാസ്വപ്നം
താരകംപോലെ നീയെൻ മുന്നിൽ വന്നു,
പ്രഭ ചൊരിഞ്ഞു നി ഏവർക്കും
പക്ഷേ, തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല നീയെന്നെ മാത്രം
എൻ സ്നേഹത്തിൻ ആഴവും
അത്രയും ഉയരെയാണ് നീ
ആരാധനയാണെനിക്ക്..
ഏതോ ഒരു അദൃശ്യശക്തി ചേർത്തിരിക്കുന്നു നമ്മെ,
അറിയില്ല, എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയെന്ന്
എങ്കിലും അറിയുക,
എന്നെങ്കിലും തിരിച്ചറിയുക
"എൻ സ്നേഹം നീ...."
ഇന്നുവിവിടെ പ്രതീക്ഷയോടെ
കാത്തിരിക്കട്ടെ...

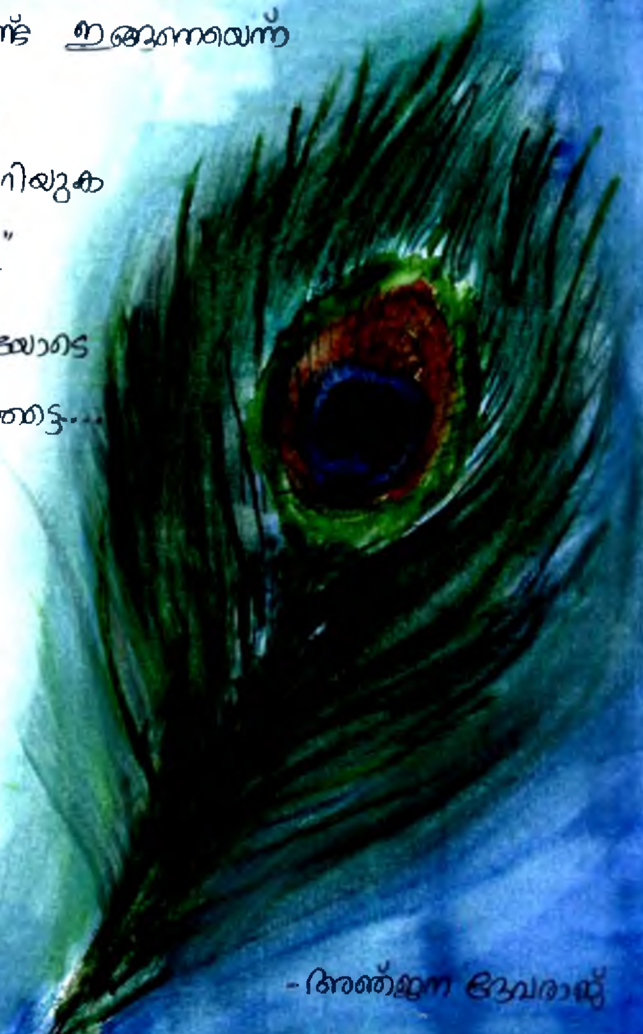

- അഞ്ജന ദേവരാജ്

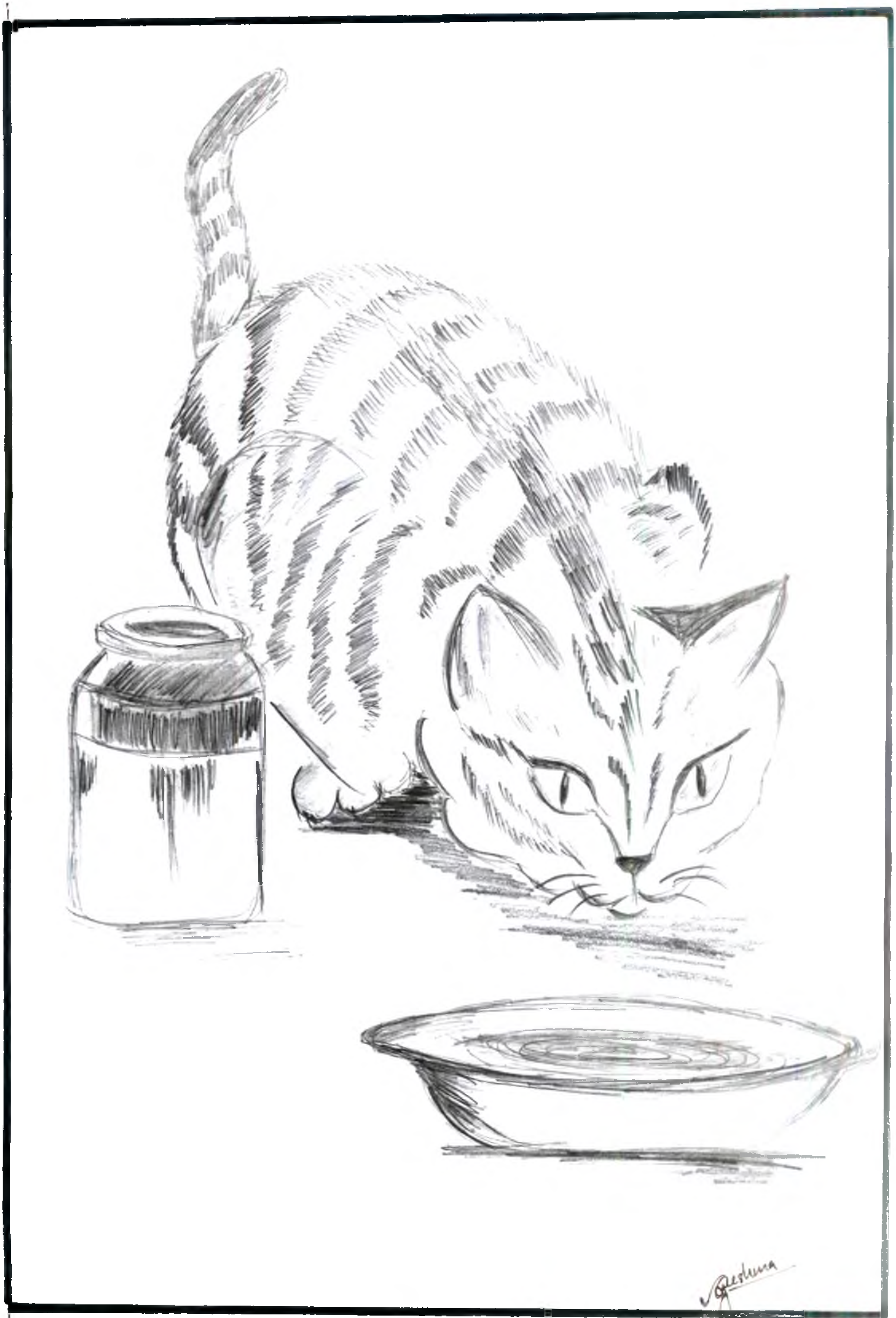

— Greeshma Suresh

വർഷം

അലസമാണെങ്കിലുമെൻ ആത്മാവ് ചടുലം,
തനിച്ചാണെങ്കിലുമെൻ ഉള്ളം ഉണർവ്.
നീലാംബരത്തിൽ നിന്ന് ഭൂമിതൻ നെഞ്ചിൽ പതിക്കും
വർഷമേ നിൻ സാന്നിധ്യമെന്നും ഹൃദ്യം.
പ്രക്ഷുബ്ധവും ഒരുപോൽ ശാന്തവുമെൻ മനസ്സ്
ഹേതുവായ നീയെന്നും പ്രിയങ്കരം....

തോരാതെ പെയ്യുന്ന വർഷമേ നിന്നിൽ,
അലിഞ്ഞുചേരാൻ വെമ്പുന്നു ഞാൻ...
നനുത്ത അന്ധകാരം വീശി,
നിന്നെ സുന്ദരിയാക്കും നിൻ തോഴർ,
അവർ നിന്നിൽ സുഗന്ധം തൂകുന്നു.

പ്രകാശത്തെ അന്ധകാരമായി ശമിപ്പിക്കും,
ഭുവനത്തെ വികാരമായി ചേർക്കും,
ജീവനെ പുളകിതമാക്കും നീയൊരത്ഭുതം.
നിൻ കരാംഗുലികളൊരു വിസ്മയം.

നീ കോപിഷ്ഠയാകാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല.
ഒരു മാത്രപോലും നീ ദുഃഖത്താൽ കേഴാൻ നിനയ്ക്കുന്നില്ല.
വിതുമ്പിപ്പൊഴിയും ദുഃഖങ്ങളുമിനിക്കു നീ
എൻ മുന്നിൽ നീ എന്നും ഹർഷപുളകിതം !!

— നീതു എം.എം.

My Land, My Soil, Win me Bread and Life

Squatting on the floor
wondering what to do,
Tried hard to drive off
the descending lassitude.
Implored Lord, "Please, bless the Land"

Reminisced those happy days
When children ran hell-mell
When fun and frolic filled home
When I had held my head.
high in pride.
Felt the golden grains
And announced "it's time".

When I saw the fields
And wondered at my worthy life.
When plants bowed with time
And made my heart swell with joy
When I stood drenching,
In the pelting rain that rightly came.
When I pulled my foot
from the muddy land
And felt the replenishing thrill.
When officials shook my hand
and patted me with brimming pride

But now,
Everything is dull and brown
Cracked fields everywhere
Drying plants standing bare

Leaders didn't notice it
no longer did they praise it
I dont know what to make of it.
but my land will fail never.
My land that told thousand tales
My land that fed thousand mouths
Land that spoke love and life
But it will always hold my feet
Many might weep and some would yell
But I'll simply pray and fight
"My land, my soil win me
bread and life"

– Neethu Francis

നിനക്കു വേണ്ടി

എൻ ചിത്തമാം മലർവാടിയിൽ
ഒരു നൊമ്പരപ്പൂ പോൽ
എന്നുമെൻ ഹൃദയ കോണിൽ
നീ ഉണ്ടായിരുന്നു.....
ആർദ്രമാം സ്നേഹം എന്നിൽ നിറച്ച്,
നിൻ ഓർമയെ പുൽകുമ്പോൾ
ഞാനിന്നും ദുഃഖസാന്ദ്രമായ്,
വിരഹത്തിന്റെ ഇടവഴികളിലൂടെ,
സാന്ത്വനത്തിനായ് പരതുമ്പോൾ
വീണ്ടുമെൻ ചിത്തത്തിൽ
തെളിയുന്നു നിൻ സ്നേഹം.
എൻ മനസ്സിൻ തെളിനീരായ്
നീ മുന്നിൽ വരുമ്പോൾ
അലിയുന്നു എൻ ആത്മദുഃഖം
ഒരു ഇടവേളയാണെന്നറിയാമെങ്കിലും
ഒരു നേരമെങ്കിലും എൻ ഹൃദയം
പൂപോൽ വിരിയുന്നു
ക്ഷണികമെങ്കിലും ഞാനതിൽ
സന്തോഷത്തിൻ തേൻ നുകരുന്നു..
ആത്മനൊമ്പരങ്ങളോടെ....

– നിതിൻ എസ്

If you open your eyes
And breath in the beauty
Of the simple, splendid things,
As perfect and misterious
As the mystery of life,
You will be glad to be alive
The tint in the sky
The beauty of the butterfly
The sweet smelling soil
Showers of awaited rain
Green of leaves and flowers dearest
Makes angels lean down
You fly on wings of ecstasy,
And with perfect adoration
Workship the craftmanship
Of the master skilled
Earning to capture in your eyes
A bit of that perfection.

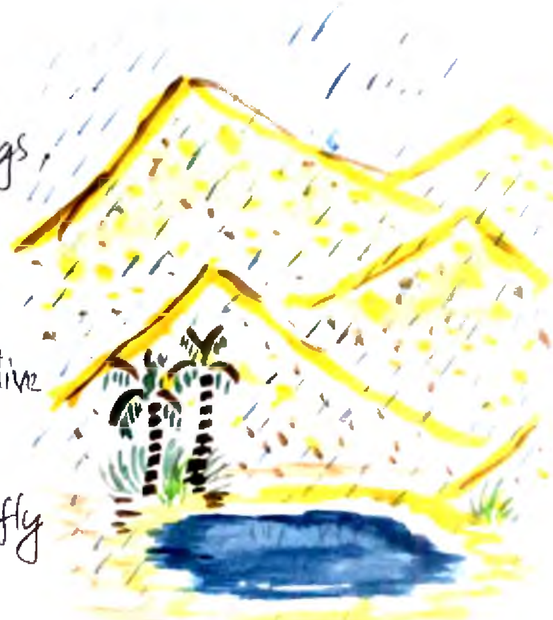

— Auxilio Dias Marcal

നഷ്ടവസന്തം

നീയെൻ നൽ ഓർമകളായ്
മാനിൽ മയങ്ങുന്ന സ്വപ്നങ്ങളുമായ്
നാമ്മളുടെ വാർദ്ധക്യത്തിൽ,
മിഴിനീരായ് ഞാൻ എരിഞ്ഞീടിലും
നീയെൻ പ്രാണമായ്, എൻ ജീവിതതാളമായ്,
ഈ വഴിത്താരയിൽ വീണ്ടും പൂത്തിടുമോ....?

അന്നു നീ നെയ്ത പൂക്കാലം എനിക്ക് സമ്മാനിക്കുമോ?
മൃതിവന്നു പുണരുന്ന നേരത്ത്,
നിൻ മുഖം കാണാൻ ആശിച്ചിരുന്നു ഞാൻ
ഇല്ല പിരിയില്ലൊരിക്കലും നിന്നെ,
നീയെന്ന സത്യം മറക്കുവാനാകില്ല,
എന്നിലെ എന്നെ പിരിയും വരെ
നീയെന്റെ ഹൃദയസ്പന്ദനമായിടും
അറിയുന്നുവോ എന്നെ നീ... ?
നിന്നിലലിയാൻ വിതുമ്പുന്ന മനങ്ങൾ
അറിയാതെ നിന്നെ അറിഞ്ഞുപോയി
അകതാരിൽ പൂജിച്ചുപോയി.
അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല നീയെൻ നഷ്ടവസന്തമായിരുന്നെന്ന്
പ്രാണൻ പിടയുന്ന നേരം വരെയും നീ
എൻ ഹൃദയതാളമായ് മിടിച്ചു നിൽക്കും
എങ്കിലും എൻ കളിത്തോഴാ.....
ഞാൻ കാത്തിരിക്കുന്നു
നിന്നോടൊപ്പം പങ്കുവച്ച ആ
നൽ ബാല്യം പുനർജ്ജനിക്കാൻ......

- ഫാഹ്മ ഇ. കെ

അവശേഷിച്ച വിത്തുകൾ

തണുത്ത പുലരി. കിളികളുടെ കളാരവം മെല്ലെ ഉയർന്നു തുടങ്ങുന്നു. പതിവിനും സുപരിചിതമല്ലാത്ത ഏതോ ഗാനം ഊളിയിട്ടങ്ങനെ വരുന്നുണ്ട്. അത്ര പരിചിതമല്ലാത്ത ഏതോ കോടാലിത്തലപ്പിൽ തെറിച്ചു വീണ ഒരു തണൽമരത്തിലിരുന്നങ്ങനെ തന്റെ പഴയ വസന്തകാലത്തിന്റെ സ്മരണയിലലിഞ്ഞു ചേർന്ന് പാടുന്ന ഏതോ ദേശാടനപക്ഷിയാവാം. പുറത്തെ ഏതോ വലിയ ലോകത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനിയായ് അതങ്ങനെ കാതിൽ മുഴങ്ങുന്നു. ആഗ്രഹിക്കാത്ത സ്വതന്ത്രതയുടെ മുന്നോടിയായങ്ങനെ...

ഉച്ചയോടു കൂടി സ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു തെളിഞ്ഞ ആകാശത്തെയാണ് സമ്മാനിച്ചത്. കാലടികളെ നിയന്ത്രിക്കാതെ ആകാശത്തിന്റെ അനന്തതയിലേക്ക് നോക്കിക്കൊണ്ട് അയാൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു: "അതെ, ഞാൻ ഇന്ന് മോചിതനായിരിക്കുന്നു. രാവിലെ മുതൽ ഇടനാഴിയിൽ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു നടപടിക്രമങ്ങളും എഴുത്തുകുത്തുകളും കഴിയാൻ വൈകി. ആ ഇടനാഴിയിലെ ഇളം കാറ്റും ചെറുചൂടും എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടാൻ പോകുന്നതെന്ന സത്യം, ദിവസവും കാണുന്ന പരിചിതമായ മുഖങ്ങൾ, കൂടപ്പിറപ്പിനെപ്പോലെ സ്നേഹിക്കുന്ന കുറേ മനസ്സുകൾ.... ഒരിക്കൽ ഇവിടെ നിന്ന് പോകണമെന്നത് നിശ്ചിതമായിരുന്നു. തനിക്കു ലഭിക്കാൻ പോകുന്ന പുറത്തെ വിലക്കുകളില്ലാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തേക്കാൾ ഇവിടുത്തെ സ്വാതന്ത്ര്യമായിരുന്നു മധുരമെന്ന് അയാൾ അവിടെ നില്ക്കുമ്പോൾ ഓർത്തു. പുറത്തേക്കിറങ്ങിയാൽ ഇനിയെന്ത് എന്ന വലിയ ചോദ്യചിഹ്നമായി ഒരു ലോകം മുന്നിലങ്ങനെ നില്ക്കുന്നുണ്ടാവും.

അയാൾ നടന്നു മുന്നോട്ട്. എവിടേക്കെന്നില്ലാതെ. [illegible]ലയിൽ പാദങ്ങൾ നിശ്ചലമായി. ഒരു നിമിഷം അതിന്റെ തൈപ്പിടിയിലൊതുങ്ങി മുന്നോട്ടുള്ള വഴിയുടെ ഗതി. അലകളുടെ ആരവം അടുത്തുനിന്ന് അയാൾക്കു കേൾക്കാം. മുന്നിൽ അലറി വിളിക്കുന്ന സാഗരം തന്നു-

ആദ്യരാത്രങ്ങളും പറന്നങ്ങനെ കിടക്കുന്നു...

കരയിലെ എല്ലാ വേദനയും വിരഹവും ദുഃഖവും ഏറ്റെടുത്ത് കണ്ണുനീരിന്റെ ഉപ്പുമാത്രം അവശേഷിപ്പിച്ച് കരയേക്കാൾ വലുതായി മാറിയ അദ്ഭുതം !! സർവ്വം സാക്ഷിയായ കടലിനോടുതന്നെ ചോദിച്ചു "ഇനിയെങ്ങോട്ട്" ഭാവവ്യത്യാസമില്ലാതെ വീണ്ടും ഒരു തിര കാലിനെയുരുമ്മി കടന്നുപോയി. സ്നേഹാതുരതയുടെ ആഴങ്ങളിൽ തിരിച്ചുചെല്ലാമെന്നു കൊരുത്ത വാക്കുകണ്ടില്ല. കടൽക്കാറ്റിന്റെ ഇളം മർമ്മരങ്ങൾ പിരിയുന്നതിനുമുമ്പേ കൊഴിഞ്ഞ ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ ഓർമ്മകളെ തലോടി. അതിന്റെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ പറന്നാണെങ്കിലും തിരികെച്ചെല്ലുവാനായി ആരോ പറയുന്നു. നീണ്ട പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങൾ. വീണ്ടും ജന്മംതന്ന നാട്ടിലേക്ക്. ഊർജ്ജം പകർന്ന മണ്ണിലേക്ക്. താരാട്ടുപാടിയ പുഴയുടെ തീരങ്ങളിലേക്ക്.

തന്റെ ഗ്രാമത്തിന്റെ നെറുകയിലൂടെ നാഗരികത ഇഴഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ മുഖച്ഛായ തന്നെ മാറ്റിക്കൊണ്ട്... പുഴയുടെ പഴയകാലം ഓർത്തെടുക്കുവാൻ പോലും കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ, എല്ലാം മറന്ന് മരവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരിറ്റുകണ്ണീരുപോലും അവശേഷിക്കാതെ. അപ്പൂപ്പൻമാരും, ചക്കരമാവും അരയാലുമെല്ലാം അടയാളങ്ങൾ അവശേഷിപ്പിക്കാതെ കോൺക്രീറ്റ് കെട്ടിടങ്ങൾക്കും, റോഡുകൾക്കുമെല്ലാമായി വഴിമാറിക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. യാന്ത്രികമായ് ചലിച്ച കാലുകൾ അയാളെ എത്തിച്ചത് കാലഹരണപ്പെട്ടുപോകാറായ ആ പഴയ പള്ളിയുടെയും അതിനടുത്തായുള്ള ജീർണ്ണിച്ച അനാഥാലയത്തിന്റെയും മണ്ണിലാണ്. പിച്ചവച്ചു നടന്ന പടികൾ മെല്ലെ അയാൾ കയറി. വിശപ്പിന്റെയും കഷ്ടതകളുടെയും അവഗണനയുടെയും അനാഥബാല്യം.

ആരോ തന്നെ പിന്നിൽ നിന്നു വിളിക്കുന്നതു പോലെ തോന്നി. അവളുടെ ശബ്ദമല്ലേ? കഠിനയാതനകളുടെ അനാഥത്വത്തിൽ ഒരു കുളിർ മഴയായ് മാറിയ കളിക്കൂട്ടുകാരി...

അവളെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മകൾ അയാളുടെ മനസ്സിനെ ഭ്രാന്താക്കി. തകർന്നടിഞ്ഞ സ്വപ്നങ്ങൾ. കൈവിട്ടുപോയ ജീവിതം.. തലോടിയ തെന്നൽ തന്നെ എല്ലാം തകർത്തെറിഞ്ഞോ?? അയാളുടെ ഹൃദയമിടിപ്പിന്റെ വേഗത കൂടി-കൂടി വന്നു. കാറ്റിന്റെ തരംഗങ്ങളോ അതോ നുറുങ്ങുന്ന ഹൃദയത്താലോ എന്തോ, ഭൂതകാലത്തിലേക്കയാൾ വഴുതിവീണു. ബാല്യം കുസൃതികളുടേതല്ല, കഷ്ടതകളുടേതായിരുന്നു. അനാഥാലയത്തിന്റെ നാലുചുവരുകൾക്കിടയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് ഉറച്ച കാൽവെപ്പുകൾ വെക്കാനാഗ്രഹിച്ച മനസ്സിന് പഠനം ഒരാവേശമായിരുന്നു.

അറിവിനായുള്ള അതിയായ തൃഷ്ണയിൽ, തികഞ്ഞ ഉത്സാഹത്തോടെ പള്ളിവക സ്കൂളിൽ ചേർന്നപ്പോഴാണ് മാലാഖയെപ്പോലെ അവൾ കടന്നുവന്നത്, നിർമ്മല. വിശപ്പിന്റെ ക്രൂരതയിൽ തളർന്നുവീഴുമ്പോൾ ഒരു പൊതിച്ചോറായി എന്നും നിറയെ അമൃത് വിളമ്പിയവൾ. ആരുമില്ലാത്തവന് ഒരായിരം ബന്ധുക്കളായി മാറിയവൾ.

അമ്മയില്ലാത്തവൾക്ക് സ്നേഹനിധിയായ ഒരച്ഛനാണുള്ളത്. ഗ്രാമത്തിന്റെ തലവനായി പൊതുപ്രവർത്തനങ്ങളിലേർപ്പെട്ടിരുന്ന നിസ്വാർത്ഥനായ ആ മനുഷ്യന്, കരുതിവച്ച സ്നേഹമത്രയും മകൾക്കു-കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തിരക്കിനിടയിലും മറക്കാത്ത വാത്സല്യത്തിൽ അവൾക്കു കുറവുവരാതിരിക്കുവാൻ ഒരമ്മയെ കൊടുക്കുവാനാണ് ശ്രമിച്ചത്, രണ്ടാനമ്മയുടെ സ്നേഹം മകൾക്കു തുണയാകുമെന്ന വ്യർത്ഥമായിപ്പോയ ചിന്തയിൽ.... വീടിനേക്കാളേറെ അവൾക്കു സന്തോഷം നൽകുന്നത് ഞങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു കളിച്ചുരസിച്ചുനടന്ന ചക്കരമാവിൻ ചുവട്ടിലും, താഴ്വാരത്തിലുമായിരുന്നു. സൗഹൃദത്തിനുമപ്പുറത്ത് ഏതെങ്കിലും പേരിൽ ഒതുങ്ങിക്കൂടുന്ന ബന്ധത്തിനുമതീതമായി അവരുടെ ആത്മബന്ധം ശക്തമായി.

പഠനത്തിൽ മികച്ചനിലവാരം നിലനിർത്തിയതിനാലാവാം ഉന്നത പഠനത്തിനും അതിനെത്തുടർന്ന് മികച്ച ഒരു ജോലിയും വാഗ്ദാനം നൽകിക്കൊണ്ട് ഫാ. ഡേവിഡിന്റെ രക്ഷിതാവും, വഴികാട്ടിയുമായ [illegible]

ച്ഛന്റെ സുഹൃത്ത് കടന്നുവന്നത്. ദൂരദേശത്തിലേയ്ക്കുള്ള. യാത്രാനടപടികളുടെ തിരക്കിലും അവളെ പിരിയുക എന്നത് ഉമിത്തീയിലകപ്പെട്ടതിനെക്കാൾ നീറുന്ന വിങ്ങലായിരുന്നു. അവളുടെ അച്ഛനോടപേക്ഷിക്കാനുള്ള അർഹതയില്ലെങ്കിലും അനിവാര്യമായ യാത്രയ്ക്കു വിടപറയാനായി ആരയാലിൻ ചുവട്ടിൽ വച്ചു കണ്ടപ്പോൾ മനസ്സിൽ കണ്ണുനീർ തളംകെട്ടി നിർത്തി. വാക്കുകളുടെ ദൗർലഭ്യത്തിൽ, നിസ്സംഗതയിൽ തപിതനായത്, ഇടറിയ ശബ്ദം പുറത്തു വരുന്നതിനു മുൻപേ അവളുടെ അച്ഛന്റെയും കൂട്ടരുടെയും കടന്നു കയറ്റമുണ്ടായി.

ആലിൻചുവട്ടിൽ അവരെക്കണ്ട് ക്ഷുഭിതനായ അദ്ദേഹത്തിന് നിയന്ത്രണം നഷ്ടപ്പെട്ടു. മകളോടുള്ള സ്നേഹവും, അപമാനവുമെല്ലാം അവളുടെയുള്ളിൽ നിറഞ്ഞുകത്തി. അതിൽ നിന്നുത്ഭവിച്ച തീ ആളിക്കത്തിയത് ഡേവിഡിന്റെ മേൽ പ്രഹരമേല്പിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന ഒരു സ്നേഹിതന്റെ കൂടെ അയാൾ മകളെ വീട്ടിലേക്കയച്ചു. ശാന്തതയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ. സൗമ്യനായ ആ മനുഷ്യൻ ഇതൊക്കെ തിരിച്ചറിയുന്നതെന്തിനാണെന്ന അവന്റെ സംശയത്തിന് തടയിട്ടുകൊണ്ടെന്നോണം, അവളുടെ അച്ഛന്റെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നയാൾ അവനെ കയ്യേറ്റം ചെയ്യുന്നത് തുടർന്നുകൊണ്ട് അച്ഛന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: 'ഇപ്പോഴെന്തായി ? ഞാൻ പറഞ്ഞതെല്ലാം സത്യമായില്ലേ?' എന്ന ധ്വനിയായിരുന്നു അയാളുടെ ആക്രോശങ്ങൾ മുഴുവൻ.

ഇപ്പോൾ ഡേവിഡിനേകദേശം കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി കൂടെയുള്ളയാൾ രണ്ടാനമ്മയുടെ ബന്ധുവാണ്. അവരുടെ ശുപാർശയോടു

കൂടി അയാൾ അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാനുള്ള കരുനീക്കങ്ങളിലാണ്. അതിനു സമ്മതിക്കാതിരുന്ന അച്ഛനോട് അവളെയും അവനെയും ചേർത്ത് പല അപവാദങ്ങളും പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനെയൊന്നും വകവയ്ക്കാതെ അയാളോടെതിർത്തു സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് വരുന്ന വഴിയാണ് അദ്ദേഹം.

തങ്ങളെ കണ്ടത്. അയാളുടെ മുന്നിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അപമാനം സഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

വീണ്ടും തന്നെയപമാനിച്ചുകൊണ്ട്, തന്റെ മകളെക്കുറിച്ച് അനാവശ്യം പറയുന്നത് താങ്ങുവാൻ കഴിയാത്ത ആ അച്ഛൻ അയാളോടു കയർക്കുവാൻ തുടങ്ങി. സംഘർഷം കയ്യേറ്റത്തിലവസാനിച്ചിട്ടും താനെന്താണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നറിയാതെ, അതിലിടപെടാനുള്ള അർഹതയില്ലെന്ന മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് നിസ്സഹായനായി അവൻ നോക്കി നിന്നു. അവളുടെ അച്ഛൻ അയാളുടെ പ്രഹരമേറ്റു വീണു. ഇനിയും നോക്കിനിൽക്കാൻ കഴിയാതെ അവനു അദ്ദേഹത്തെ താങ്ങിനിർത്തി. പ്രക്ഷുബ്ധനായി അലറിയടുക്കുന്ന അയാളെ തടഞ്ഞു. അവനോടുള്ള ദേഷ്യത്തിൽ അയാൾ ആഞ്ഞടിച്ചു. അവൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറവെ ക്ഷീണിതനായി നിന്നിരുന്ന ആ അച്ഛനാണതേറ്റുവാങ്ങിയത്. അതിന്റെ ആഘാതത്തിൽ അയാൾ മറിഞ്ഞുവീണു. അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാനുള്ള വ്യഗ്രതയിൽ അവൻ അച്ഛനെ കോരിയെടുത്തു. ദൈവത്തിനു പക്ഷേ അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ വികൃതികാട്ടാനായിരിക്കണം ഇഷ്ടം....

അവന്റെ കണ്ണുനീർ സ്വപ്നങ്ങൾ വിതച്ച് കൊയ്യാൻ കഴിയാതെ പോയ ആ മണ്ണിനെ നനച്ചു. കാരാഗൃഹവാസത്തെക്കാളേറെ, അവളെയൊരിക്കലും സത്യം ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ സാധിച്ചില്ലല്ലോ എന്ന വിങ്ങലായിരുന്നു കഠിനം. എല്ലാമെല്ലാമായിരുന്ന അച്ഛന്റെ താങ്ങും തണലുമില്ലാതെ എല്ലാവരുടെയും അവഗണനയും വെറുപ്പും ഏറ്റുവാങ്ങി അവളുടെ ജീവിതം കൂരിരുട്ടിലാഴ്ത്തിയ വെറുക്കപ്പെട്ടവനായ തന്നെയും ശപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അവളുടെ തോരാത്ത കണ്ണുകൾ..

ഇല്ല. അവൾക്കൊരിക്കലും തന്നോട് ക്ഷമിക്കുവാൻ കഴിയില്ല. ആ ദുഷ്ടനവളുടെ ജീവിതം തന്റെ കൈപ്പിടിയിലൊതുക്കി, കാരാഗൃഹത്തിലാഴ്ത്തിയിരിക്കുമോ? വേണ്ട. അവളെവിടെയെങ്കിലും സുഖമായി ജീവിച്ചിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു.

തന്നെ വെറുക്കുന്ന അവളുടെ കണ്ണുകൾ ഒരിക്കലും എന്നെ കണ്ടെത്താതിരിക്കട്ടെ. ജീവിതവും ജീവനായ് കരുതിയതും നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അയാൾ ഞെട്ടലുകൾ നിലയ്ക്കാത്ത മനസ്സുമായി തിരികെപ്പോകാനൊരുങ്ങി. അയാൾ ദേവദാരങ്ങൾക്കിടയിൽ എന്തോ മറന്നുവച്ച എന്തോ തിരഞ്ഞു. ചുറ്റുപാടും അല്പം മാത്രം ബാക്കിയായ ജീവശ്വാസം ഒരു കുമ്പിൾ നിറച്ച് മുന്നോട്ടു രണ്ടടികൾ മാത്രം വച്ചു.

അയാൾക്കു തന്റെ കണ്ണുകളെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. സ്വപ്നമോ മിഥ്യയോ? കൈവിട്ടുപോയ മനസ്സിന്റെ മൂഢതയാവാം. അവൾ മുന്നിൽ നിൽക്കുന്നതുപോലെ... അല്ല. അതവൾ തന്നെയാണ്... തന്നോടു ക്ഷമിക്കാത്ത, തന്നെ വെറുക്കുന്ന കണ്ണുകളില്ല. കോടാനുകോടി യുഗങ്ങളുടെ നിശബ്ദത. തനിക്കു ഐശ്വര്യം പറ്റിയിട്ടില്ലെന്നു ന്യായീകരിക്കുന്നതിനു മുൻപേ താനെല്ലാം മനസ്സിലാക്കുന്നുവെന്നവൾ പറഞ്ഞു. പിന്നെ, രണ്ടാനമ്മയ്ക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും സ്വത്തുമാത്രം ആവശ്യമായിരുന്നതും. താഴ്‌വരയുടെ ഒരു കോണിൽ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ഒരിറ്റു മണ്ണുമാത്രം ഏറ്റുവാങ്ങി. അവളിപ്പോൾ അനാഥാലയത്തിലെ കുട്ടികൾക്കു വഴികാട്ടിയായി, ക്ലാവുപിടിക്കാത്ത ഒരിറ്റു ഓർമ്മകളും സ്വപ്നങ്ങളും മാത്രം മുതൽക്കൂട്ടോടെ അവിടെ താമസിക്കുന്നു.

അയാളുടെ കയ്യിൽ അവൾക്കു നൽകുവാൻ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു, ഒരു കുമ്പിൾ ജീവശ്വാസമല്ലാതെ. പക്ഷേ അവൾക്കത് ഒരായുസ്സിലേക്കുള്ളതുണ്ടായിരുന്നു... ഇടിമിന്നലേറ്റു വിറച്ചുപോയ സ്വപ്നങ്ങളുടെ ആ താഴ്‌വരയിൽ പ്രകൃതിയുടെ പുതുമഴയിൽ വീണ്ടും വിത്തുകൾ മുളച്ചു. സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും ചെറുത്തുനില്പിന്റെയും അവശേഷിക്കുന്ന വിത്തുകൾ...

എബിമോൾ എൻ. എൽ.

മനസ്സ് കൊതിച്ചത്

ദിനങ്ങൾ കൊഴിയുകയായ്
ഓർമകൾ പെരുകുകയായ്
കാലം മറച്ചുവച്ചിരുന്ന പലതും
ചുരുളഴിയുകയായ്..
കൊതിച്ചിരുന്നു പലതും,
എന്റെ മനസ്സ് കൊതിച്ചിരുന്നു...
മരീചികയായ് കണ്ടു ഞാൻ പലതും..
മഴവില്ലിൻ മനോഹാരിത കണ്ടു പലരിലും
മനസ്സിന്റെ മറകൾ നീക്കി,
വാചാലയായ് ഞാൻ,
കൺകോണിൽ നിന്നുമറഞ്ഞു,
കാണാമറയത്തേയ്ക്ക്
മനസ്സ് കൊതിച്ചത്,
കണ്ണീർ തുള്ളികളായ് മാറി....
കാത്തിരിപ്പിൻ പുതപ്പിൽ മൂടി
ഒരു ശിലപോലെ ഞാൻ
കാലം കൊഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞില്ല....
കാലം തന്നിൽ നെരിപ്പോടായി
എന്തേ എന്റെ മനസ്സ് കൊതിച്ചത്??

- മുബാറക് ഇ.പി

In loving memory

This is a memoir
Of an unspoken grief.
an untold truth, unforgettable dream
excruciating pain
My lost childhood.
This is not about
those broken bangle pieces or
mud clad shoes and,
this is not about
those thousands of moments
Where I laughed when happy and
cried when sad.
I'd lost that part of the flesh
that still beats right at the left.

Oh! my dear comrade!
I can't hear the voice of your cries
I am unable to see the pain in your eyes.
and i feel no regret in hurting you
a thousand times over.

Don't ever curse me,
Its not me, never
It's all about a theft
a stolen part of me.
a childhood lost, the innocence lost.

And then
I saw the villain behind,
With a crooked smile
Time, the thief mischievous
Smirking...

— Anudev. U.S

...ഞങ്ങടെ തൃശ്ശൂർപൂരം വല്ല്യ സംഭവാ...

കേരളത്തിലെ പ്രധാന ഉത്സവങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് 'തൃശ്ശൂർ പൂരം'. 36 മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന പൂരങ്ങളുടെ പൂരം. ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ജനകോടികൾ സംഗമിക്കുന്ന മഹാ സമുച്ചയം. കണ്ണിന് കുളിരും കാതിന് താളവും മനസ്സുകൾക്ക് ശാന്തിയും നൽകുന്ന ദിനരാത്രങ്ങൾ....

തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന പത്തുക്ഷേത്രങ്ങളും (തിരുവമ്പാടിയും, പാറമേക്കാവും ഉൾപ്പെടെ) ആറാട്ടുപുഴ പൂരത്തിലാണ് പങ്കെടുത്തിരുന്നത്. തൃശ്ശൂർ ജില്ലയിൽനിന്ന് 16 കിലോമീറ്റർ അകലെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആറാട്ടുപുഴക്ഷേത്രപരിസരമാണ് കേരളത്തിൽ ഏറ്റവും കൂടുതൽ ചടങ്ങുകൾക്കും ആചാരങ്ങൾക്കും വേദിയാകുന്നത്. ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഗജവീരന്മാർ പങ്കെടുക്കുന്നതും ആറാട്ടുപുഴ പൂരത്തിലാണ്.

1797-ൽ മഴയും കാറ്റും കാരണം ഇപ്പോൾ തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്ന തിരുവമ്പാടി ശ്രീകൃഷ്ണക്ഷേത്രം, പാറമേക്കാവ് ഭഗവതിക്ഷേത്രം, കണിമംഗലം ശാസ്താ ക്ഷേത്രം, കാരമുക്ക് ഭഗവതിക്ഷേത്രം, ചൂരക്കോട്ടുകര ഭഗവതിക്ഷേത്രം, ലാലൂർ ഭഗവതിക്ഷേത്രം, അയ്യന്തോൾ കാർത്യായനി ക്ഷേത്രം, നെയ്തലക്കാവ് ഭഗവതിക്ഷേത്രം, ചെമ്പൂക്കാവ് ഭഗവതിക്ഷേത്രം, പനമുക്ക് പള്ളി ശാസ്താക്ഷേത്രം തുടങ്ങിയ പത്തു ക്ഷേത്രങ്ങൾക്ക് ആറാട്ടുപുഴ പൂരത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. തുടർന്ന് 1798-ൽ

ശക്തൻ തമ്പുരാനും രാമവർമ്മ തമ്പുരാനും ചേർന്ന് തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചു.

തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിന് വരവറിയിച്ചുകൊണ്ട് കൃത്യം 11 ദിവസം മുൻപ് 10 ഘടകക്ഷേത്രങ്ങളിലും കൊടിയേറ്റം നടക്കും. തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിന് രണ്ടുദിവസം മുൻപ് തേക്കിൻകാട് മൈതാനിയിൽ ഏഴു മണിക്ക് പാറമേക്കാവും തിരുവമ്പാടിയും സാമ്പിൾ വെടിക്കെട്ട് നടത്തും. ആദ്യം പാറമേക്കാവും പിന്നീട് തിരുവമ്പാടിയും വെടിക്കെട്ടിന് തിരി കൊളുത്തും. സാമ്പിൾവെടിക്കെട്ടിൽ മൂന്ന് വിഭാഗങ്ങളായാണ് തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആദ്യം ഇരുവിഭാഗവും പ്രധാനവെടിക്കെട്ടിന് തിരികൊളുത്തും. അതിനുശേഷം ഇരുവിഭാഗവും രഹസ്യമായി അണിയറയിൽ ഒരുക്കിയ വ്യത്യസ്തമായ വിരിയാമൊട്ടുകൾക്ക് തിരികൊളുത്തും. അതിനുശേഷം കുഴിമിന്നലിനും തിരിനൽകും.

തൃശ്ശൂർപൂരത്തിന് തുടക്കം കുറിച്ചുകൊണ്ട് കണിമംഗലം ശാസ്താവ് വടക്കുംനാഥ സന്നിധിയിൽ എത്തും. രാവിലെ ആറുമണിയോടുകൂടി എത്തുന്ന ശാസ്താവ് ശിവരാത്രിയ്ക്കും തൃശ്ശൂർപൂരത്തിനും മാത്രം തുറക്കുന്ന വടക്കുംനാഥന്റെ കിഴക്കേ ഗോപുരം ജനസാഗരങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ തുറക്കും. തുടർന്ന് ഏഴുമണിയോടുകൂടി തിരുവമ്പാടി രാമചന്ദ്രന്റെ പുറത്തേറി, തിരുവമ്പാടി ഭഗവതി പുറത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളും. തുടർന്ന് വഴിയിലൊരുക്കി വച്ചിരിക്കുന്ന വിവിധപറകൾ സ്വീകരിച്ച് മഠത്തിലേക്ക് പോകും. ശേഷം വിവിധഘടകക്ഷേത്രങ്ങൾ വടക്കുംനാഥസന്നിധിയിൽ അണിനിരക്കും. 11.30ന് തിരുവമ്പാടി ശിവസുന്ദറിന്റെ പുറത്തേറി തൃശ്ശൂർ പൂരത്തിന്റെ പ്രധാന ആകർഷണങ്ങളിലൊന്നായ മഠത്തിൽവരവ് ആരംഭിക്കും.

അന്നമനട ത്രയങ്ങളിൽ ഒരാളായ അന്നമനട പരമേശ്വരൻ മാരാരുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പഞ്ചവാദ്യത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടുകൂടി തിരുവമ്പാടി ഭഗവതി, വടക്കുംനാഥ സന്നിധിയിലേക്ക് എഴുന്നള്ളും. ഇതേസമയം പാറമേക്കാവ് ഭഗവതി, പാറമേക്കാവ് പത്മനാഭന്റെ പുറത്തേറി പെരുവനം കുട്ടൻ മാരാരുടെ പാണ്ടിമേളത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ പുറത്തേക്ക് എഴുന്നെള്ളും. 2 മണിയോടുകൂടി വടക്കുംനാഥ- ഇലഞ്ഞിമരച്ചുവട്ടിൽ എത്തുന്ന പാറമേക്കാവ് ഭഗവതി, ഇലഞ്ഞിമരച്ചുവട്ടിൽ വെച്ച് നടത്തുന്ന പാണ്ടിമേളം, 'ഇലഞ്ഞിത്തറ'മേളമെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. പെരുവനം കുട്ടൻ മാരാരും 200 ഓളം വരുന്ന ശിഷ്യൻമാരും ചേർന്ന് ഒരുക്കുന്ന വാദ്യപ്രപഞ്ചമാണ് 'ഇലഞ്ഞിത്തറമേളം'. ഇതേസമയം തിരുവമ്പാടി ഭഗവതി ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്ത് എത്തുമ്പോൾ അന്നമനട പരമേശ്വരൻ മാരാരുടെ പഞ്ചവാദ്യം അവസാനിക്കുകയും കിഴക്കൂട്ട് അനിയൻ മാരാരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ പാണ്ടിമേളം ആരംഭിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇലഞ്ഞിത്തറമേളത്തിനുശേഷം പാറമേക്കാവ് ഭഗവതി നാലുമണിയോടുകൂടി കിഴക്കേ ഗോപുരം വഴി പുറത്തേക്ക് എഴുന്നള്ളുകയും തുടർന്ന് കോർപ്പറേഷൻ ഓഫീസിന് എതിർവശത്തായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന രാമവർമ്മത്തമ്പുരാന്റെ പ്രതിമയെ വലംവെച്ച് വടക്കുംനാഥന് അഭിമുഖമായി 15 ഗജവീരന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടെ അണിനിരക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് തിരുവമ്പാടി കിഴക്കേഗോപുരം വഴി വടക്കുംനാഥനു മുൻപിൽ പാറമേക്കാവിനു അഭിമുഖമായി 15

കൊമ്പന്മാരുടെ അകമ്പടിയോടെ അണിനിരക്കുന്നു. അതിനുശേഷം ലക്ഷക്കണക്കിനു ആളുകളെ സാക്ഷിയാക്കികൊണ്ട് കുടമാറ്റം ആരംഭിക്കും. 6.30 വരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന കുടമാറ്റം മനസ്സിനു ഇമ്പം നൽകുന്ന കാഴ്ചകളിൽ ഒന്നാണ്. മത്സരിച്ച് അവരവരുടെ ആവനാഴികളിൽ ഒളിപ്പിച്ച കുടകൾ അവസാനനിമിഷങ്ങളിൽ പുറത്തെടുത്ത് ജനസാഗരത്തെ തങ്ങളുടെ തട്ടകത്തിലേക്ക് അനുഗമിക്കാൻ ഇരുവിഭാഗവും ശ്രമിക്കും. സാധാരണയായി 32-40 സെറ്റ് കുടകളാണ് മാറുന്നത്. കുടമാറ്റത്തിനുശേഷം പാറമേക്കാവ് ഭഗവതി തിരിച്ച് പാറമേക്കാവിലേക്കും തിരുവമ്പാടി തമവർമ്മതമ്പുരാനെ വലംവെച്ച് തിരുവമ്പാടിയിലേക്കും പോകും. ഈ സമയത്ത് കണിമംഗലം ശാസ്താവ് കുറുപ്പംറോഡിൽ നിന്ന് വടക്കുംനാഥനിലേക്ക് പഞ്ചാരിമേളത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ എഴുന്നള്ളുന്നതോടുകൂടി പകൽ നടന്ന ഘടകപൂരങ്ങളുടെ തനിയാവർത്തനം ആരംഭിക്കുകയായി, ചന്ദ്രന്റെ അരണ്ട നിലാവിൽ...

തുടർന്ന്, രാത്രി 2 മണിയോടുകൂടി തിരുവമ്പാടി ഭഗവതി നായ്ക്കനാലിന്റെ പരിസരത്തുള്ള പന്തലിലും പാറമേക്കാവ് മണികണ്ഠനാലിലെ പന്തലിലും എത്തിച്ചേരുന്നു. തുടർന്ന് മൂന്ന് മണിയോടുകൂടി വെടിക്കെട്ട് ആരംഭിക്കും. അതിനുശേഷം എട്ടുമണിയോടുകൂടി പകൽപൂരത്തിനു തിരിതെളിയുന്നു. കിഴക്കൂട്ട് അനിയൻ മാരാരും പെരുവനം കുട്ടൻമാരാരും ശക്തി തെളിയിക്കാൻ തിരുവമ്പാടി - ഷൊർണ്ണൂർ റോഡിൽ നിന്നും പാറമേക്കാവ് കുറുപ്പം റോഡിൽ നിന്നും പാണ്ടിമേളത്തിന്റെ അകമ്പടിയോടുകൂടി വടക്കുംനാഥ ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്തേക്ക് കയറും. ഒരു മണിയോടുകൂടി കൊട്ടിക്കലാശിക്കുകയും

ചെയ്യുന്നു. തുടർന്ന് പകൽവെടിക്കെട്ടും തേക്കിൻകാട് മൈതാനിയിൽ അരങ്ങേറുന്നു. ശേഷം തിരുവമ്പാടി വടക്കുംനാഥനെ വണങ്ങി ശ്രീമൂലസ്ഥാനത്ത് തിരിച്ചെത്തുകയും പാറമേക്കാവ് ഭഗവതിയും തിരുവമ്പാടി ഭഗവതിയും പരസ്പരം ഉപചാരം ചൊല്ലി പിരിയുകയും ചെയ്യുന്നതോടെ പൂരത്തിന് സമാപ്തി കുറിക്കുന്നു.

ഇത്രയും ബൃഹത്തായ, ആഘോഷഭരിതമായ തൃശ്ശൂർപൂരത്തിന് തിരികൊളുത്താൻ അഹോരാത്രം വർത്തിച്ച ശക്തൻ തമ്പുരാനെയും രാമവർമ്മതമ്പുരാനെയും ഈയവസരത്തിൽ നമുക്ക് സ്മരിക്കാം...

– ശ്യാംകുമാർ കെ. പി.
– നീതു വർഗീസ്

Journey to New Horizons

Leaving behind the past
lifting up the night
Widening my path
Narrowing my eyes

'Hope'. holding me strong
Mind travelling a lot

Subducing struggles

Contemplating on my
new horizons
Craving to be a part
of nature
Widening my confines
Forgetting my fickleness

I stand with the helm
For the new future with vigour
Hoping a lullaby from my nature
Present can make past and future
And lord makes the present

– Athira H

കാത്തിരിപ്പ്

തൂമഞ്ഞുതുള്ളികൾ ചിന്തുമീ പുലരിക്ക്
മാനവമൈനകൾ ചുംബനം നൽകവേ
അമൃതമാം പുതുപുലരിയിൽ നിൻ സ്വര
നാദമായ് മാറിയെൻ
ഹൃദയതന്ത്രികൾ മീട്ടുന്നു.........
ജീവിതവീചികൾ താണ്ടുവാനുള്ളൊരു
ജീവതേജസ്സായി മാറിടുന്നു
ദീപം തെളിഞ്ഞിടുമെൻ ചിത്തത്തിൽ നിൻമുഖം
പൂർണ്ണേന്ദുബിംബത്തെ പോലെയായി

ജീവിതം ഭാരമായ് മാറിടുമാകയാൽ
ആത്മത്യാഗമായിരുന്നു മുന്നിൽ
എൻ ചിത്തവിഹായസ്സിൽ കൂരിരുൾ
നിറച്ചുഞാൻ

കേഴുന്നതാരും കണ്ടതില്ല......
എൻ സ്വപ്നങ്ങളോരോന്നായ്
കൊഴിഞ്ഞുവീഴുമ്പോൾ
സമാശ്വാസമാശിച്ചു ഞാനലഞ്ഞു

നീയെൻ ചിത്തത്തിലെഴുമിരുട്ടിൽ
കൊളുത്തിയ ദീപത്തിൻ കാന്തിയുണ്ടിപ്പോഴും
അന്യമായിരുന്ന എൻ ജീവന്റെ തന്ത്രികൾ
അഴകുള്ളതാക്കി നീ വാഴ്വിലെന്നിൽ
എന്നാൽ എന്തിനു നീ ഇന്നെൻ
അന്തരംഗത്തെ ഉലച്ചുവീണ്ടും
തോഴി ഞാൻ അരികത്തണയുമ്പോൾ നിൻമുഖം
കാർമേഘം പോലിരുണ്ടിടുന്നു

എന്റെ മിഴികളെ വീണ്ടും നീ എന്തിന്
കണ്ണുനീരിനാൽ കലുഷമാക്കി?
എൻ സ്വപ്നത്തെ ചവിട്ടിമായ്ക്കയാണോ നീ?
അതെന്തിനു നീ എന്നിൽ കാരുണ്യഹന്തമായ്?
അമ്പേറ്റു വീണൊരു കൊച്ചുപറവയ്ക്ക്
എന്തിനു നീയന്ന് സ്നേഹക്കരങ്ങളായ്

പാറുന്ന തീപ്പൊരിപോലെയാണിന്നെൻ നെഞ്ചം
കാലം തകർത്തൊരു ചിത്രമായോ ???
എന്റെ മനസ്സിന്റെ തേങ്ങൽ നീ എപ്പോഴും
ദൂരെയാണെങ്കിലും കേൾക്കുന്നുണ്ടോ...?
ഇന്ന് ഹൃദയഭേദകമാണീ മനം......

എല്ലാം നഷ്ടസ്വപ്നങ്ങളാകയോ
എങ്കിലും എൻമനം നിനച്ചീടട്ടെ
എൻ കരം കോർക്കാനൊരാളുണ്ടെന്ന്.....

ആതിര. കെ. എ

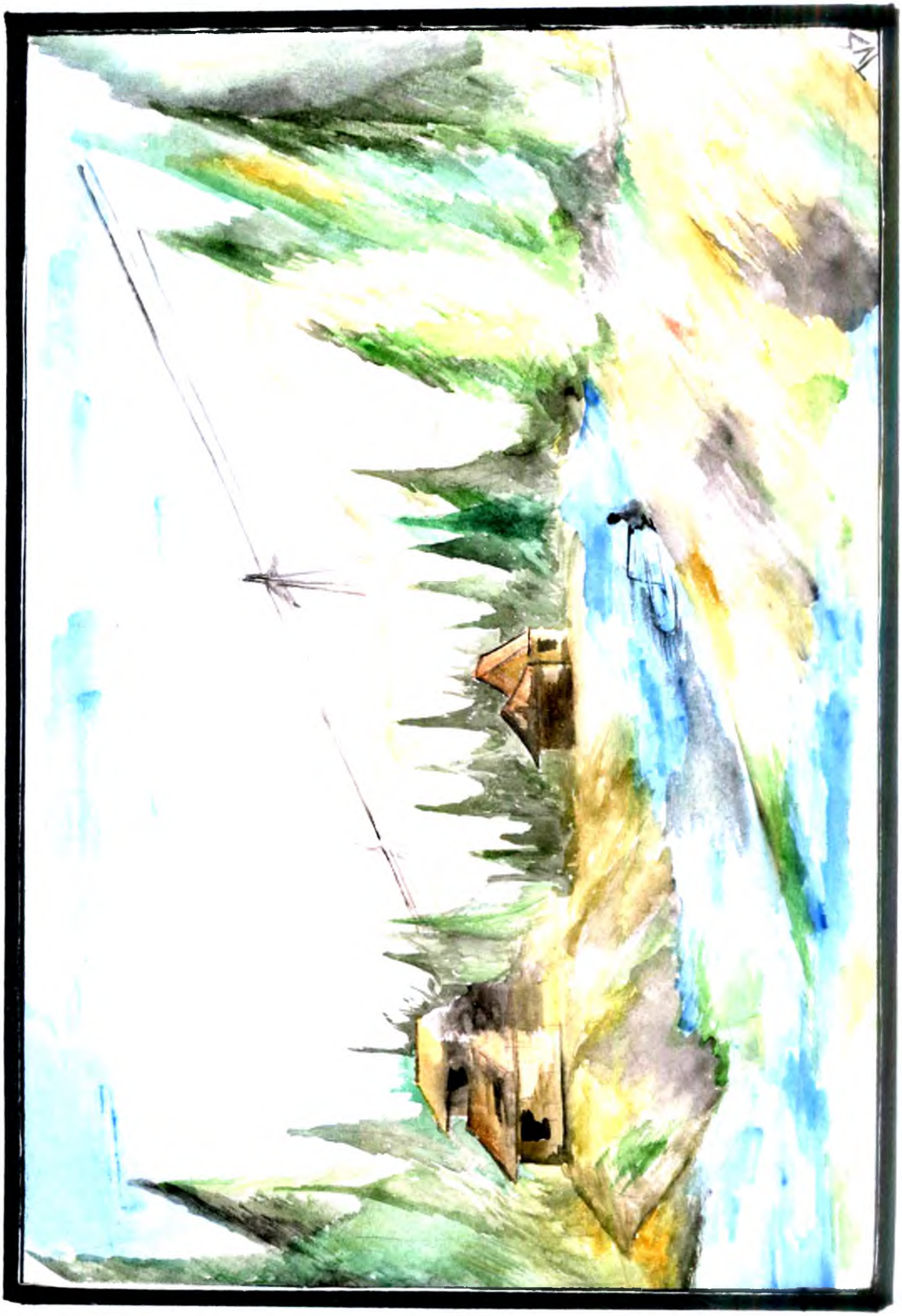

അശാന്തിയിലും ശാന്തിമേകിയിട്ടു പോകുന്ന ആർദ്രമനസ്സുകളുടെ നിസാന്നിധ്യമാണ് അതി-ജീവനത്തിന്റെ മന്ത്രമായ് നമ്മിൽ നിറയുന്നത്. കലാലയാന്തരീക്ഷം... മഴയിൽ നനഞ്ഞു കുതിർന്ന എണ്ണമറ്റ യാത്രകൾ, നിറമുള്ള സൗഹൃദങ്ങൾ, പൂവണിയുന്ന പ്രണയങ്ങൾ... ഇവിടെ കാവ്യ-രചനകൾ ഈശ്വരന്റെ അനശ്വര വരദാനങ്ങ-ളുടെ സങ്കീർത്തനങ്ങളാണ്. എന്നും എന്നും ഭൂതക്കണ്ണാടിയിലൂടെ പെരുപ്പിക്കുന്ന വിശാല-മനസ്സുകൾക്ക് ഇവിടെയും ശരിയില്ലെന്ന തെറ്റുകൾ കാണാം. ക്ഷമിക്കുക. പരിമിതികളെ കണ്ടറിയുക.

ഉള്ളറകൾക്കുള്ളിൽ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരുന്ന വികാരവിചാരങ്ങളെ പേനത്തുമ്പിനാൽ താളുകളിൽ കോറിയിട്ട നക്ഷത്രങ്ങൾക്ക് പറയാനുള്ളത് സമ്പൂർണ്ണമാക്കിയ നക്ഷത്രയുടെ മുഴുവൻ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും... അതിലുപരി ഭാവനകൾക്ക് ജീവൻനൽകിയ ആ അദൃശ്യശക്തിക്കും നന്ദി, അക്ഷരങ്ങളിലൊതുങ്ങാത്ത....

സ്നേഹപൂർവ്വം,
എഡിറ്റർ

പുനർജ്ജനി

അക്ഷരങ്ങൾക്ക് മരണമില്ല, വാക്കുകൾക്ക് അവസാനമില്ല. ഭാവനകൾക്കും സാഹിത്യരചനകൾക്കും മതിലുകളോ അതിർവരമ്പുകളോ ഇല്ല. നക്ഷത്രങ്ങൾ പറയാൻ മറന്നത് ഇനിയുമുണ്ടാകാം ഒരുപാട്.. ഞങ്ങളുടെ അംഗുലീത്തുമ്പുകളിലൂടെ വീണ്ടും അവ ജനിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും...

HORTICULTURE ★ LIBRARY